

لوائح القمر

مولانا حسین کاشفی بہیقی

تاریخ مکرر دارد و در پشت ورق اول زائچہ تولد فرزند کی از برگان
در کرمانشہ بہار ۱۲۵۱ ہجری قمری رسیدہ کی از بنجین استخراج و تفسیر
کہ کتاب فرس صدر میں رولہ سہرہ است
نسخہ ۲۲۷ صفحہ دوم ۳۰۰ خط کتابت و صدر عدول مکرر

۲۷۷

۳۰
۲۳۰
۴۹۹

10

20

درست فانی هذا المجلد

درست فانی هذا المجلد

درست فانی هذا المجلد

درست فانی هذا المجلد

درست فانی هذا المجلد

درست فانی هذا المجلد

درست فانی هذا المجلد

۲۷۷

۲۷۷

۷۲۸۵

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

کتاب: لوائح العمر
مؤلف: نذیر حسین کاشفی بهمنی

مترجم

۱۳۳۸

شماره قفسه ۴۴۳

نسخه ۲۷۷/۱۵ صفحه ۳۰۰ عدد ۳۰۰ کتابت و حشر عداول محکم

۲۷۷

۳

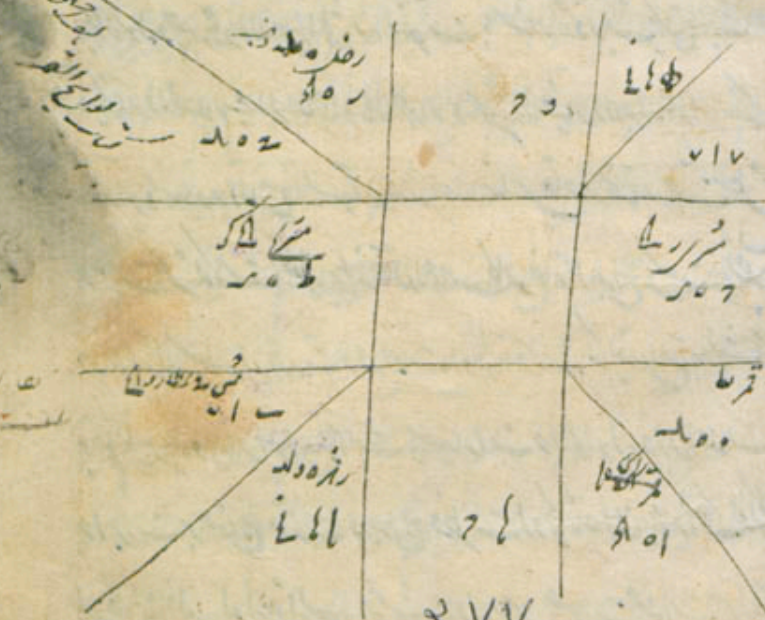
۱۵۲۵۸

۲۷۷

تاریخ تولد و حشر عداول محکم

۳۰
۱ - ۳۰
۱۳۷۳

تاریخ تولد و حشر عداول محکم
۱۳۷۳
از در اندک و کبریا

۲۷۷

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي بيده حكمه ازمنة الاختيار
 بشارت رسول و صبر محمد لا اله الا الله
 و تختار السلام على الاله المجدد الاظهار و صفة الاخبار
 الابرار و اعداء الفلك
 الوداد و سادد الامح السيار **بعد از آداء** شارق قدر مختار جلست عظم
 و علت كلمه كه دست اختيار از تقلد اعظم كلر خانه ابداع و سبت و نص
 در خزان اسرار قدرت و ارادت او كوتاه است كه بغير الله مالش
 و حكم مايريد و آثار انوار ثوابت و سيارات و اطوار اداد و افلاك
 و ايرات بر صنایع قدرت و بديع فطرت او كوتاه ان في ذلك لآيات
 لمن كان له قلب او عاقل السمع و هو شهيد و ارسى صلوات صلوات برافند
 مطهرة و مشاهد منوره سالكان مسلك دين و ناميان مناجات يقربهم
 اقمار هدايت و طالع افاق و لايت بودند على الخفوص آن سياره اوج

سبحان الذي اسر يدان ستره برج و انجم اذا هو اقرب
 حضرت محمد مصطفی صا الله علیه و آله و بدایع فانیات
 و شمایم دعوات زانیات بروضات زاهره از اهر حقایق علوم و مشاهیر
 علیک اصبی به کائنات و جنین کوید فقیر حسین بن علی السید المشهور
 بالکشف ایده الدقایق باللفظ الخفی که بخدمت جدد و دستیار بر رفیق توفیق
 و پادشاه در میعادون تمجید شش رساله که آثار انوار آن احاطه نجات
 مستغرق در علم نجوم سحر و پیرداخته شد برین ترتیب که از رساله
 مواهب زحل افتتاح ابواب مدافع این علم شریف بر وجه مستحق
 با بهار اعظم و الکام نجومی باشد و وجه میسر گشت و از کتاب میبایست
 المشتري انحر حسن ختام ارقام توتیر بعد و جدول تسهیل و تحقیق
 بر مضامین ظهور و غیبات بروز بجلوه جلال نمودار شد و برکت نسیم
 بواحه المریخ جو اهر اصناف اعظم مواجید در رشته انشطار نظام بدست
 نظام فکر نظام هر چه تمامتر به پرفت و صحیفه منیفه لواحق السمن
 که با شواهد اشار لطیف به این آثار انوار احکام سنین عالم را بر عالمیان

نام نویسنده

چشم روز روشن گردانید و پهن دفتر رسیده به اسم احکام موبد
 حالاد مالاً بنهج کا مکرر منتهی شد و در پناه مناجات عطر و دغا با نیر و
 بار ضحایر از از تحقیر مسایل طالع مسئله و تدقیق غواصی ان
 انش قائم و وضوح مالا کلام بخشید وقت که آمد که بامداد رسیده بود
 اعتراف حقایق اعتبارات و از مکرر دقیق بامدی فارسان مضامیر نش
 اندوز و شهران میانین حکمت پرور رسیده بدین لامه جهان
 افروز کا شغیه که لمعات سیاره پر نور از شعاع لموع اسرار ایشان
 نوازند و در قسم انعام و سمت اهل پیرد

و قمر بدولت قبول خواهد رسیده و این ذبالبه حفر و قهر بر تو نور عاقل خواهد رفت
 که بشرف مطالع خدام اصف ایام دستور الانام ملاذ الامرا شرفا و
 معاف الوزراء و راتنه و اکت با نقطه دایره الا باله منطوقه ذروه الله
 مدبر افانین العدل بالافاضات الفلکیه مقرر خوانین النوصر الا شرف
 الملیک مرآة الممالک الخاقانیه ابن حضرت السلطانه **نظم** عنده طین
 عزیز مطاع لدرانی افانین کین این شهر و عرصه رفعت که در مختار

ابلق ایام رام را ارض احکام اوست اصف جم قدر مجالدین محمد
 کافتاب در مقام احترام از زمره خدام اوست لازالت پنهان
 دولت موطده الدعایم دار کان حشمت مومنه العالم مشرف کرد و بنظر
 ارتضا و غیر رضا ملحوظ و مخطوط شود و اگر چه عقلمورین یقین میده
 و خود در نما تحقیق می شناسد که اهداء این کفحه محقر که حکم نقد التمرایا بحر
 دار در غایت سیاحت و نهایت جرات است فی الحقیقه این کفحه غیر
 استحقاق نظر لغیر خداوند بر که ممکن علوم و نقاد و باب فهم است ندارد
 فاما رجاء و انقیاد یقین صادق که بعوارف مسکین نواز و عودا طف
 در ویش پرور انظار میانه آثار متوجه این محقر خسته مجذبا
 و موقع قبول رساند شاید که متصدیر تالیف این مجموعه با فاضات
 مرا ضی خاطر فیاض و اشراقات عاطفت ضمیر مندرس از حقیقت قبول
 و ادب بار با وج عزت و اشتها مرتقی گردد و از محض الطاف و خیر انداز
 و عین اعطاف لاجله الدنوار یقطی انم انجل و قسم انم انجل محظوظ شود
 و من الذمیر المطالب المقاصد و هو مراد کمال طالب و قاصد اساس رساله

بر متمدن و دو مقاله و خانه لایق افکار چنانچه در فهرست موضع میشود
مقدمه در تعریف اختیار و موضع و مبادی آن و فوایدی که برست
 آن مرتب میشود مشتمل بر سه فصل **فصل اول** در تعریف اختیارات
فصل دوم در موضع و مبادی این علم **فصل سوم** در فایده اختیار
مقاله اول در بیان شش ایطه اختیارات و آنچه احتراز از او لازم
 باشد و آنچه اسباب کمال اختیار بود و این مقاله نیز بر سه فصل مشتمل دارد
فصل اول در شش ایطه که اختیارات آن نشاید **فصل دوم** در آنچه احتراز
 از آن در همه اختیارات لازم بود **فصل سوم** در شش ایطه که سبب کمال اختیار
 در آن بود **مقاله ثانیه** در اختیارات خبر سه و آن صد و پنجاه و شش
 است که برتر تشریفاتی ابراد کرده شود و در مبداء مقاله در جدول
 منصوص خواهد شد تا هر اختیار که مطلوب باشد در این نظر اطلع در آید
فصل در بیان اختیارات متفرقه مشتمل بر سه فصل **فصل اول** در اختیارات یقین
 قمر با کواکب **فصل دوم** در اختیارات نزول قمر در بروج خالص السیر و اختیارات حالات
 او **فصل سوم** در اختیارات قمر بکول او در منازل **فصل چهارم** در اختیارات منازل

بجدول ابوریحان **فصل پنجم** در اختیارات منازل بمذاهب حکماء در اختیارات
 منازل جهت فتح قلاع **فصل ششم** در اختیارات درجات مخصوصه **فصل هفتم** در اختیارات
 درجات بمذاهب قهرانی **فصل هشتم** در اختیارات نزول کواکب در حدود
 بلد بکیر **فصل نهم** در اختیارات بکول کواکب در دجوه بلد بکیر **فصل دهم** در اختیارات
 ایام فرس بدو نوع **فصل یازدهم** در اختیارات ایام هجری **فصل بیستم** در اختیارات
 سحر طرد و تمکین مواضع آن **فصل بیست و یکم** در اختیارات ساعات نسبت کواکب
 غیر افتاب **فصل بیست و دوم** در اختیارات ساعات بقول ابو مشعر **فصل بیست و سوم** در اختیارات
 مامون **فصل بیست و چهارم** در اختیارات شنبه بمذاهب حکماء **فصل بیست و پنجم** در اختیارات
 کواکب بمذاهب جوکیان **فصل بیست و ششم** در اختیارات جگر جوکی **فصل بیست و هفتم** در نکات عمر
 و نوا در اختیارات و بعد از توضیح فهرست شروع میرود در مقدمه کتاب
 بحون الملک الوهاب **مقدمه** در تعریف اختیار و موضع و مبادی و فواید
 آن مشتمل بر سه فصل **فصل اول** در تعریف اختیار صاحب روضه النجم
 آورده است که اختیار پیدا کردن وقت مسود است جهت مهمی که مناسب
 آن باشد و نزدیکی باین سخن آنکه حکیم فاضل کواکب و کواکب اختیار

سعادت و وقت مختار بود که کتب موافق مطلوب و مقصود بود
 و محازبت صاحب غرض با خداوند طالع محازبت پسندیده دام
 علامه فخرالدین الرازی فرمود که اختیار عبارتست از برگزیدن
 و قسری که آن بهترین وقتها باشد که یافته شود از اوقات که موافق
 مقصود و در پیوسته در آن مدت که آن وقت در و طلب کنند و حاصل
 این تعریفات همانست که اختیار طلب و قسری میگوید مناسب مطلوب
 و موافق مقصود و صاحب کفایت تعلیم آورده است که اختیار برگزیدن
 مزاج السانیت برابر آغاز کار با وزیر تا حاکم آن کار بر وفق مزاج
 حاصل آید اگر آن کار در وقت کتب مزاج کرده شود بین سبب چیست
 که تحت در اسباب کلیه این کار تا مقایسه و از مبادی باز جویند
 که کتب هم از جمله ممکنات با سیمکات اگر ممکن باشد انگاه اختیار
 کنند تا فایده آن بران مرتب شود و در اختیارات با غرض را اعم
 که چنانچه برابر است اختیار مهم کنند باید که اول در طالع اصل و انتهای
 و تحویر آن نظر کنند که بران مهم دیدار است یا نه مثلا شرف را اختیار

تردیح میباشد اول باید دید که در طالع او بر تزویج و لید است یا نه
 اگر آن و لید قایم باشد انگاه در اختیارات آن شروع باید
 نمود و الا در آن خوض نباید کرد تا طلب محال نگردد باشد و قسری
 تنوع اگر طالع اصل معلوم نباشد طالع مستدر اقام تمام طالع اصل و از
 بشرط که در رساله مناج عطار و مذکور شده و حکیم السعید با غرض
 فرموده است که سلطان مغزالدین سخر مایه سحر را امر کرده که اختیار سفر
 کنند و در آن اختیار میان اهل صناعت ساز عمارت افتاد تا بیک اختیار
 اتفاق نموده و بعد از آن سلطان از آن سفر طالع غریبیت رو بر خور
 رنج ایشان ضایع شد پس شرط آن بود که از رو طالع اصل
 و انتهای بر تحویر بادشاه بدیدند یا این سفر وقوع خواهد یافت یا نه
 تا این همه رنج نشیند و در بعضی از کتب اختیار مسطور است که کتب
 حکم در طالع ذوالقرنین هیچ دلالت ندیدند بر سفر و لید و سیر
 در طالع بود قرب در راه اجازت ندادند که سفر کنند و اختیار را
 موقوف داشتند و او نیز چون صورت معلوم که بود از سخن حکما

فصل دوم در موضوع و مبادی این علم موضوع هر علم آن چیز باشد که در آن
 علم از خواص ذاتی او بحث کنند چنانچه در علم طب از احوال بدن آن طب
 از حیث محبت و مرض و موضوع این علم اخلاق و کواکب است از آن
 رو که از قوت بقدر آنند آنچه را که اختیار برابر آن کرده باشند
 و مبادی بر علم آن باشد که موقوف علیه شروع باشد در ساین علم
 و مبادی بر این علم بر آنچه که امام آورده است که قضایای تجربی بود و قضایای
 معنوی از همین مجرات و بس چنانکه مذکور است که مقرر است که هر
 که قمر یا صاحب طالع منتهی نباشند بگویند غرض از سیارات هر آینه
 باید که ایشان را متصل گردانند بگویند که از ثوابت که بر مزاج گویند غرض
 باشد تا مقصود حاصل گردد معلوم است که تجربه معرفت طبایع ستارگان
 ثابته رسد زیرا که کمترین شرط در محبت تجربه آنست که یک نفر از یک
 گویند و یک در یک بار بپندد این وقت ممکن باشد که عمر او نکند که ثوابت
 دو دور یا بیشتر تمام کنند و مقرر است که نگذرد این قبول اصح درست
 و چهار هزار است قمر یا تمام شود پس عمر تجربه احوال ایشان و فائزند و آنکه

از طبایع ستاره کان ثابته معلوم شده خبر بود و الهام کجاست
 فهم در پیانده و از این قبیل منقول است پس متحقق شد که مبادی
 این علم را بقضایای موقوفه است چنانکه بقضایای **فصل سیم**
 در بیان فایده اختیار و ناچار است قبل از مقصود تمهید
 کردن که در ظهور فایده تمهید باشد بدانکه حکیم بطریق سراسر
 اصغر است که انما یستفیع بالاختیار اذا كانت قوت الوقت زیاد
 علی فضل ما بین القوا بین فاما اذا كانت مقصرة عنه فلیس بظاهر
 اثر الاختیار و ان کان مایستعمل فی ردی الی الصبح و خواص
 نصیر المله و الدین قدس الله سره در شرح این کلمه میفرماید که هر
 طالع که همه دلایل او مسود بود و قوی باشد صاحب کفر طالع
 نظریه نبوی در همه حالات و خبرات و هر طالع که دلایل او بخیر
 و ضعیف بود خداوند کفر طالع را مانند نبوی در شر و شقاوت
 و این هر دو با غیر موجود باشد یا نادر الوجود پس اگر طالع را دلایل
 از هر دو ضعیف بود بعد از نکافه دلایل خبر در شر هر حال که بران

قرار کرد از اقوام قمر دلا بر خوانند بجهت شرف اختیار کنند آنکس
 طالع اصد باشد و طالع کو یا باد لایر حاضر در ایام که اختیار
 در آن ایام کنند و هر یک از اقوام باشد پس اگر قوام این اقوام قوام
 طالع و تخیل در طرف سعادت متب و در باشد و سعادت اختیار
 موافق بان منضم شود ارتفاع آنکس اختیار در رغبت قوت باشد
 و اگر قوام این در همین طرف متفاوت باشد و سعادت اختیار
 از قدر تفاوت زیادت باشد همچنان باشد که اول اما اگر سعادت
 اختیار مساوی قدر تفاوت باشد از آن اختیار را اثر سعادت محسوس
 نشود و اگر کمتر از آن باشد همچنان و اگر در هر صورت استواری اختیار
 مساوی صلاح باشد و برین قیاس باید کرد ایضا که یک قوام در طرفی بود
 و دیگر قوام در دیگر طرف با هر دو در طرف باشد و حکم احدی مندرک
 در شرح این حکم ابرار کرده که قمر دلا بر طالع شرف و قوت اختیار
 مستحق باشند در صلاح صاحب اختیار پس فرایند اگر مختلف باشند
 بر یکدیگر غلبه کنند و این قوت بر قوت او ظاهر شود زیرا که صاحب اختیار

بنی مانند و اختیار بدان چیز سودمند که بنی در آید از اغذیه دارد و به
 چنانچه در بدین در اید و تن را هیچ باید صحت بر و نگاه دارد و اگر هیچ نباید
 بدن را با اعتدال باز دارد و اگر تن بر و غلبه کند اثر بر در تن هیچ باید
 نباید اگر چه اندک از هر یک باشند همچنین طالع وقت اختیار با طالع اصد
 مولود یا برج آنها با طالع کو یا از بد قسم بیرون بنویس با هر دو مسعود یا هر
 نموس یا با مسعود و دیگر نموس اگر هر دو مسود باشند هر آینه سعادت
 عظیم حاصل شود و اگر هر دو نموس باشند شکر نیست عظیم به بد آید و اگر یک
 نموس باشد و دیگر مسود این نیز بر بد قسم باشد به غلبه بنویس یا هر دو
 متب و در باشد اگر مسود غالب باشد این نیز بر بدی است و در سبب نکست شود و
 لقم نکست بکنند و این حاصل آید سبب حصول سعادت شود و اگر نموس غالب بود
 این نیز بر سبب سعادت متب و در باشد منع آن سعادت کند و این نیز زیادت
 به سبب حصول نکست کرد و اگر هر دو متب و در باشد منع آن نکست و نه سعادت
 حاصل نه نکست و چنانچه این قاعده معلوم نکست ظاهر شد که اختیار بر یک
 زیرا که اگر طالع اصد یا برج آنها با طالع کو یا نیست باشد و طالع اختیار

و سکن شود جزو مد در یار محیط از طلع و غروب قمر ظاهر است
 دکره بعد اخراش شده کرده اند که چون ماه از افق مشرق ظاهر
 گردد اب در یار محیط بصل بر آمدن کرد تا آنکه قمر بوسط آسمان
 رسد باز چون از میان آسمان در گذرد آب باز پس شدن کرد و
 می رود تا جعفر قمر باقی مغرب مخفی شود باز بر آمدن کرد و جعفر قمر از نو
 الارض در گذرد اب دیگر باز کرد و چون باز پس شود تا چون قمر
 باقی مشرق رسد باز از آن کرد دیگر قمر جعفر بر کرد از نو که و سبب
 دیگر می بیند که طبعش بر ضد آن ستاره اولین باشد در هوا تغییر
 آید و بخار یار طبع و یا پس بخشش آید و از باد و باران و این مختص
 وقت باشد ظاهر کرد پس چندین دلیل روشن شد که تا ثمر قمر درین
 عالم اسیر و اکثر از تا ثمر دیگر کو اکت لا جرم صلاح او در اختیار است
 او یا باشد در روضه المنجینی آورده است که صلاح قمر در اختیار بر کرد
 جزو زمین است و دلالت او بر احوال جزئیة از همه و مراد
 از لفظ صلاح محال المطلق یا حصول سحر است یا عدم کسب اما

۱۶
 سحر از زمین و جهت هم نیست ۱ آنکه شمس یا سحاب باشد
 و لکن از تجاوزه است از نقطه اس تا وصول او بنقطه ذنب ۲ و در هیچ
 سیم تقیم الطلوع باشد و قمر از سلطان است تا جدر ۳ آنکه در دنیا
 از نو تا در یار محیط باشد الا در طلع و در تا غیرت نمی گویند و حکم محمل
 با قمر بر یار محیط و ضد او در خانه او نشاید که در او باشد که کار یار محیط
 و در اکثر اختیار است این را حفظ باید کرد و این سخن از غریبه خایه نیست
 گفت که چون قمر از لیل اکثر اکابر بخلاف است ۴ آنکه ضد او در خانه و در یار محیط
 بود و از میان ایشان نظر برینا شد و دلیلش ثواب و رنج بود در آن عهد و بانگ
 ترسید که سحر بر یار محیط و ضد او در خانه بود و از نو تا در یار محیط
 و غایت باشد ۵ آنکه از سحر بر گشته بود و بعد دیگر مقصود کرد ۶ آنکه در روضه
 تحت الارض بود در شب فوق الارض و این سحر گویند ۷ آنکه از ثمر عشر
 او یا سحر بر یار محیط آن سحر موافق لغز غلبه باشد یا ثمر عشر بر آن سحر با در یار محیط ۸
 آنکه منتظر باشد از سحر بر یار محیط از ستاره بر کرد و دستاره می بینند
 که فلک ستاره منصرف الیه بالارقیق ستاره منصرف علیه بالادریق

و شرب مسهل که این صفت عکس بود **۹** آنکه در خانه سحر بود یا
 در شرف دریا در حد دریا شمس بوزن نظر باشد بنظر سحر **۱۱** آنکه در
 درجات مضیقه و نبره بود **۱۲** آنکه سرج السیر بود یعنی سیرش از سیر
 وسط که آن ۶ ما زیاده باشد **۱۳** آنکه زاید النور باشد و زیاده نور فتنه
 که از تریج اول شمس در گذشت باشد و تریج آخر سیده و نقصان نور
 و قسبت که از تریج دوم در گذشت کمر شسته باشد و تریج اول نرسیده
 و بعضی گفته اند قمر را اجتماع ما استقیما زاید النور است و کمر را استقیما
 ما اجتماع ناقص النور **۱۴** آنکه زاید الی سب بود و آن وقت بود که در نقطه
 سیم و چهارم باشد از ضایع و در نقطه اول و دوم بود و در نقطه سیم
 و قسرت بود که در نقطه سیم و چهارم باشد از تریج و در نقطه اول و دوم
 از ضایع **۱۵** آنکه زاید بود در عدد و آن وقت بود که در نقطه اول
 و دوم باشد از ضایع و سیم از تریج و ناقص النور و قسرت بود که در نقطه سیم
 و چهارم باشد سیم از ضایع و سیم از تریج و سیم از تریج و سیم از تریج
 باشد که با فرج خود باشد **۱۶** آنکه معان مسعود باشد با کوب مسعود بود

آنکه در شرف

۱۸ آنکه در شرف شمس بود **۱۹** آنکه از نخوس یک بود **۲۰** مرصد باشد
 بگویند بگویند هر در آن صفت و بر اقوی عظیم باشد چنانکه اقصا
 انقباض بگویند یک فرکوره موجب فتنه مراد را **۲۱** بگویند قمر از پست
 غلبه و خست **۲۲** آنکه تحت الشعاع بود یعنی میان دریا و آفتاب که از
 دوازده درجه باشد که در درجات بود **۲۳** آنکه تحت الشعاع باشد **۲۴**
 آنکه در میان آفتاب بود **۲۵** آنکه از تریج آفتاب بود **۲۶** آنکه
 بوزن شمس بود و معانی در شمس باشد **۲۷** آنکه محصور بین النور
۲۸ آنکه میان دو و ذنب زو زده درجه باشد با کمر و بعضی سطل غلبه کمر
 اند و آن معمول نیست **۲۹** آنکه در طریق محرقه باشد **۳۰** آنکه در عدد
 و بیست نخوس باشد **۳۱** آنکه اثناعشری نخوس باشد یا در مقابل آن
۳۲ آنکه در زاید الی سب بود که در سیم که آن فرج است از هر دو
 آنکه در نیم بود **۳۳** آنکه بط السیر باشد یعنی سیرش از سیر وسط کمر بود **۳۴**
 و آنکه در حقیقه السیر باشد یعنی بر حقیقه و سیر و چون رود که با هیچ کوب
 انصاف نکند و بدین آنکه در تریج قوس و حقیقه باشد چنانکه آنکه قمر از برجه

غریب در قوس یازده ضعیف دارد چهار مبط پرده می آید
 و به و باب می رود اگر در جز او حسی بود خورشش کمتر بود چه در خفا
 غریب جز او قمر و مناسب تر است که از شریف پرده آن
 و بکار می رسد **۱۴** آنکه چیزی را بط باشد یعنی از قطب زینت باشد
 کم باشد و بنظر راس نرسیده باشد **۱۵** آنکه در حدیث باشد که و بعد
 دوست **۱۶** آنکه در حدیث باشد یا ششم یا دوازدهم باشد که در حدیث
۱۷ آنکه ناقص التمام بود **۱۸** آنکه ناقص العدد بود **۱۹** آنکه ناقص
۲۰ آنکه در درجات بطل و قمر یعنی نوره و درجات اکابر بود
۲۱ آنکه ضایع السیر بود یعنی در او این برج بگویند و در آن
 برج هیچ کوکب انضمام نکند **۲۲** آنکه جمیع الانوار یعنی در
 بر در آید که با و این برج هیچ کوکب نیست پسند او را فرستند
 و آن زینت نمون و توطئه کار باشد **۲۳** **صلح** صفت این
 است که قمر در دست و از سه می باشد **۱** باید که کوکب در آن
 موضع بود و ناظر **۲** باید که خداوند آن را ناظر بود و اگر کسی

باید که از

باید که از دو قوس ناظر بود باید که کوکب در قوس و نظر قوس سالم بود **۳**
صلح صفت این است که قمر در دست و آن نیز از سر و در باشد
۱ باید که در موضع نیک صفت بود و سود بوی ناظر و قوس از وسط قطعه
 کند اندک چرخ قمر محو باشد و صاحب خانه اش مذموم اول قمر کار پسندید
 و اگر خورشید بود **۲** باید که بقوت باشد از چرخ قمر و در خانه باشد شریف باشد
 یا صاحب بود یا هر که میسر باشد باید چ یا صوفی در شرف باشد یا مستر
 سیر در زبان بگویند و از آن باشد بقوتها عرض چرخ بودن در او و ناظر
 دفع و خیر و مایه آن **۳** باید که قمر بوی ناظر باشد طریقه باشد طریقه است و از
صلح **۴** **صلح** صفت طالع و آن را زینت ده است **۱** شایسته
 او هر غرضی که چنانچه کار است ثابت را برج ثابت و کار است منقلب است
 منقلب در آن میان دو تن باشد و کار است که سوت کند برج ذو جبین
۲ باید که بطبع موافق عمل مقصود باشد چنانچه کار باشد که تعلق باشد و در
 برج آتش و در آن برج آله و عابد القیاس **۳** مراعات زنان نیز کو
 شود چنانچه کار است که در روز کنند برج نهاد را اختیار کنند و کار است

باید که از

بروج ییواز بروج دوازده گانه اول نهاده بر است و دوم ییواز
 دوازده گانه بر چهار نایر کار بر روز پنجشنبه و بر چهار نایر کار
 ۴۱ انکه رعایت طبقات خلایق کنند چنانچه کار بر ملک و بر چهار
 ملک عابد القیاس نسبت به بر مردمان دیگر کار بر ملک خلق مردمان دارد
 بروج مذکور اختیار کنند و بهمانت انماست ملک بروج ملک و طبقات بر
 از مذکور و موقوفات و نهاده بر ییواز و پنجشنبه و بهمانت بروج موقوفه در سال
 موزان بر عقل مستور شود از اجنبی خلق می توان کرد ۵۰ انکه از بروج
 مستقیم الطالع باشد تا آخر کار با تمام رسد ۶۰ انکه سود در طالع حفظ تمام
 باشد چنانچه طالع بیت یا شرف یا حد ایشان باشد ۷۰ انکه سود بوی نظر
 باشند و نخوس از دریا نقطه که نظر نخوس بطالع دلیل شود از این باشد و نظر
 سود دلالت بر طالع کار کنند و اگر هم سود و اگر هم نخوس ناظر باشند
 دلیل توسط بود ۸۰ انکه از او در سود آراست باشد و نخوس از دریا نقطه
 و رعایت این پنج نوع از طالع اول به شرف باشد پس بروج پس راجع مکرر
 امور سطرانی که اول به شرف نکرند پس بطالع و سبع و رابع **فصل پنجم** صلاح صفت

صاحب طالع

صاحب طالع و آن از پنج وجه است ۱ انکه ناظر بود بطالع و بهیچ وجه ساقط نشاید
 چه اگر این صنعت متفق بر آنست که طالع ختمیاری نمره بدن است و خداوندش
 بنابر روح پس باید که روح بدن متصل باشد تا اسم حیات برو اطلاق توان کرد
 و از این جهت که طالع را بهیت الحیوة خوانند و بطیموس گفته است هر آن ستاره که
 ناظر نیاشد بخانه خود همچنان باشد که کسی از منزل خود دور مانده او را بمحاطت
 خانه قیام نمودن متعسر بلکه متعذر بود پس باید که صاحب طالع طالع ناظر باشد
 بطالع بهر نظر که باشد و اگر کس باشد باید که به نظر مودت بطالع مکرر چه نظر کوثر
 از تثلیث و تدبیر نظر سعود از مقابل و ترجیح بدین باشد ۲ انکه سعود بوی ناظر
 باشد ۳ انکه سهم السعاده مقارن وی باشد ۴ انکه بقدر ناظر بود اما اگر کس باشد
 که نظر او بقدر او تا د طالع نبود ۵ انکه قوی حال بود بقوة ذات و غرض **فصل ششم**
 صلاح حال کوکب غرض یعنی ستاره که تعلق مطلوب داشته باشد مثلاً کارهای سلطان
 آفتاب و شغل دهقنت را از غل و تجارت را عطار و بانه برین قبایس و آن ارزش
 وجه است ۱ انکه ناظر بود بطالع اما اگر کس بود باید که از مقابل و ترجیح ناظر نبود
 ۲ انکه ناظر باشد بخانه حاجت چنانچه آفتاب بعاشق و عطار دینا سح ۳ انکه

ناظر بود بصاحب طالع در روضه آورده است که نظر خداوند حاجت که آنرا کوکب
 الغرض گویند بخداوند طالع بهتر باشد از نظر او بطلع و حکم باشد و الله صریح
 بدین رفته است **۲** آنکه قورحاک بود در خطوط خود باید که از حرکت و ضعف خالص بود
۳ باید که نماز حق محمود بود میان خداوند خانه حاجت و خداوند طالع اصل صاحب
 اختیار و خداوند طالع خستیار که دلیل حسن عاقبت باشد **شماره پنجم** صلاح بیت
 الغرض یعنی خانه که تعلق بمهم مطلوب داشته باشد چنانچه چهارم و هفتم را
 و نهم سطر او دهم اعلا و اشغال را و نهم اند این و آن از سه وجه است **۱**
 آنکه در خانه حاجت سعدی قوی حال باشد یا ناظر بود بدو **۲** باید که خانه حاجت
 در اصل طالع مولود مسعود بوده باشد و قوی حال **۳** باید که خانه حاجت از طالع اصل
 حاجت خستیار ساقط نباشد و در صلاح حال کوکب الغرض و بیت الغرض و خداوند
 او استقصا باید نمود که حکما گفته اند چه خانه غرض و خداوند او تباها باشد **صلوات**
 دیگر دلیلها هیچ سود ندارد و فایده ندهد **فصل دهم** آنچه از راز او لازم باشد
 بدانکه چنانچه که در خستیا رات از آن جناب باید نمود آنرا محمد و رات کلیه گویند
 چنانچه شرایط فصل سابق را کسر و طالت کلیه و آن سی و هشت چهره است که از آن جناب

باید کرد **۱** آنکه ماه در طالع باشد خاصه در شب الا در سحر و شری که چون ماه می شود
 و در طالع بود و او داشته اند و حکم فایق یعقوب بن اسحق کندی بهیچ وجه جایز نداده
 بودن قمر در طالع و گویند قمر مضائقه دارد با طالع و بعضی از حکما گفته اند که چون
 ماه در غایت ثور است و قابلیت قبول اثر دارد در سرعت لاجرم اثر سعادت و شگفت
 زود در وی پدید آید پس قس که در طالع باشد تغییر ثانی عظیم در مزاج آن کس ظاهر گردد
 و بعضی گویند بودن قمر در طالع جایز است چه او در طالع طبیعت زهره دارد و در
 در طالع مذکور نیست و ابو معشر در خستیار سفر خاصه قمر طالع جایز ندارد و در بودن
 شمس نیز در طالع خلاف کرده اند اکثر مجتهدان رواد داشته اند بودن شمس در طالع
 و بعضی جایز ندارند و حق آنست که هیچ نیز در طالع خستیار مناسب نیست و این را به
 که نتیجه خاطر یکی از فضیلت بدین حال ایامی کند **نظم** از قول حکیمان بجهان در سر است
 نیز چه بود بطلع اندر ضرر است **۲** این کار جهان از آن چنین پر خطه است **۳**
 که اندر درج طالع هر روز خور است **۴** حذر باید کرد از آنکه ماه از طالع ساقط باشد
۳ حذر باید کرد از مزاجات ماه با مزاج و اول ماه و اول روز **۴** حذر باید کرد از
 مزاجات قمر با مزاج در آخر ماه و آخر روز **۵** حذر باید کرد از آنکه ماه را با خداوند

خانه او نظر عدوت باشد چه این دلیل مضادت و خصومت بود در آن کار و در کار
زنان سهولت باشد **۴** حذر باید کرد از آنکه ذنب در طالع یا در خانه حاجت یا با
یا ماه یا با کواکب الغرض بود **۵** حذر باید کرد از آنکه خداوند طالع بستاره حاجت
راجع باشد یا محرق یا محصور بین الخنین یا مجاسد کید بود یا مغرب **۶** حذر باید کرد
از آنکه نحوس در او نداد باشند خاصه در طالع و اگر چه ستاره حاجت باشد که نحوست
و تمام صاحب اختیار را از مطلوب باز دارد **۷** حذر باید کرد از آنکه خداوند هشتم در وقت
باشد که صاحب اختیار را آفت رسد **۸** حذر باید کرد از آنکه خداوند خانه قمر از
ساقط باشد و نحوس بود که دلالت بر فساد اختیار کند و صلاح حال قمر درین باب
سودمند نیاید **۹** حذر باید کرد از نحوت حال قمر به وجهی که باشد **۱۰** حذر باید کرد
از آنکه صاحب بیت الغرض در او نداد باشد اگر نحوس بود اما باید که بطلع ناظر باشد
از هادی عشر یا تاسع یا ثالث یا خامس مگر وقتی که طلب شر فتنه کند **۱۱** حذر باید کرد
از آنکه اگر خداوند طالع نحسی بود از وقت که بطلع مگر در آن دلیل فساد اختیار بود
و صاحب سهر الیخوم آورده است که نظر صاحب طالع که نحس بود بطلع از غیر و تدبیر
و سقوطش از طالع و بهر چه باشد **۱۲** حذر باید کرد از آنکه طالع یکی از درجات

۲۷
آبار باشد یا صاحب طالع نیز در یکی از درجه ها آبار بود **۱۳** حذر باید کرد از
روزی که شورشوریده و آن وقت راجع شدن ستارگان باشد یا بهبوط یا احتراق
یا روزی که در و تغییر کلی باشد چون طالع عظیم یا خزنه یا پاری عام و مانند آن **۱۴**
حذر باید کرد از آنکه طالع برجی باشد از بروج محو حقیقه الطلوع خصوصاً در قدمات
فلک که آن کار بر سنن استقامت نرود **۱۵** حذر باید کرد از آنکه در برج معیوب باشد
مگر که در نظر سعد و خضر تمام داشته باشد و زاید القدر بود چنانچه اگر ناظر نحوس بود
برنج مضاعف کرد و کار دراز شود و خیر تلفت و مشقت روی نماید **۱۶** حذر
باید کرد از آیات محسنه و آن هفت روز قبل از کسوف و هفت روز بعد از او است
و سه روز قبل از خسوف و سه روز بعد از او **۱۷** حذر باید کرد از ساعت است
افتاب که منسوب است بابل بابل و حکیم سمیعیل یا خزر در خستبار است خود ساعت
از محرق گوید آورده است که استادان این صناعت اتفاق کرده اند که آغاز هیچ کار
نشان نداد از عتبات ملکی درین ساعت محرق و حکیم ابو معشر را در آن باب
عظیم است و میگوید که هر که آغاز کار کند از کارهای نیک درین ساعت چون برختن
نشتن و غیر آن جز پشیمانی باز نیارد و جز ندامت روی نیاید و عمره خیر از آن

کننده را است که حال این ساعات را تحقیق بداند تا ناشناخته کار را آغاز نموده
که عاقبت بوظایف انجامد و کیفیت استخراج این ساعات و احوال این در سال
میاثر مشتری بسطی کامل سمت ثبت یافته **حذر** باید کرد از آنکه طالع از کوب
منصرف شود و بکوب سخی متصور که آن دلیل بر بانی آمدن مطلوب باشد و نه بر خا
از کوب صاعد و اتصال او بکوب نابط همین حکم دارد و اگر از کوبی بر کرد که در
بود بکوبی چون مذکور از طالع ساقط باشد چنانچه در این صورت در
حرب بود و او باشد و دلیل قوت شاخص و ضعف خصم او باشد **حذر** باید کرد
از آنکه طالع اختیار ششم و دوازدهم طالع اصل صاحب اختیار بود که آن
سبب پمار و خوف و غلبه اعدا باشد و در طالع تحویل و انتهای همین حکم است
و اگر طالع اصل معلوم نباشد طالع مستبدل آن بکار دارند **حذر** باید کرد
از خروج طالع اجتماع مقدم که حکما گفته اند که چون طالع اجتماع مقدم تنبیه باشد
و نحو بر آن مستوی باشد بر همین باید کرد از کار تا که دوام آن مطلوب باشد
حذر باید کرد از قاشیقات که در آن ساعات که قریب از درجیات برسد که بغایت خسر
و مذموم و ناشایسته است و قاشیقات مراکز بجران باشد و عرب قاشیقات کوبند

و آن هشت قاشیش باشد و تا شیش اول از اجتماع در بعد دوازدهم درجه است
و تا شیش نهم و پنجم و ثالث نودم و رابع صد و سی و پنجم و پنجم صد و
هشتادم و آن نقطه استقبال است و تا شیش اول از استقبال در قریب و پنجم
درجه است و دوم نودم و سیم صد و سی و پنجم و چهارم صد و شصت و هشتم
و پنجم صد و هشتادم که بنقطه اجتماع باز رسد و تفصیل قاشیقات و کیفیت
استنباط آن از رساله میاثر مشتری موضح گردد **حذر** باید کرد از آیام قصه
و آن از اول روز نیست و هفتم ماه عرب بود تا نیمه روز چهارم از ماهی دیگر بعد
از آن تا تمام یازده روز آیام زیادت بود پس از ابتدای روز دوازدهم تا نیمه
روز نوزدهم آیام نقصان بود بعد از آن تا آخر روز بیست و ششم آیام زیادت
باشد **حذر** باید کرد از آیام مکر و هر و آن تساع ماه عرب بود که نهم و پنجم
و بیست و هفت است **حذر** باید کرد از آیام مذموم و آن تساع ماه عرب باشد
و آنرا روزهای بجران ماه بود چون هفتم و چهاردهم و بیست و یکم و بیست و هفتم
و باطلیان درین چهار روز اختیار و اندازند **حذر** باید کرد از آیام مخوسه در
فارس و آن هفت روز است که از برای هر کار بد است و چهار روز دیگر است که
در هر روزی کاری معین ممنوع است و خواجه نصیرالحق و آلدین انرا در سلسله

نظم کشیده اند **النظم** بقول جعفر صادق خلاصه سادات زمانه پارسایان هفت روز است
 نخست روز سیم بار پنجم پس از آن **چهاره** زبیر دهم روز شازده شوم است
 دگر ز شریسم بیت و یک چوبیت و چهار چوبیت و پنج که آنهم پنجسم قوم است
 بجز عبادت کار کن درین آیام اگر چه تنگ و بدت همچو رزق مقوم است
 بماند بیت و سه روز خجسته مختار که در مقوم حوائج بخیر محضوم است
 و یک چارم و هشتم سفر کن ز زینهار که خوف و هلاک درین هر دو مقوم است
 بروز یازدهم پیش پادشاه مرو اگر چه سنگ دلش نرم بر تو چون موم است
 کو نیز بزیبیدن روز ناپسند آید **ره** مخوف و هوای خلاص سموم است
 مکن دوازدهم یکسی مناظره که در خصوصت این روز صلح معدوم است
 ز روز نای ستوده همین چهار است **انکه** درین حوائج در سکک بخش منظوم است
ح حذر باید کرد در وقت انصراف ماه از محاق از شهادت مرجع و انصال
 باو خاصه از مقارنه و تریب **ک** از شهادت زحل و انصال او بقر که آن دلت
 کند بر غایت تباهی **ل** حذر باید کرد از نخوت قران یعنی چون اجتماع در جزو
 قران علوین واقع شود نا اجتماع دیگر و گفته اند تا وقت استقبال از حکمی
 ابتدا آن حذر باید کرد و اگر ضرورت باشد قوت آن خستیاات از نخوس باید

جست اما اگر قرآن سعیدین در آن جزو بوده باشد و نخوس مستول باشند
 نخوت زایل شود و آن ماه کار بار اشیاست باشد **ا** حذر باید کرد از آنکه
 خداوند با کوکب العرض یا صاحب بیت الحجاب یا خداوند خانه قمر غیب باشند
 که عاقبت آن کار و خیم بود **ب** حذر باید کرد از آنکه قدر در مقابل زحل بود
 یا در تریب حریج یا در تثلیث مشترک یا در تریس زهره بر حال از
 برای آنکه در موضع بروج این کوکب را با قمر همین نظر است پس بوقت اختیار
 نشاید که چون این کوکب نخوس بود قمر را با او همان نظر باشد که نخوت مضاعف
 گردد و بعضی نظر سعیدین را درین محل جایز داشته اند و حکیم بجز این قول را
 پسندیده و حق نیست که چون در اصل وضع قمر را با سعیدین همین نظر است
 و در اختیار نیز همین نظر بود و سعیدین قوی حال باشند و در سعادت پیغمبر آید
 و اگر بد حال باشند هنوز از سعادت چیزی باقی مانده **ح** حذر باید کرد از انصراف
 ماه از نخوس مگر در وقت قرار که آن بهتر باشد **د** حذر کند از انصال ماه بخوس
 مگر که آن نخوس قمر حال باشد و او را شهادت بود نزدیک ماه چنانکه خداوند خانه
 او بود که انگاه دلیل حصول مراد باشد اما پس از خصوصت و پرخار خداوند خانه
د حذر باید کرد از نخوت اجتماع در طریقه محترقه یعنی چون جزو اجتماع از نور

در هر میزان باشد تا سه درجه عقرب در آن ماه از ابتدای کار تا حذر باید کرد
که بلای بزرگ آورد **لو** حذر باید کرد از ابتدای امور چون اجتماع در اول روز
یا اول سال بوده باشد بشهادت مرجع **لو** حذر باید کرد از افتتاح اعمال چون
استقبال آحر روز یا آخر سال بوده باشد بشهادت زحل **ح** حذر باید کرد
از شهادت سهم زحل و سهم مرجع و نظر خداوندان ایشان بسهم حاجت و خدا
وند او اینست آنچه در باب ختیمات از آن حذر کردن لازمست **فصل سیم**
در آنچه نسبت به اختیارات باشد و آن هفت نوع است **نوع اول** آنچه تعلق
بابتدآت و انتہات امور دارد و در این باب اصل تمام ملاحظه حال اجتماع
و استقبال مقدم است باحوال قمر و آن چنان بود که جزو مقدم در طالع اختیار
از سه حال پرون نباشد یا در او تاد باشد یا در مایل مادرزایل اما چون جزو
مقدم در یکی از او تاد باشد حال از آن نیست که قمر در آن اجتماع یا استقبال باشد
بوده است یا خنسی یا فارغ بوده از اتصال سعد و نحس اگر با سعد بوده باشد
و بعد از انصراف از او بعدی دیگر پیوسته دلیل خوبه آن کار بود هم در ابتدا
و هم در انتها و اگر خنسی پیوسته بود دلیل خوبه ابتدا و تنهایی انتها بود و اگر با
خنسی بوده باشد و چون از او برگشته بود بعد متصل شده باشد دلیل تنهایی

۲۲
آن کار باشد هم در ابتدا و هم در انتها اما اگر جزو مقدم در یک از بیوت مایل
الاولی بود قسم چهارگانه مذکور میان باشد و اگر در زایل الوقود بود قسم
از بعد ضعیف باشد الا در جانب شمس زیرا که اولاً شقاوت هر چند بد حال باشد
نخست آن بیشتر باشد و اگر از اتصال فارغ بوده باشد و جزو در و تاد بوده باشد
دلیل کار باشد مایل بنیکو و اگر در مایل بود آن کار برود و توسط باشد و اگر
جزو در زایل بود آنکه بضعف مایل باشد و گفته اند که طالع صاحب سهم
سعادت و خداوند ساعت و آن ستاره که قمر بدوی پیوندد دلیل ابتدای کار تا
بود و برج چهارم و صاحبش و اثنی عشر به ماه و خداوند خانه قمر و خانه چهارم
از درجه قمر و صاحب سهم سعادت دلیل انتهای کار تا بود پس اگر خوبه ابتدا
و انتها خواهد ملاحظه این دلایل بکنند و پیش از آنکه سعد سازد و در موضع نیکو
بنهند و در کتاب سر النجوم آورده است که در ختیمات از اصلاح ارباع و اقب
غافل نباید شد از برای آنکه اعمال تمام نکرد الا بعواقب و صاحب سر استر
آورده است که صلاح حال دلایل ابتدایی صلاح دلایل عاقبت سبب تلف صاحب
اختیار بود و در جامع مذکور است که حکما متفقند بر آنکه ماه دلیل ابتدا است
و خداوند خانه او دلیل عاقبت پس در ابتدای کار تا حال ماه با صاحب بیت او

یکی از چهار قسم تواند بود اول آنکه قدر در و ندر بود از او تا دطالع و خداوند خانه
وی بوی ناظر باشد و این دلیل جنوبی ابتدا و انتها بود دوم آنکه قدر در و ندر
باشد اما صاحب بیت از وسطا قط بود و آن دلیل غربی ابتدا و انتهای او انتها
باشد سیوم آنکه قدر در و ندر نبود اما خداوند خانه بوی ناظر باشد و این دلیل تنبلی
ابتدا و غربی انتها باشد چهارم آنکه قدر در و ندر بود و نه خداوند خانه بوی ناظر
و این دلیل تنبلی ابتدا و انتها است **نوع دوم آنچه تعلق با احوال و دلائل طالع**
خستیار دارد باید دانست که دلیل طالع کوکبی باشد که مستوی بود بر طالع و
او بیشتر باشد در برهان الکفایه آورده که دلایل نه اند برین ترتیب اول صاحب
طالع پس صاحب شرف پس صاحب قدر پس صاحب مثلثه اولی پس وجه پس نه به
پس صاحب شانعه پس طالع پس کوکب که در درجه طالع بوی متصل بود پس کوکب
که در طالع بود ازین جمله هر کدام را که شهادت بیشتر باشد وی دلیل بود و اولاً
عاشر و سابع و رابع و سایر بیوت بدین دستور تواند بود و پیدا کردن این
اولاً و ابروجی که مقتضای مقام باشد از ضعف و قوت رعایت باید نمود
نوع سیم آنچه تعلق بلا حظ اول دارد یا طالع خستیار حکما گفته اند که اگر ممکن بود
طالع خستیار باید که طالع اصل باشد یا عاشر اصل بشرطیکه از کونس پاک بود

بن

مترین و اگر بیشتر نشود حادسی عشر اصل را طالع خستیار باید کرد و طالع کجیل را
بیل طالع اصل کجیل توان داشت و بر برج انتها نیز توان اگر ششم و ششم
و دوازدهم اصل نباشد و پاک باشد از کونس و بعضی خامس و ناسع و ثالث
طوالع ثلثه را روا داشته اند که طالع خستیار بوده و گفته اند که باید که
نما کوکبی که اولی اظوالع ثلثه سعادت یا بخش اگر ستاره سعد بود باید که در
از او تا دطالع خستیار باشد یا در مایل و بهتر آن بود که فوق الارض باشد
معود و قوی حال و سالم از کونس و اگر ستاره بخش بود در مایل باید که چه اگر
در و ندر افتد حاجت معوق بماند و در زایل خود نشاید و گفته اند که باید که میان
طالع خستیار و طالع صاحب خستیار چهار فقره محمود و مشاکلتی معهود باشد و اگر
در طالع کجیل همین معنی دست دهد موجب زیاده سعادت گردد **نوع چهارم**
آنچه تعلق به لایط حاجت دارد بدانکه دلیل حاجت کوکبی که در خانه حاجت باشد
یا او را در آن خانه خطی باشد و گفته اند دلیل حاجت قمریت و سهم الحجب
و صاحب ساعت خستیار و کوکبی که دلالت بر آن کار دارد چون شمس در اسرار
و زحل بر کارهای دهقانان واضح اقوال است که بزرگترین دلیل خداوند است
حاجت بود پس صاحب شرف او پس صاحب سهم حاجت پس صاحب حد او پس قمر

پس سهم حاجت پس گوئی که در بهت الحاجت بود پس گوئی که بر بهت الحاجت نظر باشد
 پس صاحب ساعت پس گوئی که بالطبع دلیل آن کار است و چون ادلا و مسعود
 باشند و در موضع نیکو افتد آن حاجت بر وفق مطلوب میباشد که در وقت انداختن
 بیت الحاجه از طالع نشسته و طالع اختیار باید که در برجی که طالع اصل بوده باشد
 کند که حاجت تمام نشود به رنجی و گفته اند اگر در برجی که طالع خویل بود
 حاجت تمام گردد و اما کم نفع باشد و در برج انتهایمان باشد در نفع و در
 شاهی آورده است که اگر در طالع اصل دلیل فساد حاجت باشد باید که عنایت
 بر اصلاح خانه حاجت در اختیار مصروف دارد و خداوند آنرا غویب کند
 و گفته اند که در طالع اختیار مراعات اصلاح طالع گوئی باید کرد که در طالع اصل
 دلالت کند بر حصول آن حاجت که اختیار بجهت اوست و این از جمله ارکان خیرات است
 مثلاً یکی را طالع سبده است و صاحب طالع و صاحب شرف عطار و خانه
 حوت و صاحب شتری و خداوند شتر فشر زهره و شتری در طالع عطار
 از قوس که چهارم طالع است بطالع ناظر این طالع دلالت کند بر وقوع تزویج
 پس در اختیار تزویج بعد از رضا صاحب طالع اصلاح شتری کرد که صاحب ساعت
 و حارثی محمد و میان شتر و عطار دلفاه باید داشت و عطار باید که مقبول

از شتری بود و اصلاح زهره نیز درین باب از حتمات که کار تزویج منسوب
 بدوست و باقی بدین قیاس نوع پنجم آنچه تعلق بمقصود اختیار کننده دارد
 باید که در اختیار یک کند غرض مقصود اختیار کننده ملاحظه کند تا اختیار نیکواید
 مثلاً در اختیار عقد و نکاح چند صورت مقصود است شاید که این عقد بر آن
 می بندد که هرگز زفانی دست ندهد و شاید که خواهد زفاف بزودی فراهم نیاید
 و دوست که میخواهد زفاف زود باشد و ممکنست که غرض ازین نکاح فرزند باشد
 و شاید که خواهد که فرزند در میان نبود و مانند این پس باید که تقصیر غرض او کند
 تا اختیار ملائم مقصود وی بود و دیگر چنانکه جماعتی مختلف الاغراض را در نظر
 و هر یکی را در آن سفر مقصودی و مقصودی دیگر است پس اگر همه را یکوقت اختیار
 کند مناسب اغراض ایشان نیست نوع ششم آنچه تعلق بسهم دارد
 بدانکه اعتبار احوال سهام از ارکان کلل اختیار است حکما گفته اند بهترین آیه
 است که سهم السعاه باده ناظر باشد و خداوند سهم السعاه قورح بود و آن سهم
 که منسوب است بدان حاجت که مطلوب اختیار کننده است مسعود باشد و رعایت
 سهم الغیب و خداوند او نیز باید کرد و از ملاحظه سهم الشتر و سهم الزهره و خداوند
 ایشان غافل نباید بود و گفته اند اگر خداوند سهم السعاه ساقط باشد از طالع

هیچ منفرد حاصل نشود چون سهم تمام باه ناظر باشد و اگر صاحب سهم
 از طالع اصل یا تحویل در طالع اختیار یا دیگری از او تاد نهند بعبایت ستوده باشد
 اما بشرطیکه آن کوکب سعد یا مسعود بود اما اگر خس یا مخوس بود در مایلی او
 نوع هشتم **انچه تعلق بقرانات** در ولد و ارادت و انتهای آن و تحولات دارد باید که
 یاری خواهد بخداوند در نما و انتهای آن که شهادت ایشانرا در اختیار اثر تمام
 و باید که هر کوی را که بوقت قران صغری قوی حال بوده باشد در اختیار نیز قوی
 حال بوده باشد در موضوع محمود و کوی که در تحویل سال قوی حال بوده باشد
 انجا نیز همچنان باید غلام زحل کوید صاحب اختیار تحویل سال انصبی در طالع
 اختیار و اگر طالع سال را خانه حاجت ساز زودتر مقصود حاصل کرد **نوع نهم**
انچه تعلق باجماع و استقبال دارد به آنکه اجتماعات و استقبالات را در اختیار
 اثری بسیار است تا حدیکه گفته اند آن برج که اجتماع یا استقبال در و اتفاق افتد
 بمشاهد طالع باشد و خانه دوم بجای بیت المال و هم برین قیاس بیوت
 دیگر را اعتبار باید کرد پس چون خواهر که بعد از اجتماع یا استقبال اگر کنی جدم
 تا بجای قمر با طالع وقت برجی باشد لایق آن کار چنانکه برای بنا اختیار کرده شود
 باید که موضع قمر با طالع وقت خانه چهارم باشد از برجی اجتماع یا استقبال

مقدم و باقی برین قیاس و گفته اند باید ادلاء فلكی در وقت اختیار موقوف باشد
 بادلاء فلكی در وقت اجتماع یا استقبال مقدم چه آن دلالت کند بر طاعت انکار
 و باید که سعدی را که در اختیارات رعایت میکنند سعدی باشد که در وقت اجتماع
 یا استقبال مقدم مستول بوده یا نه و اگر چنانچه آن سعد خداوند مدی بوده باشد
 که اجتماع یا استقبال در وی واقع بوده باشد بهتر بود و در جامع شاهای
 آورده است که معتبرین اجتماعها آن باشد که باشد مدت سعد باشد خصوصاً
 زهره و خوبرین استقبالها آن بود که باشد مدت مسعود بود تخصیص مشترک چون
 این وضع دلالت کند بر اصلاح کارها در انماه و گفته اند بهتر است که اجتماع
 یا استقبال در برجی بوده باشد که طالع صاحب اختیار بود و در اختیارات
 باید که خداوند اجتماع یا استقبال وی حال باشد که آن دلالت بر تمام آن کار
 و بقا و دوام کند باید که از باب مثلث اجتماع یا استقبال در موضع نیکو باشند
 از طالع و بطالع ناظر و باید که خداوند جزو مقدم در و تدای طالع اختیار باشد
 یا در خانه خود یا در حد و مسعود که آن دلالت بر خوب آن کار کند احمد عبد الجلیل
 گوید هرگاه که برین مجتمع باشند در درجه شرف شمس تا دیگر اجتماع در تمامی اختیارات
 سعادت غنیمه روی نماید اما بشرطیکه چون قمر از آفتاب منفرد شود به درجه نور

نور رسد ابتدا کند نوع **نهم** آنچه تعلق با **سابع** دارد در جامع شامی آورده
که هفته اول از ماه موافق است کارهای را که بر استی و عدالت کنند و هفته دوم
مناسب است خصوصاً در مباحثه و محاربه و هفته سیم شاید بیع و شری را
و بکارهای دشوار قیام نمودن را و هفته چهارم لایق بود هر کارهای پوشیده
و پنهان را پس در هفته پنجم لایق باشد باید کرد و بعضی این معنی را
از ضعفی فالاندره اند **نوع دهم** آنچه تعلق با **وقات** دارد **فصل و از آن**
باید که در اختیار هر کاری ملاحظه او بکنند چنانچه مثلاً اختیار قصد و مسدود وقت
غلبه حرارت و برودت نشاید و در ایام ^{یا حوا} با خود خون بر نباید گرفت و پیش
قبل از طلوع شمسی یمان و پست روز بعد از آن مسهل نباید خوردن و برین
قیاس در رعایت این نوع و قیقه نا مرغی نباید گذشت مگر یکی از رعایت ضروری
باشد به آن صحت متصور نبود که اختیار درین اوقات جهت دفع ضرر جایز باشد
نوع یازدهم آنچه تعلق با **ساعات** دارد بدانکه ساعات در اختیار است اثر
تمام دارد پس باید که ملاحظه آن کرده شود چنانچه کارهای خیر ساعت مشتری
خستیار کنند و اعمال سلطان را ساعت آفتاب و علی هذا القیاس در رعایت
نیز که بعد از ساعات است آفتاب بود باید که در اینجا است که بعد از ساعت

بست دوازده ساعت دیگر نصیب زهره است و آن شایسته بود اعمال نهاره
و روز و بعد از آن دوازده ساعت دیگر نصیب عطارد است و پسندیده بود
کارهای عطاردی را و همچنین باقی کواکب و اختیار ساعات علیحده در خاتمه است
اصدا خواهد یافت **نوع دوازدهم** آنچه تعلق ب**بروج** دارد ملاحظه کیفیات بروج را
مدخل تمام است در اختیار از برای آنکه کاری که میکند اگر از آن قبیل است که بزرگ
سپهر خواهد شد چون بیع و شری و سفر و مانند آن بروج منقلب باید اختیار کردن
جهت موضع قمر و جهت طالع وقت و از برجهای منقلب قوی تر قدر بود پس طالع
و میزان با اعتدال نزدیکتر است و ثابت تر هر محلت و اگر کارهای بود که باید
شاید چون بنا نهادن و آنچه ثبات در آن مطلوب است قدر در بروج ثابت باید کرد
از همه ثابت تر است و در دلو و ثوره تر و در ثور خوش حالتر و شایسته تر و عقرب
و اگر کار است که اشیان باشد چون شرکت و مانند آن قمر مجتبه باید و حکما گفته اند
چون وقت اختیار قمر در بروج منقلب بود بزودی فساد در آن کار که مطلوب است
بید آید خصوصاً چون خسی نظر افکند و چون بضرورت قمر در یکی از این بروج افتد
باید که جهد کند تا خداوند طالع در بروج ثابت افتد و چون قمر در یکی از این بروج
ثابت بود کار بخلاف بروج منقلب بود و باید که بزودی فساد کند امید ضرر در بیشتر

بود و چون در بروج مجسده بود در میان کار نوح از تقوین بید آید و آخر الامر جهان
 باز رود که بوده باشد و گفته اند کار ما عظیم را بر جهای کوکب علوی باید و کار ما
 حقیر را بر جهای سفلی و در کارهای سفلای بروج ملوک بکار باید داشت و بر جهای
 ملوک مثلثه ناریست و ضد آن مثلثه ای و گفته اند هم بزرگ را بروج آخره
 باید یعنی مستقیمه و کارهای خورد را بروج مطیع یعنی معوجه **نوع سیزدهم آنچه تعلق**
بحد و دارد و حد و در بعد از در باب اختیار عظیم است پس باید که درجه
 طالع و مواضع نیزین و کوکب الغرض حد و در بعد باشد و در باب حد و مواضع
 کار باشد و حد و اند آن حد و در بیکدیگر و نیزین ناظر بنظر سعد تا آن حد و در بموجب
 دلتوا به اتمام رسد **نوع چهاردهم آنچه تعلق به نیزین دارد** چون در آن
 اختیارات قمر است و بعد از آن شمس پس موضع ایشان از طالع نیکو باید و باید
 که در حد و در سعد باشد بیکدیگر ناظر بمسودت و باقی حالات ایشان گفته شده است
نوع پانزدهم آنچه تعلق به ثوابت دارد باید که در اختیارات حد و در نخستین از کوکب
 ثابت فرو گذارد و در برای آنکه چون کوکب الغرض مسعود نباشد و بصلاح آوردن
 بود می شاید که یکی از درجه کوکب ثابت که بر فراج آن کوکب بر فراج بر درجه طالع
 یا عاشر باشد آنجا که خواهند نهند تا آن عرض با تمام رسد و هر از درجه طلوع است
 اگر

اگر در طالع بود در درجه ممر او اگر در عاشر بود و در درجه عرب او اگر در سابع باشد
 در درجه تقوینی او و این درجات در هر تاریخی بقانونه در زیجات بطور است
 استخراج باید کرد و در اتصال قمر و سهام حاجات یکی از ثوابت که در قدر او
 و ثابته باشد بودن ایشان در وند عاشر یا سابع او تا در حاصبتی دارند پس
 عجیب و عظیم احمد بن عبد الجلیل گوید چون اقباع واقع شود در جزوی و یکی از کوکب
 ثابت که در عظیم اول باشد آنجا بود تا دیگر اقباع هر خستاری که مناسب طبعیت
 آن کوکب باشد در غایت قوت و کمال بود **نوع شانزدهم آنچه تعلق بخونس دارد**
 باید که از خستهایاری خواهد در وقت اختیار و خواهد نصیر الحق و الدین در شرح شمره
 بطلمیوس حرر و در درین کلمه وارد هم **استخدم الخمر في الاختیارات و استعماله في**
الدریون به کلا بینه لعلها ذوق من السموات في الدوا و المقدار انکافه
 میگوید که اطباء در ادویه مؤثره مختدرات بکار برند دفع ایلام را بروجی با مقدار
 چیزی که دفع مغزت مختدرات کند و اگر چه مختدرات از سموم شرین و همچنین تخم باید
 که در اختیارات بخونس را هم بکار دارند در موضعی که بان لایق بود مانند خانه و
 دو از درجه در دفع اعدا و هفتم در دفع مضموم و آنرا از درجه مطلوب و مطلوب
 دارند و از اول اساقط کردند ماد و حصول مقصود خلل نیفتد **نوع هجدهم**

اینچ تعلق باصلاح دلائل دارد و آن ارکان معظم خستیا را است چه شاید که تا به
 میسر نشود باوقتی که دلائل بصلاح آید پس حکما این را چاره کرده اند و گفته اند که
 چون یکی از سعدین در طالع با در وسط السما باشد دفع فساد دلائل بکند و این سخن
 نزدیک حکیم عمر فرخار طبری پسندیده نیست و گوید که این نوع اختیار در کار ما درست باشد
 که در روی طلب حاجات ثبات و دوام نکند چه در چند روز معدود اشرایخ اختیار را باطل
 کرد اما این کار ما که دوام وی مطلوب بود تمام نکرد الا وقتی که قرار خود را خستیا پاک کرد
 و درینوس میگوید که چون خستیا را تا آخر ممکن نبود تا وقت صلاح ماه ماه را از طالع
 ساقط کنند و سعدی در طالع نمند و ازین نکته غافل نباید بود که قرار خستیا را
 کرد او را از طالع و سایر اقواد و از صاحب طالع و خانه حاجت و خداوند ساقط
 باید کرد و اگر حکمی میسر نشود و باید که از دهم و یازدهم ساقط باشد عاصم که یکی از علما
 این فرقه است میگوید که چون طالع اختیار بعضی از دلائل بصلاح نتوان آورد باید که
 هر دو نیز را بیکدیگر نظر باشد که این دین است بر کمال قوت آن خستیا رهنوشا که قمر
 بار این باشد ابوعلی خیاط گوید که چون اصلاح قمر متعذر بود و نخست او دفع پذیر
 نباشد بخشی نیکو حال را خداوند طالع باید کرد و در طالع باید نهاد و حق نیست که اگر
 قمر نیکو حال باشد طالع و صاحبش با طر باشد و اگر بد حالت ساقط و نظر برین بگذرد

و بصاحب طالع بمودت مصطفی قورست و بودن سهم تعداد در موضع مطلوب بخت
 نیکوست و بودن سعدی در طالع یا بیت الحاجه اصلاح هر فساد بکند و این
 فقیر در خستیا رحمت کلی ملاحظه کرده که چون سعدی در طالع بوده با وجود بسیار
 از دلائل مفید نتایج نیکو داده و مضرت ظاهر بران مترتب نبوده و الله اعلم
 الاحوال اعلم و این بود اینچ بسبب اختیار باشد و ازین جمله که در فضول ثلثه از
 ابتعالم ذکر کرده شد هر کسی را که خاطر قوی و طبع رست باشد استنباط جزو تواند کرد
 چه هر چه در خستیا را جزو گرفته میشود و فرع این اصولست صاحب کفایه التعلیم گوید
 که مرجع خستیا را جزو دلائل کلیه است و بدین سبب است که هر کس دلائل کلیه بشرط
 استنباط نگاه دارد از دلائل جزوئی مستغنی باشد اما اوقات بعضی با استخراج این دلائل و از
 اینهم سایل و فائزند لاجرم در مقاله ثانیه خستیا را بعضی از جزئیات که احتیاج بدان
 بیشتر است آورده میشود بر ترتیب بیوت طالع منقطع از کتب فاضل چون کتاب المعانی
 و رساله انصالات و خستیا را المتعزیز و جامع شیعی و محمد الاصول و کتابه التعلیم
 و روضه المبحین و خستیا را علایه و کتب التلک و شرح ثمره لیسری و شرح کتاب
 و خستیا را امام محیی الدین مغرب و خستیا را با خزر و مختصر الملوک و خستیا را طبری
 و غیر آن از رسایل متفرقه و الله التوفیق و هو تحقیق رها الا این محقق **مقاله ثانیه**

در اختیارات مرتبه برتر تپی لایق اختیار کرده میشود و در جدول نهاده آمد تا باز یافتن آن همان باشد لغوی بالسر و حسن التوفیق و هوذا

۱	ابتدا و افتتاح کارها	-	یکبار رفتن	ح	موی سر بار کردن
۵	نوزه نهادن	ه	ناخن چیدن	و	موی لب بار کردن
د	آهن با ذام بردن را	ح	کشتن صفت	ط	کشتی در آب افکندن
۷	رور کشتی در جبهه کشتن	ا	صناعت زین	ب	صنعت اکبر را
۸	خریدن خرم را	د	فروختن خرم را	د	شکست کردن را
۹	مال تجارت فرستادن	و	وام خواندن را	ح	وام دادن را
لظ	کفاه داشتن مال و باز شدن از دهن بون	ک	فروختن غلها را	کا	کفاه داشتن آنچه بخورند
اک	وقت خوردن بها	ا	عمر حجت و عزیمت دویت	اکد	عمل عداوت و عزیمت دشمن
اکه	تعدید نوشتن را	او	عقد الحسن کردن	او	کر بختن و پنهان شدن
الح	پوشیده کردن کارها	اکط	بیدار کردن کارها	ل	زیارت اجا و اخوان
لا	تعلیم فق و امور دینی	ل	تعلیم ادب و دبیری	لم	تعلیم رود و افغانی
لد	تعلیم سباحه را	لد	نار نوشتن را	لو	رسول فرستادن

کبوتر

لر	کبوتر نامه بر فرستادن	لح	فرزند عکسب	لط	ابتدا و پیشنها رفتن
م	نقل و تحویل کردن	ما	تراج موذیات با خون یا بدارو	مر	بنیاد افکندن و بنای نهادن
مح	بنارسشده و حصاره	مد	دوران کردن بنا را	مه	خریدن باغ و بستان بهر زرع
مو	انچه ممکنه را شاید	مر	کندن کار نیز چو دجاء و حوض	مح	آب اندن در جویها
مط	درخت نشاندن	م	تخم افکندن را	فا	تخم خمر را کوبیدن
مب	باجاره دادن زمینها	مخ	دیفینه نهادن	ند	دیفینه پرون آوردن
نه	ودعت نهادن و امانت سپردن	نف	ناودان و آب را بر رفتن	نوز	وقت مباشرت
نخ	طلب فرزند کردن	نظ	پرون آوردن طفل مرده از رحم	نر	شیر دادن کودک
صا	فرزند بدایه سپردن	سر	ار شربا بزرگ کردن	سم	بکواره بتن کوبیدن
سد	نوبریدن و پوشیدن و فرش کردن	سد	بهمان رفتن را	سو	نزد با ختن را
سر	شطرنج با ختن را	سج	چهار پا خریدن جفته سوار	سط	چهار پا خریدن یا شای جفته حفر
ع	ناشاکردن بر خشک	عا	ناش کردن بر آب	عب	ناشاکردن بر آب
عم	شراب ریختن را	عد	شراب خوردن را	عد	چوکان زدن
عو	طیب و عطر آسختن را	عر	هیر فرستادن را	عج	خطاب و زمینیت کردن
عط	ابتداء علاج را	ف	علاج عضا را	فا	علاج جبار امرین

فب	علاج چهار بهار	فب	علاج دست و پا از ریح	فد	داروی سید خردن
فد	دارو که سودا برد	فو	دارو که صفرا آرد	فخ	داروی بغم آرد
فج	دارو که اسهال عظیم کند	فط	دارو که کاه را میانه کند	فص	دارو که خلط کاه آرد
فصا	دارو که علت از چشم و سر برد	فصد	حب خوردن را	فصج	مطبوع خوردن را
فصد	جوارش خوردن را	فصد	غریزه و نمی کردن	فصو	دارو که علت بقی می بارد
فصز	دارو که در گوش و بینی چکا بزند	فصح	علاج سفید و زرد چشم	فصط	دست کار چشم باهنر
فق	حقنه کردن را	فقا	داغ کردن را	فقب	فصد کردن و دندان گندن
فخم	حجامت کردن را	فقد	خون بسیار برداشتن	فقد	خسته کردن را
فقو	چهار با خضر کردن	فقو	بنده خردن را	فحق	بنده فروختن را
فقط	بنده از او کردن	فقه	کفاح کردن را	فقیبا	زفاف کردن را
فقیب	قباله زن نوشن	فقم	بجک رفتن را	فقد	ناخت و شجوخن بردن
فقه	سلاح خردن و ساختن	فقو	ویران کردن را	فقو	فرستادن لشکر
فحق	طلب دزدیده و کم شده و کربینه	فقط	مناظره و مباحثه کردن	فقد	وصیت بیمار و نوشتن وصیت
فقکا	سفر کردن در خشک	فکب	سفر کردن در آب	فکج	کشتی در آب روان کردن
فکد	در شهر شدن	فکله	بخت و قبول و تخت و نایج	فکلو	لو بستن را

فکر	لو کشادن را	فکج	استفحاج خراج	فکط	طلب عمل کردن را
فکل	و لبعید ساختن	فکلا	رفتن بعد را	فکلب	دیدن ملوک و کلا بر
فکلم	عرض کردن در خمر و نامر بر سلطان	فکله	بار دادن و غرض لشکر	فکله	بجکوت و امارت نشستن
فکلو	نظر در کار رعایا	فکلر	قضیه و خصوصت بسلطان بردن	فکلج	محابسه و کلا را
فکلط	ابتدای عمل و اشغال دیوان	فکم	اوقات دعا کردن	فکما	حاجت خویش از ملوک
فکب	دوست گرفتن و عقد مودت	فقم	پروین شدن و نصیب	فقد	مسبب مرغان را
فقه	صید بهایم و سیاه	فقو	مسبب کردن در دریا	فقو	مرغان شکاری خردن و آموختن
فحق	سک و بوز خردن و آموختن	فقط	کرو بستن و آب ناختن	فقن	اسب را ریاضت دادن
فقنا	طرح عداوت و نزاع انگندن	فقب	بند نهادن و بزرگ کردن	فقم	طلب کردن صلح را

ابتدا و فستح کار: مشروطات وی پنج است ۱. باید که طالع و جاره مستقیم
الطلوع بود تا آن کار آسان بر آید ۲. باید که قمر شمال صاعد باشد ۳. باید که صاحب
طالع بر طالع ناظر باشد تا آن شغل زود با تمام رسد ۴. باید که سعد در طالع
در خانه حاجت باشد ۵. باید که خداوند حاجت در و تند باشد و معود باشد تا
ان کار زود بر آید و نیک بود و محمدورات وی چهار است ۱. نشاید که خسی در
طالع بادی یکی از او نامد بود ۲. نباید که صاحب طالع راجع و مخوس و محترق بود

۳ چون صاحب حاجت ستاره خسی بود روانی بود که در وقت افتد چه آن حال است
 بر تعویق و تاخیر هم کند ۴ حذر کند از آنکه ذنب در طالع باشد یا در خا حاجت
 یا در مجامعه فریخی که آن لغایت ناپسندیده **بکرمه بر رفق** بکرمه بر رفق
 وی ده است ۱ باید که قمر در برج آبه بود یا آتشی خصوصاً در حمل و عقرب السراب
 بروج بادی نیز واداشته اند و حکیم شاه مردان ابجلی آورده است که قمر در خا نکا
 مرغ یا مشتری باید که لغایت ناپسندیده است اما بشرطی که بزرگتر مستقر بود ۲ بهتر
 است که قمر در سلطان باشد بلی از سعیدین کرد بنظر مودت که آن دلیل زیاده
 هایش بود ۳ باید که قمر در بسم طالع وقت باشد ۴ باید که قمر در حوت بود
 بزهره پیوندد تا کمال مطلوب بجا حاصل آید ۵ باید که طالع وقت یکی از بروج آبه
 یا آتشی باشد ۶ اگر ماه در عقرب بود باید که متصل به برج باشد بنظر مودت
 و مرغی در یکی از اقوام بود که آن دلیل زیاده جمال بود ۷ باید که سعد در اقوام
 باشد ۸ باید که صاحب طالع و قمر از نخوسته پاک بود ۹ باید که سعدی بطالع
 ناظر باشد ۱۰ در سراسر آبر آمده باید که قمر در دوزخ هم آفتاب و بعضی گفته اند
 آفتاب در ثانی در ثانی عشر طالع باید و محدورات پنج است ۱ روانی بود که قمر
 مقارن عطارد یا زحل بود و باختری گفته که اتصال قمر بزحل و زهره روانی بود

چه اتصال او بدین دو کوکب درین خستیار مکر و هست و از اتصال دیگر کوکب که نیست
 و سبب منع اتصال بزهره یا آنکه کوکب زینت و لطافت است معلوم نیست مگر
 آنکه آن اتصال موجب غلبه رطوبت بدست و غلبه رطوبت موجب سستی اعضا
 و آن مودی بضعف و طلال بود ۲ نشاید که قمر در بروج بادی و خا که باشد و آن
 در خا نهی زهره و زحل نشاید ۳ اگر ماه در بروج نقیب بود نشاید که عطارد
 طالع باشد که به مراد رود و پیرون آید ۴ نباید که ماه متصل بود بزحل و زحل در
 وندی باشد که آن دلیل دل بستگی و سامت بود ۵ حذر کند از آنکه قمر با آفتاب
 متصل بود خصوصاً از قوس که در کرمه باشد نشود و حرارت پدید آید و گفته اند که
 این اتصال بهر پنج باشد دلالت بر غلبه حرارت و صفر آید **موسی با کردن** ۳
 مشروطات وی پنج است ۱ باید که قمر در بروج محبته باشد الا سنبه و قمر آتوب
 در میزان و دوزخ و او دارد و حکیم کوشیار گوید که در برجهای آبه باید ۲ باید که قمر
 بود مشتری که آن موسی بشادی بر آید ۳ باید که ماه و صاحب طالع هر دو موجود باشند
 ۴ بهتر آنکه قمر بزهره پیوندد با اتصال محمود تا خرقی افزاید و در هیات صفا
 و موسی نیکو ببالد اما بشرطی که قمر از میزان بزهره نکند ۵ باید که ماه با زحل و زحل
 از صاحب ششم یا از برج هشتم ساقط باشند و محدورات وی چهار است ۱

نباید که ماه در برج منقلب بود خاصه جدی زیرا که موی دیر بر آید و در غم برود و در
 بروج ثابت نیز نشاید و در میزان دو قولست **۱** اتصال ماه بزحل نبود که سبب
 طلال بود **۲** نشاید که قمر با یکی از نحسین در طالع وقت باشد خصوصاً هر پنج که زیان
 برساند **۳** حذر کند از اتصال قمر به هر پنج که آن دلت نزاع و خصومت کند
 انخالها **نوره بکار داشتن** مشروطات وی نیست **۱** باید که ماه تحت الشعاع
 باشد از آفتاب مصرف شده و اگر مصرف نشده باشد باید که بعد متصل بود
 تا آن موی بر آید و شادی فرماید **۲** باید که قمر در بروج آید بود محروم از آب و در هر جا
 ارضی جایزدانند و صاحب اسرار التجوم کوید که قمر در بیوت عطاره و مشر نشاید
۳ باید که ماه متصل باشد بشارکان مابط یا محرق یا به راجع تا موی دیر بر آید
 و کم بر آید **۴** باید که خداوند طالع مخدر بود از وسط استمات بود الارض بهتر آنکه
 قمر در عقرب باشد بر پنج ناظر و از زحل ساقط بود **۵** باید که قمر بعدین ناظر باشد
۶ باید که سعدین در او تاد و طالع باشند تا زیان نرسد اگر قمر تحت الشعاع
۷ باید که آفتاب ساقط تا نوره بدن را نسوزد **۸** باید که قمر ناقص النور باشد
 تا موی کم بر آید و محذورات وی نیست که قمر با آفتاب نکرده در بر جای کثیر الشعر
 نباشد چون حمل و ثور و اسد و جدی **ناخن چیدن** مشروطات وی پنج است

۴

۵

اول باید

۱ باید که ماه در خانه های زهره یا هر پنج با خانه شمس یا خانه خود بود و از این جمله ثور
 و عقرب و سرطان بهتر است **۲** باید که طالع وقت یکی از بروج ثابت باشد الا دلو
 و از منقلب سرطان نیز جایز داشته اند **۳** باید که ماه زاید باشد در نور یا در حساب
۴ باید که ماه متصل باشد بشاره شتری که آن شاره در حساب زاید بود **۵** باید
 که صاحب طالع مسعود و قوی حال باشد و بطالع ناظر که آن سلامت و عافیت را
 دلیر است و محذورات وی چهار است **۱** حذر کند از آنکه ماه در جزا بود بجهت
 ناخن چیدن دست و باز در حوت باشد بجهت پای و آنکه این دو برج جای قمر نشاید
 بجهت آنست که دست منسوبست به برج جزا و پای به برج حوت و بودن قمر در برج
 منسوب بعضوی باشد مانع است آهنگر سایندن را بدان محضو چنانچه بعد از این سایید
 و درین خستیار بودن قمر در میزان و دلو نیز مکرر است **۲** نشاید که هر پنج مقارن
 قمر باشد یا در طالع بود که خطر بردن گوشت از ناخن باشد **۳** حذر کند از مقارن
 ماه بزحل خصوصاً در برج هوای که امکان محاطه باشد و زحل در طالع وقت
 همین حال دارد **۴** روا نباشد که ماه بشاره راجع پیوندد خاصه چو در متوسط
 که دلیر است بر آنکه آفتی در ناخن پدید آید **موی لب بار کردن** مشروطات
 کردن موی لب همان مشروطات ناخن چیدن است و آنچه خاصه اوست آنست که

۴

باید که قمر متصل بود بعطارد یا مشتری یا زهره و در یکی از خانه های هشتان باشد و محذور است
 و نیز نه هاست الا آنکه درین خست یا قمر در جزا و حوت شاید در حلقه جایز نبود
آهن باندام بردن مشروطات وی پنج است ۱ باید که ماه در برج باشد
 که منسوب بآن عضو نبوده که آنهر بد و برود علت هاست که خواج در شرح شری
 آورده است که چون قمر در برج باشد بدن متوجه آن عضو گردد که منسوب بود بد
 عضو و غلبه رطوبات اقصای نقص مواد کند پس جراحت رسانیدن بآن
 رطوبات افزونه و استعداد تعفن سودی بضرر باشد و در رساله مواعید
 زخم بین شده است که سر منسوب است بجلد کردن و در همچنین سر منسوب است
 بطالع و کردن ثبات تا آخر و کوشا گوید اگر سعد قوی حال در آن برج باشد با قمر
 آنهر بد و بردن روا باشد ۲ باید که ماه ناقص النور باشد و از نحس سلیم بود
 ۳ باید که ماه متصل باشد به مشتری و مشتری فوق الارض بود الا در دوازدهم و در سیار
 طبر آمده است که زهره در همین معز بهتر از مشتری است خاصه و قمر که زهره بطبر
 ۴ باید که قمر با آفتاب ناظر بود و نور از وی قبول کند که آن دلیل روز صحت باشد
 ۵ باید که یکی از سعدین در طالع وقت باشد و محذورات وی سه جز است ۱
 نشاید که ماه مفارقی آفتاب باشد ۲ نباید که قمر تریج و مقابله حرج بود که گوشت

از اندام

از اندام برد و از آن جز است ضرر رسد و گفته نظر مودت حرج ضرر نکند ۳ حذر
 کند از آنکه قمر باز صبر بود که دلالت کند بر بطو القیام و آن جراحت و سبب حجت
 صاحبش کند و نیکو نبود کشتی **ساعتن** و **مهر** مشروطات هفت است ۱ باید که هر دو
 سعد در وقت باشند و اگر یکا در رابع بود و یکی در عاشر بهتر بود ۲ باید که سعد
 با ماه ناظر باشند ۳ باید که ماه زاید النور و سعد بود ۴ باید که ماه در حدود
 بود ۵ باید که صاحب طالع سعد باشد و زاید النور و سریع البصر در وقت بود
 ۶ صاحب چهارم نیز باید که قمر حال و سعد بود ۷ باید که آفتاب در یکی از
 سعدین باشد و محذورات وی پنج جز است ۱ نشاید که قمر تریج ناظر بود
 خصوصاً از وقت که آن دلیل تباها کار باشد و اگر درین حال ماه در برج آبه بود
 بلاکت اگر گشته بود از غرق و اگر در بروج حال بود دلیل گشتن گشته بود ۲
 نباید که ماه در دلو باشد بمقابل آفتاب یا حرج یا تریج هشتان که دلیل وفات
 عاقبت بود ۳ حذر کند از بودن حرج در وسط است که دلیل صاحب کشتی است
 یا حادی عشر که دلیل مال اوست و ازین معنی هم در وقت عذر گشته و هم در وقت
 رکوب در گشته و هم در وقت کشتی در آب افکندن غافل نباید بود که وی دلیل تسلط
 در داشت بر کشتی و بودن حرج در غیر این دو خانه مضر است رسانده نشاید

که کوکب ثابت که بر مزاج مریخ اند و چون قلت العقرب و راس العقول و دبر الن
و منكب الاسد مقارن باشد با طالع و حادی عشر و عاشر که آن دلیل خوشن
کشتی باشد با پنج در وی است **۵** نشاید که مریخ در یکی از اوتاد نیزین باشد
که آن دلیل تباها شدن کشتی بود **کشتی در آب انگذدن** بد آنکه ماه طالع
هر دو دلیل اند بر کشتی و مژد او و طالع دلالت کند بر اگر کشتی و گفته اند چنانکه
بر روی و ثور بر جایگاه نشستن در کشتی و جزا بر کنارهای او و سلطان بر هر دو
پهلوی او و اسد و چه سنبله سکیم او که در بهشت و میزان جانب او و عقرب و بهک
او و قوس و ابدان او و جدی سینه او و دلو خانه او و حوت و ثعلب او پس ازین جمله
آنچه خرابی که مسعود کنی ماه و صاحب انخانه و مسعود چون این معنی مفهومی شد
بد آنکه مشروطات جزئیة او چهار است **۱** باید که هر دو مسعود ناظر باشند بطالع **۲** باید
که نیزین متصل باشند بسعدین **۳** باید که ماه با عطار در باشد و عطار در نیک حال بود
۴ باید که قمر در اول حمل بود یا در وسط ثور یا در آخر جوزا یا در سرطان یا در وسط
سنبله یا در اول میزان یا در میان عقرب یا در آخر جدی یا در دلو اگر سعد ربوی ناظر
باشد و محدورات وی نیز چهار است **۱** نشاید که نحوس در اوتاد طالع باشند
خصوصاً در وسط است که دلیل دیر ماندن یا غرق شدن باشد و در اوتاد نیزین

نشاید **۲** نشاید که ماه در قوس و حوت باشد **۳** حذر کند در بودن مریخ در عاشر
و حادی عشر که آن دلیل تلف مال باشد که در کشتی بود **۴** نشاید که طالع حد و حوز
باشد که خطر کلی رسد **روی کشتی بجهت مقصود کردن** مشروطات و رجوع است **۱**
که جای ماه و طالع بروج ثابت باشند و مسعود **۲** باید که نیزین پاک باشند از نحوس
باید که زهره و مشتری در اوتاد باشند خاصه در طالع و عاشر **۴** ملاحظه ساعه کوکب
سعد کردن او را باشد که آن دلیل سعادتی سکان کشتی بود و محدورات و مشروطات
اینهاست و دیگر آنکه نشاید که مریخ در وسط استا و بیت الرجا باشد **صنعت**
زر و سیم مشروطات وی پنج است **۱** باید که ماه در بروج ناری بود
باید که قمر با ثواب یا مریخ ناظر باشد بنظر مودت **۲** باید که صاحب طالع صاعده باشد
۳ باید که قمر یکی از سعدین متصل بود بهر تقال که باشد **۴** باید که قمر در بروج
مجتبه باشد بهتر آنکه مستقیم الطلوع و محدورات و رتبت که نشاید که قمر در بروج
آب باشد **صنعت اکبر** مشروطات وی پانزده است **۱** باید که اوتاد الرجب
از نحوس خالی باشند **۲** باید که جای ماه مریخ دو حیدین باشد **۳** باید که طالع
نیز یکی از بروج مجتبه بود **۴** باید که صاحب طالع در عاشر یا حادی عشر بود **۵**
باید که ماه با ثواب و مشتری ناظر بود بنظر مودت **۶** باید که طالع اجتماع یا استقبال

۱۰

۱۱

۱۲

۹

مقدم مسعود باشد ۷ باید که صاحب طالع جزو مقدم مسعود باشد ۸ باید که طالع
 و جای ماه برج تهی بود ۹ باید که طالع وقت وندی باشد از طالع جزو مقدم
 ۱۰ باید که قمر از سعدی منصرف شده باشد و بعدی متصل بود ۱۱ باید که
 مسعود و قوی حال باشد ۱۲ باید که خداوندترین مسعود باشد ۱۳ باید که قمر
 در بروج مستقیم الطلوع باشد ۱۴ باید که در اعمال ذهر صلاح شمس رعایت کنند
 و در اعمال فتنی حال قمر ۱۵ باید که در هر علم اتصال قمر کوکبی که مناسب است که
 در آن ملاحظه کند چنانچه اگر عمل در چهره ای بیضی التون میکند چون رصاص و سنجید
 و مانند آن باید که قمر بر هر سه پوند و اگر عمل در چهره ای زرد سرخ میکند چون شترخوف
 و مرد اسنک باید که قمر با قباب متصل بود از تثلیث یا تدریس و اگر عمل در چهره ای
 سیاه میکند چون آهن و اسرب اتصال قمر بر هر باید که نیک آید و اگر عمل در چهره ای قزاق
 کند باید که قمر بقطار و پوند تا موافق بود و اگر بر تیز ابدان و تصدیعات میکند قمر را
 برج متصل کرد اند بنظر مودت بشر طر که مریخ قوی حال بود مخدورات و شربت
 ۱ نشاید که عطارد مخموس بود ۲ بر هر دوازده طالع برج معوج باشد ۳ خداوند
 کند از آنکه طالع حد نخوس باشد ۴ روان بود که صاحب طالع در مقابل و مقارنه
 نحسین باشد یا ذنب مجاسد بود ۵ بر هر دوازده نحسی در طالع بود و ذنب نیز

نشاید ۶ نشاید که خداوند طالع مخموس ناظر باشد بنظر دشمن ۷ نشاید که نرین
 از طالع وقت ساقط باشد ۸ نشاید که این عمل در ساعت بست کنند که حتم
 بریان آید و بیشتر آن بود که با تمام نرسد **خریدن چرخ** درین باب علی الاطلاق
 نباید دست که ماه از آن وقت از اجتماع باز کرد تا ترتیب اول دلیل بود بر عدل
 و انصاف در معامله و از ترتیب اول تا مقابل دلیل بود بر حصول مقصود با بایع
 و از مقابل تا ترتیب ثانی دلالت بر نیکوئی حال مشتری کند و از ترتیب دوم تا مقابل
 دوم نیک باشد خریدن چهره ای پنهان و گفته اند که قمر در سبعت و کوکبی که
 قمر از وی منصرف شده باشد دلیل با بایع و کوکبی که قمر بد متصل بود در شکل مشتری
 و اگر قمر را درین وقت انصراف اتصال نباشد بطالع و خداوندش نکرد که
 هر دو دلیل سبب بر فرو کشنده و غارتها جش بر خرنده و وسط استا بر شون
 الارض بر سبب از جنسی که باشد از خرید و فروخت محکم ملاحظه این باید کرد و هر
 این عمل خواهد بود عزیزین باید ساخت اما در خریدن علی التخصیل هشت شرط است
 ۱ باید که ماه در بروج مستقیم بود که خرنده را فایده بسیار است ۲ باید که قمر
 زاید النور بود ۳ باید که سهم السعاده در خانه مشتری بود متصل بود و اگر در وند
 افتد بهتر باشد و خرنده را پیش از فرو کشنده نفع رسد ۴ باید که ماه مسعود باشد

۱۳

یاد را پنج میخزد ۵ باید که دوم صاحبش نیکو باشد ۶ باید که مریخ از عطارد قط
 باید که ملاحظه کالای خریدند بکنند اگر برده باشد موضع قمر و طالع برج است
 باید که دو اگر ستور بود بهیم و اگر ضیاع و عقار بود بروج ارضی و باقی برین فیکر
 و هر یک علاقه در اینج او گفته شد ۸ باید که گوکب ساعت مسعود بود و محذورات
 وی چهار است ۱ نشاید که ماه در بروج معویه باشد که خنزه رازیان دارد ۲
 نباید که قمر محاسد ذنب باشد که عاقبت بوفامت انجامد ۳ حذر کند از آنکه قمر
 ناقص النور و العود بود به متصل نجوس که خسران عظیم رسد ۴ روا نبود که قسم
 بمریخ بپزند که مریخ در بیع و شری دلیل خصومت و شغف بود و عاقبت
 انجامد **فروقتن خپس** ۵ مشروطات وی ده است ۱ باید که قمر از سعدی منصرف
 باشد و بعد تصرف و در جامع شاهی گوید که قمر از سعدی منصرف باید و بخشی
 مستعد و ناظر تا فروشنده را بهتر بود ۲ باید که قمر در شرف یا در مثلثه خود بود ۳
 باید که جای قمر در طالع برج معوج باشد تا فروشنده را نفع رسد ۴ باید که ماه
 ناقص النور و العود بود تا جانب بایع راجع باشد ۵ باید که آن دو گوکب قمر
 از یکی منصرفت و دیگری متصل بدوستی بهم بپزند تا میان بایع و مشتری موافقت
 افتد و رضای جانبین حاصل آید ۶ باید که ثانی و صاحبش مسعود و قور صاحب باشد

۱۴

الهم

۷ باید که سهم سعاده ناظر بود بسعود و ساقط از نجوس ۸ باید که صاحب طالع
 در وند از او نداد باشد حال از نجوس و بگوکبی راجع متصل بود ۹ باید که عطارد
 سر بیع التیر و مسعود باشد ۱۰ باید که قمر با عطارد بود و محذورات وی سه است
 نشاید که طالع و موضع قمر بر جی مستقیم باشد که فروشنده رازیان رسد
 نباید که عطارد تحت اشعاع باطلی التیر باشد حذر کند از آنکه قمر از سعدی
 کرد و بخشی بپزند و بر قول امج **شرکت کردن** مشروطات وی هشت است ۱۵
 ۱ باید که او نداد و بعد نیکو باشد بجهت آنکه طالع دلیل انکس بود که ابتدا کنند
 با نیاز از آنکه پس بیشتر باشد و آنکه مال بیشتر دارد و هفتم دلیل دیگر انبار بود و هم
 دلیل آنچه میان ایشان خواهد بود و اندازه سود و چهارم دلیل عاقبت کار پس
 این چهار خانه را مسعود باید کرد و خداوند ایشان را در حایبای قوی باید نهاد ۲
 نباید که طالع و جای ماه برنج ذو حیدرین باشد چه آن دلیل بود بر امانت و ثبات
 و اعتماد و شرکت و بعضی از حکمای اسد و جدی را روا داشته اند و حکیم خبر در جامع
 شاهی آورده است که در وقت شرکت کردن اگر قمر در حمل باشد زود جدا افتد و
 که بخشی ناظر بود و عاقبت کار بد بود و فایده حاصل نشود و در جزا دلیل دوستی و آشتی
 باشد و در سرطان دلیل نزدی و عذر و نیانت بود در اسد نیکو و منفعت باشد

و در سینه سود بسیار رسد و برضای یکدیگر از هم جدا شوند و در میزان زود کار دارند
به تنهایی انجام دهد و در عقرب لیل خنک و ناخوش بود و در قوس دلیل منفعت است
اما بخصوص بتدل شود و در جدی هر دو از یکدیگر جدا شوند و اگر بعد ناظر بود
بهر بود و در دلو زیان رسد و در حوت هر دو راستی و رزند و نظر مسعود در دلو
خیر میفرماید و از دلائل شر نقصان کند و نظر خوشی دلائل شر میفرماید
و از دلائل خیر نقصان کند **۳** بهترین نظر درین باب آنست که مسعود با قمر باشند
یا در طالع یا ناظر باشند از منتهی طالع یا ماه که دلیل نیکو و منفعت باشد
باشد **۴** اگر خداوند خانه ماه ناظر باشد به نظر مودت دلیل کند که ایشان
بوقت مفارقت از یکدیگر رهایی باشند و در شراکت سود کنند و نظر صاحب طالع
بطالع همین حکم دارد **۵** بهتر آنست که صاحب طالع در طالع باشد تا فایده یابد
و عند الضرورة ناظر بطالع باید **۶** باید که طالع ثانی و هفتم مسعود باشند خانه
بشتر **۷** باید که قمر از اید النور و العدد باشد تا هر شریک را فایده رسد **۸** **السلام**
در دویم باید مادر دهم با مسعود و مخدورات اخذ اینها ما چهار چیز دیگر **اول**
نباید که خوش در او تا باشند **۲** حذر کنند از آنکه خداوند خانه ماه به ماه از مقابل و
بیع نکرد ما ساقط باشد از آنکه دلیل خصومت و منازعت باشد در وقت

مفارقت **۳** هر چه از آنکه قمر و صاحب طالع با نظر بود که آن دلیل دروغ و ضا
باشد **۴** روان باشد که خداوند طالع برج پنج کند و خصوصا از نظر عدوت که
دلائل بر نزاع و خصومت و نظر تحسین بطالع دلیل افراق و کذب و نزاع باشد
الف تجارت دادن مشروطات و رنج است **۱** باید که ماه و عطارد
هر دو مسعود باشند **۲** باید که ماه بعطارد متصل بود **۳** باید که بیت المال و بیت
الرجا و خداوند هر دو نیکو حال باشند **۴** باید که قمر در جزایا یا سینه یا ثور یا سرطان
باشد **۵** باید که قمر در خانه امید بود و ساقط از هر پنج تا مراد یابد و مخدورات
اخذ اد اینست **وام خوشن** مشروطات وی ده است **۱** حکما گفته اند اصل
الباب درین اختیار آنست که قمر مسعود و نظر باشد بجهت آنکه طالع دلیل و ام
باشد و سایر دلیل و ام دهنده و قمر و عطارد دلیل نفس و ام پس چون قمر را
بعهود اتصال بود در آن و ام سهولتی باشد **۲** حال عطارد و همچنین حظه
باید که مسعود متصل بود و از خوش ساقط **۳** باید که ماه در عقرب یا قوس باشد
یا دلو یا حوت باشد **۴** باید که طالع یکی ازین برجها باشد **۵** باید که ماه نقص
النور و احباب بود **۶** باید که ماه متصل بود بعطارد مسعود از خوش بری باشد
۷ باید که صاحب طالع و صاحب سابع مشاغل یکدیگر باشند و از خوش پاک بوند

۱ اگر قمر با عطار د بود عطار دور از مخرج آن وام بر فودی که از ده شود بهتر
 آن بود که عطار در طالع باشد و سعدی بد و ناظر و نحسین از وسط قط و خداوند
 هفتم با او و یا خداوند و قوی حال تا آن کار با ساز تمام کرد و درین حال طالع
 داشته اند ۱۰ اگر خواهند وام شدن پنهان ماند باید که ماه تحت الشعاع باشد
 و منصرف از آفتاب و متصل بسعدی و محذورات وی هفت است ۱ نشاید که ما
 بمخرج ناظر باشد خصوصاً از ترسیع ۲ نباید که قمر در مقابل زحل و آفتاب نسبت
 بود ۳ حد کند از آنکه ماه مقارن زحل باشد و این از همه بدتر است ۴
 نشاید که عطار در زحل که در ادای آن وام تعویق و تاخیر افتد ۵ روان بود
 عطار در مخرج پیوند که آن دلیل خصومت باشد ۶ نشاید که قمر از حقایق پر
 آید بمخرج پیوند که آن دلیل کشاکش شدن وام و در زبان مردم نهادن ۷
 پر هیز از ساعت زحل و آفتاب که نغایت ناپسندیده است ۸ وام دادن بمسی
 مشروطات وی دو چیز است ۱ باید که ماه بیشتر ناظر باشد که آن دلیل شاد
 و زود باز یافتن وام بود ۲ باید که عطار در نیز سبکی از نحسین پیوند تا آن وام
 بخوشد ما باز رسد و محذورات وی هشت است ۱ نشاید که قمر در طبقه محترقه بود
 که آنرا موضع منظم گویند ۲ نشاید که ماه عیدم العرض بود ۳ حد کند از آنکه قمر

جنوبی باطل بود ۳ روان بود که ماه در اول درجهای جوزا و سجد و قوس بود
 پنجم نشاید که طالع یکی از درجهای مذکوره بود ۴ حد کند از کجاست قمر
 عطار و معارضت ایشان با زحل که آن دلیل مطلب باشد ۵ نباید که ماه و عطار
 بمخرج پیوند که آن دلیل خصومت باشد ۶ پر هیز از ساعات آفتاب بمخرج
 که در آن هیچ خبر نبود **کناه داشتن مال و باز بستن از دیدن مشروطات** ۱۹
 چهار است ۱ باید که خانه دوم و صاحبش بصلح باشد ۲ باید که مشتری قمر حال
 بود که آن با الطبع دلیل مال بود ۳ باید که دلیلها در برجهای ثابت و طالع نیز
 بروج ثابت باشد ۴ باید که مشتری و ماه و سهرم المال و طالع از
 کجاست پاک باشند خاصه از مخرج و محذورات وی اضداد اینها است **کناه داشتن** ۲۰
 پنج چیزند مشروطات وی شش است ۱ باید که قمر زاید الیر باشد ۲ باید که موضع
 قمر در بروج زاید بود یعنی برجی که ارتفاع آفتاب در روزیادت ۳ باید که طالع نیز
 برج معوج باشد ۴ باید که صاحب طالع نیز در یکی از این بروج بود ۵ باید که خانه
 و خداوندش از کجاست دور باشند ۶ باید که قمر با عطار باشد و عطار در مشرق
 و سراج الیر بود و سالم بود از کجاست و محذورات وی اضداد اینها است
کناه داشتن پنج چیزند مشروطات وی هشت است ۱ باید که مشتری در یکی

از بروج معوجه باشد ۲ باید که قمر مقارن عطارد و و ناقص باشد ۳
 باید که خداوند وسط است و ر باشد از نحوس ۴ باید که عطارد از نحوس سلیم بود
 ۵ باید که یکی از دو ربع منونت باشد ۶ باید که صاحب طالع ناقص باشد در
 ۷ باید که ماه و طالع از نظر زحل یک باشد ۸ باید که طالع از نحوس بری بود و
 اضداد اینها بود که گفته شد و دیگر آنکه شاید که قمر در برج مستقیم بود و زاید باشد
 در حساب که هر چه ذخیره کنند ظاهر شود و بران اطلاع یابند **وقت خور و بینا**
 مشروطات وی یازده است ۱ باید که سعدی در طالع وقت باشد تا غذا موافق باشد
 تا هر چه خورد زیان ندارد ۲ خداوند پنجم در طالع باید خصوصاً که گوشت سعدی بود ۳
 اگر قمر در پنجم طالع سعید بود موافق تر آید ۴ اگر شتر در پنجم بود غذا بنگو و ضم شود
 باعث ازاله کرداند ۵ اگر قمر در صدر و جدی باشد متصل شمس و یا مشتری خصوصاً در صدر
 گوشت کوفته خوردن باشد کسی را که از همه چیز پر هیز می کند ۷ اگر قمر در سنبل باشد
 متصل بگوشت سعدی خصوصاً زهره همه نوع میوه و تره ها خوردن موافق باشد و زیان
 ندارد ۸ اگر قمر در جوزا و میزان و دلو باشد متصل بعطارد گوشت مرغ مناسب
 باشد ۹ چون قمر در ثور یا اتصال زهره گوشت کاهو خوردن زیان ندارد ۱۰ چون
 قمر در میزان و دلو باشد و از زحل مقبول خوردن شیر و ماهرا موافق بود ۱۱ اگر قمر

در حوت باشد متصل بشتر خوردن ماه ترانه و شور را مناسب بود ۱۱ اگر قمر متصل
 با قناب یا مرغ از تثلیث خردن آنچه ناکوار باشد زیان ندارد و زود خشم
 و محذورات و رز است ۱ نشاید که در طالع وقت نحسی باشد که غذا موافق
 نیفتد ۲ حذر کردن از آنچه خداوند حاس نحسی بوده باشد یا منحوس که موجب
 حال گردد ۳ نباید که قمر در پنجم طالع منحوس بود البته خورنده را تب ببرد ۴ چون قمر
 در سنبل باشد و منحوس بر پنج یا زحل متصل آنچه خورد زیان دارد و از آن معاذ ثور
 در گذرد ۵ اگر قمر متصل باشد بزل بهر اتصال که بود گوشت مگ سوده و قدید
 مضرت رساند ۶ اگر قمر بر بیع زحل و مقابله او باشد گوشت وحش و انواع
 خوردن زیان دارد خصوصاً که قمر در سجد باشد ۷ اگر قمر در قوس باشد و نحوس
 و طالع قوس بود و مرغ در دهم طالع باشد خوردن گوشت شکاری بسیار زیان
 مند باشد و انواع علتهای از وی پدید آید و شاید بستی تمام آورد ۸ اگر قمر در سجد
 بود متصل بر پنج هر طعام که بطبع کرم باشد زیان دارد و معده تپا کند اگر قمر
 در زحل بود متصل بر پنج و طعناهای کرم خوردن در سر و منفرخ ارات بدید آورد
 و مویست و اگر متصل بزل باشد از برودت و بیوست مضرت رسد ۹ و اگر قمر در
 حوت باشد این علل در پاپا پدید آید و سایر بروج دلیل سایر غفاسات فی الجمله

در بنیاب ملاحظه سعادت و نحس قمر باید که در نهال بعد و نحس نیکو تا بل باغچه
علم محبت و غریت و دوستی مشروطات و در چهارده است **۱** باید که طالع برج
 ذو جبین بود باید که این کار در ساعت زهره کنند خاصه باید که زهره خال باشد
 از خوش است **۲** باید که زهره ناظر بود بطالع و بقمر **۳** باید که زهره خداوند طالع باشد
۴ باید که زهره متصل بود بعطارد **۵** صلاح حال عطارد در رعایت باید که در کار
 همه علما ممد و معاون است **۶** اگر علم برای ذکر کنند طالع و خداوندش مذکر
 باید و بجهت اناث مؤنث **۷** چون غریت خواهد کرد برای کاری بگردانان کار
 اگر که ام ستاره حامل شود و بکدام عضو تعلق دارد پس توهم آن ستاره را بر آن عضو
 تسلط باید کرد تا مقصود حاصل گردد هر چند و هم قوی تر بود زودتر بر آید و این
 اگر چه زیادت در علوم نجوم مدخل ندارد اما چون اکابر در خستیا رات خود آورده اند
 بنا بر تنبیه ایشان ذکر کرده شود **۸** دلیل آنکه غریت در حق وی خواهد کرد بپای
 شناخت تا اگر ستاره او مذکر بود آن کار در ساعت ستاره مؤنث کنند و اگر
 مؤنث که در ساعت ستاره مذکر زودتر فایده دهد **۹** باید که دلیل غریت بکشد
 قوی تر باشد از آنکه غریت بر او است مگر بر مراد رود **۱۰** باید که قمر در اخر طالع
 یا اول ثور یا میان سبزه باشد و صاحب سر آیر کوید بویست که قمر در نزل

۲۳

دلیل

نشره باشد **۱۰** باید که قمر در حد و زهره بود از برج منقلب تا علم زودتر فایده
 و تخلف نکند و در توقف نیفتد **۱۱** باید که آفتاب مع راس باشد و ابو عشر
 کوید که قمر با ذنب باید درین نوع از علما و این سخن از غرابتی خال نیست
 و محذورات در چهار است **۱** نشاید که این علم در ساعت و ایام زحل و مریخ
 نباید که بخین بقمر و زهره نکرند **۲** نشاید که زحل و مریخ در او تاد باشند **۳**
 حذر کنند از آنکه بخین بر موضع سعدین مستول باشند **علم سعادت و غریت و**
 مشروطات وی دوازده است **۱** باید که طالع برج منقلب بود باید که ماه نیز در برج
 منقلب بود و جدی از جمله مناسب تر بود **۲** باید که یکی از بخین ماه ناظر بود و نظر
 زحل اول بود **۳** اینکار در ساعت زحل باید کرد خصوصاً در روزش **۴** باید که زحل
 در وسط استا باشد و قوی حال بود **۵** باید که نیرین بزحل ناظر باشند **۶** با
 که نیرین از هم ساقط باشند و بعضی متقابل جایز داشته اند **۷** باید که طالع وقت
 زحل باشد **۸** رعایت بروج باید که در تانیث و تذکر چنانکه در علم محبت سبق
 یافت **۹** صاحب سر آیر کوید در اعطال بعضی باید که قمر بار این باشد **۱۰** اگر
 تفرقه و تخریب بکینند رعایت احوال مریخ کنند چنانکه در زحل شرح داده شد
 تسلط باید کرد ستاره علم را بر عضو یا جلی که متعلق بدوست بویست در دست چنانچه

۲۴

سابقا ذکر شد مثلا مریخ را بر فون کار و قمر را بر بنجم و قس علی هذا و این
 خاصه حکما و هندست و محذورات و دویچرنت حذر کند از ساعت زهره و عطارد
 در وقت عمل نشاید که قمر ناظر بود یکی از خلیفین بنظر مودت **تعویذ نوشتن را**
 مشروطات در شش است ۱ باید که اصلاح حال قمر کند و عطارد را نیک حال سازد
 ۲ باید که قمر بطالع ناظر باشد ۳ باید که عطارد صالح الحال و قوی و مستقیم باشد
 ۴ باید که زهره قوی حال و قمر بد و متصل بود ۵ باید که طالع یکی از برج مستقیمه
 باشد ۶ باید که صاحب طالع محصور بین استعدین باشد و اگر بارس مجاسد
 و بشری متصل با اتصال مجموع نیکوتر بود محذورات وی نیست که نشاید که عطارد
 منحوس باشد و قمر و زهره ضعیف حال و از یکدیگر ساقط **عقد القس کردن**
 مشروطات وی چهار است ۱ باید که طالع برج مستقیم الطلوع باشد ۲ باید که بطالع ناظر باشد
 یا صاحب طالع باید که عطارد بشری نباشد بنظر مودت ۳ باید که کوکب سعد
 او تا طالع باشد ۴ و محذورات وی سکه است ۱ نشاید که طالع برج مستقیم
 باشد ۲ حذر کند از آنکه قمر ضعیف حال بود ۳ هر چند از آنکه سعدین طالع
 ساقط باشند که **بخن و پنهان شدن** مشروطات وی چهار است ۱ باید که
 ماه از اجتماع بارگشته بود و هنوز در تحت اشعاع باشد و اگر چنانچه فوق

۲۵
 ۲۶
 ۲۷

الارض باید متصل بعد که تحت الارض بود ۲ باید که خداوند طالع و رب بیت قمر
 نیز تحت اشعاع باشند یا مقصد یکدیگر که تحت الارض بود ۳ بهتر نیست که نیرین
 و خداوند طالع در وند الارض بودند ۴ باید که قمر از خسی منصرف بود و بعد از مقصد که
 کار برادر ساخته شود و محذورات وی دویچرنت ۱ نشاید که نیرین از طالع البصا
 طالع بنظر خداوند ناظر باشند ۲ باید که نیرین یا صاحب طالع یا خداوند خانه قمر
 بروسط استسا باشند که آن دلیل ظاهر شدن باشد **پوشیده کردن کار را**
 مشروطات وی چهار است ۱ باید که ماه تحت اشعاع باشد ۲ باید که خداوند طالع
 نیز تحت اشعاع باشد ۳ باید که نیرین از طالع ساقط باشند ۴ باید که نیرین از یک
 دیگر ساقط باشند ۵ باید که نیرین تحت الارض باشند بهتر آنکه عامی دلایل مختصی
 کوکب الغرض تحت الارض باشند ۶ باید که مریخ از طالع ساقط باشد ۷ باید که
 ماه متصل بخداوند خانه خویش یا بصاحب رابع ۸ باید که صاحب طالع از وسط
 السما ساقط باشد ۹ باید که ماه متصل باشد بعطارد ۱۰ باید که عطارد تحت
 اشعاع باشد ۱۱ باید که خداوند چهارم ساقط بود از خداوند عاشر و از صاحب
 طالع نائیک پوشیده ماند اگر خواهد که هرگز آشکار نشود باید که قمر روی باجماع بناد
 باشد و در رابع طالع باشد ۱۲ اگر خواهد که بعد از مدتی آشکار شود ۱۳ باید که قمر

۲۸

از اجتماع منفرد بود و صاحب طالع فوق الارض متصل بسجد تحت الارض و محذورات
 وی اضداد اینهاست **پیدا کردن کارها** مشروطات وی هفت است
 باید که ماه در یکی از بروج منقلب بود **۲** باید که نیرین بیکدیگر ناظر باشند از مودت
۳ باید که طالع و قوت مسعود باشد **۴** باید که نیرین بطالع ناظر باشند بمودت
 چه نظر دلیل بود بر شدت و ظهور و سقوط دلالت کند بر حصول و خفا بهتر آنکه
 آفتاب ناظر باشد بصاحب طالع از تثلث **۶** باید که یکی از نیرین در وسط باشد
 باشد **۷** باید که اگر کوکب فوق الارض باشند خصوصاً ستاره عرض و محذورات
 وی اضداد اینهاست **زیارت اجاواخان** مشروطات وی هفت است
۱ باید که ماه قوی حال باشد **۲** باید که برج سیم مسعود باشد **۳** باید که خداوند
 در وند باشد یا در مایل **۴** بهتر آنکه برج سیم خانه سعدی باشد **۵** باید که خداوند
 طالع پیوسته باشد بصاحب سیم بنظر مودت **۶** باید که ماه بنهره متصل باشد
 که آن دلالت بر شادی و تخریج کند دوستی زیادت شود **۷** اگر برادران از و محذورات
 زحل بصلاح آرد و اگر کمتر اند عطار در اگر بدین خواهران می رود زهره را
 و همچنین طبقات را ملا خط باید کرد و کوکب این طبقه را بصلاح آرد محذورات
 آنست که نشاید که خداوند سیم از طالع ساقط باشد یا از خانه خود یا از قمر که دلیل

۲۹

۳۰

بر غایب بودن ضرر **تعلیم فقه و امور دینی** مشروطات وی چهار است **۱**
 باید که سیوم و صاحبش مسعود بود باید که طالع یکی از دو خانه مشترک باشد **۲** باید که
 زهره که کوکب ملت است نیکو حال بود در سیوم یا ناظر سیوم **۳** باید که مشترک
 و نیرین تو کمال باشند و در مطلق آموختن **۴** باید که عطار مسعود و نیکو حال باشد
 تا در آموختن سعی کند و در علوم رقیق النظر بود و محذورات وی آنست که تخمین در
 او نادر باشد خاصه در طالع **تعلیم ادب و دین** مشروطات وی یازده است **۳۲**
۱ باید که نیکو حال بودن و مسعودی عطار ملا خط کند **۲** باید که قمر در برج
 باشد و بهترین خانهای عطار دست خصوصاً سنبل **۳** باید که قمر بعمار متصل بود
۴ باید که عطار دست تقیم التیر باشد در برج مستقیم **۵** باید که عطار دست
 پیوندد بمقارنه یا به تثلث یا به سیم **۶** باید که مشتری در یکی از او نادر طالع
 باشد **۷** باید که عطار در طالع باشد که فرج اوست یا در یکی از او نادر **۸** باید
 که طالع برجی انسی باشد بهتر آنکه سنبل بود چون خط عطار در و بیشتر است باید که
 خداوند طالع در برجی انسی ناظر بطالع که آن دلیل کمال حدس باشد **۹** باید که
 عطار نیز در برجی انسی باشد و اگر در خانه و شرف خود بود بهتر باشد **۱۰** اگر قصد
 نظر دقیق دارد در علم چنان باید که دلایل علم که مشترک و عطار دست بیکدیگر ناظر باشد

و بجا نهای یکدیگر نیز بنظر مودت و محذورات وی دوست ۱۱ نشاید که مریخ طالع
 بود که خواننده دشمن آن علم شود نباید که زحل در طالع بود که هر چه بخواند فراموش
 کند و بعضی گفته اند ناچار است از نظر زحل طالع نظر پسندیده که آن دلیل فکر
 دقیق است و حکیم با خبر از آورده است که شیخ الرئیس گفت یکی تورا عطار در طالع
 سبک حال نام منصب تو در علم بدین درجه رسیده شیخ انکار عظیم کرد و گفت اثر عطا
 چه ضعیف تواند بود هر اشری در خانه علم افتاده و زحل نیز تثلیث او ماضی
 دو اصابت دهشت و زحل مرکب دقت **تعلیم رود و اغانه** مشروطات و
 سه چهره ۱ باید که طالع یکی از برجانه هوائ بود ۲ باید که ماه متصل باشد
 یا زهره یا زنی مضرف باشد و بدیگری متصل یا در خانه یکی بود و بدیگری متصل ۳
 بهتر آن باشد متعلیم و قدر یک و تد باشد تا آنچه خواهند زد بیاموزند و محذورات
 وی خلاف اینها بود **تعلیم حیات** مشروطات وی نهست ۱ بعقوب قصران گوید باید که
 جای ماه در جزایا سلطان یا سبل یا قوس یا جوت باشد که این برج است که
 مانند پروا است چون دلالت کند بر موضع کسی کنند از بدن که مناسبتی باین صنعت
 مثلاً و درست که این صنعت بدوست آید منوب بجزا باشد و سلطان بچند
 مناسب است یکی اگر آید است دوم اگر منقلب است سیم بجهت سرعت سیر صاحبش

۳۳

۳۴

و

و سبل بجهت اگر عطار دهست و عطار در دلیز صنعتها و ناف آدم که وسط بدست
 منسوب است بدوست و قوس نیز دلیز حرکت است و هر دوران را درین باب
 عظم اند منوب بدو دارند باید که طالع یکی از برج مذکوره بود ۱ باید که ماه از کوا
 و عقد بن دور باشد ۲ باید که صاحب طالع از خوش سالم بود ۳ باید که قمر
 بعطار در ناظر بود و عطار در از رجعت و اخراق دور بود ۴ باید که عطار در وسط
 التما باشد و بعضی بجای عطار قمر را گفته اند ۵ باید که سعد در طالع باشد
 یا در او تاد بطالع یا در او تاد قمر ۶ باید که قمر بعدی متصل بود بودت ۷ سحر کوی
 وقت تعلیم سباحه از رسیدن آفتاب بود یا نرزه درجه جزا تا رسیدن او
 یا نرزه درجه سبل و اگر ماه در طالع وقت بود یا که نبود و آخر از اراضه این
 مشروطات باید نمود **نمونه نوشتن را** مشروطات و نهست دوست کوشیار ۳۵
 گوید که باید طالع بر برجی منقلب بود و محور ایوب گوید طالع باید که برج باشد که
 عطار در ادران نصیبی بود باید که قمر نیز در یکی از برج منقلب بود باید که عطا
 در طالع یا عاشر خطر بود و اگر این میسر نشود باید که ماه یارب بیت قمر در
 از خطوط عطار باشد باید که عطار در خط خود باشد و اگر در سبل بود
 چه دلالت کند بر یافتن مراد و رسیدن بمقصود باید که طالع و صاحبش از کوا

سالم باشند باید که خداوند طالع در وسط استسا بود یا رو به وسط استسا دارد
بامصل بود بصاحب وسط استسا باید که عطار در مشرقی بود و مستقیم در او
باشد و مقبول از خداوند خانه خود باید که ماه بعطار دمسعود باشد بامصل
بدو محمد ایوب گوید درین خستیار آن بهتر است که ماه از آفتاب برگردد و
پیوندد و یا از عطار دمسرف شود و با آفتاب متصل گردد که بسیار فایده رسد
اگر نامه برای مرئوسد باید که ماه مضل بود بدان ستاره که مدبر نکس باشد که
مکتوب الیه است که مقبول بود از آن ستاره چنانچه نام سلیخ را باید که ماه با آفتاب
مصل باشد و نامه قضای را بیشتر یا قمرین قیاس باید که گوشت دلیل از جهت
و اخراق و سایر مناسحت دور باشد و اول آن باشد که ابتدا از نامه نوشتن
و فرستند که ماه در حدی از خود عطار باشد باید که ماه زاید النور
باشد باید که قمر صاعد بود در شمال تا نامه بخوبی رسد باید که او نادر
پاک باشند و سعاد بدیشان ناظر خصوصاً بطلالع باید که قمر در برج مستقیم بود
باید که قمر سریع الیه بود تا نامه نود تر برسد بهتر آنکه خداوند طالع سعد بود
و در عاشر باشد ناظر بعد دیگر باید که خداوند سابع بصاحب طالع ناظر
باشد بمودت باید که این عمل در ساعت زهره و شتر کند بیشتر که ایشان

در طالع نهند یا وسط استسا باید که طالع حد را زود و دمسود بود و عطار
نیکوتر بود باید که قمر و عطار در یک در و ندر باشند یا در باطنی و اگر این
مشروطات کتابت و تعلیم و محاسبه را نیز بغایت پسندیده است و محذورات
وی پنج است نشاید که عطار در ارجع باشد یا تحت الشعاع یا منحوس که تم دلیل
سامت و طالت باشد در آن نشاید که در یکی از او نادر خسی بود که آن دلیل
توقف و تعویق باشد حد کند از ساعت زحل و مریخ که کار بر مراد نرود
نشاید که قمر تحت الشعاع باشد که آن نامه بکوتب الیه نرسد بعضی گفته اند
که نباید که ماه در خانه شتر باشد و شتر آنجن نیک ظاهر نیست **رسول فرستادن** ۳۶
درین خستیار و حال را نگاه باید داشت یکی حال رسول و میزان بر خستیار سفر است
و بجای او ذکر کرده خواهد شد و دوم حال مرسل و رسول مرسل الیه اما مرسل دلیل
وی طالع است و صاحبش و آن کوکب که قمر از وی بازگشته بود دلیل رسول است
طالع است و خداوند شتر و قمر و عطار دلیل مرسل الیه هفتم است و صاحبش و آن
کوکب که قمر برومی پیوندد و آن کوکب که مدبر نکس است و شرطی که کلیت نیست
که دلیل فرستنده رسول قوی باشد اما مشروطات جزئی یازده است باید که
مصل باشد بگوئی که مرسل الیه با و مناسبی دارد چون شتر و وزرا و علماء و اول

مشایخ و دماقین را و باقی برین قیاس نظر قمر بدان کواکب بمودت باید از خانه
 با شرف خود باید که قمر و آن کواکب که تعلق بر سید البریه دارد هر دو مانع باشند
 بسعود و از خوشی سالم باید که قمر در یکی از حلقه و جزا و سرطان و سنبل باشد که
 بسیار پسندیده است و در نوزاد و سید و میزان و قوس و دلو میانه و در باقی بد باشد
 باید که طالع وقت برج آینه باشد باید که موضع قمر برج مستقیم الطلوع باشد
 باید که قمر متصل باشد بزمهره باید که قمر در حساب و نوزاد بود باید که آواز
 طالع از خوشی پاک باشد باید که خداوند طالع و ماه و عطارد از مناسط سالم
 باشد باید که عطارد در وسط آسمان باشد معهود و قوی حال باید که صاحب طالع
 بر صاحب سابع مستقل باشد یعنی در دهم و یازدهم وی باشد و محذورات
 دو چیز است نشاید که قمر در عقرب و جدی باشد خصوصا با اتصال نحسین
 نباید که قمر در وبال و هبوط باشد و باید در موضع ضعیف حال بود **کبوتر با فرشتگان**
 مشروط وی چهار است ۱ باید که قمر سریع البر باشد تا آن کبوتر از خارج بکشد
 ماند ۲ باید که طالع وقت برج آینه باشد ۳ باید که قمر در برج آینه باشد متصل بزمهره تا
 هر جا باب رسد ۴ باید که طالع برج مستقیم لطلوع باشد کبوتر راه که نکند و محذورات
 وی چهار است ۱ نشاید که قمر کواکبی محترق متصل بود که کبوتر را خطر باشد ۲ نباید

۳۷

ک

که قمر کواکبی محترق متصل بود که کبوتر را خطر باشد ۳ نباید که قمر بطارد میزند
 عطارد کواکبی فرشت ۴ حذر کند از اتصال قمر بمریخ خصوصا که مریخ در برج هو
 بود که کبوتر را از خرغان کشار آفت رسد باید که بر هر دو از بنو من قمر خطر
 که کبوتر راه که کند و یکین که از تشنگی هلاک شود **فرزند بکشد دادن** مشروط است
 دوازده است ۱ باید که طالع برج انسی باشد خصوصا خانه ای عطارد ۲ باید که
 طالع و صاحب بری باشد از خوشی ۳ باید که خداوند طالع متصل باشد بسعد
 در وسط آسمان یا حادی عشر ۴ باید که ماه مقبول بود از عطارد ۵ باید که خداوند غا
 عطارد ناظر باشد بطارد ۶ باید که صاحب بیت قمر خداوند خانه عطارد میزند
 ۷ باید که صاحب خانه ماه ناظر باشد تا کار تعلیم آسان از پیش رود ۸ باید که عطارد
 و ماه هر دو از خوشی ساقط باشند ۹ باید که قمر زاید النور باشد تا زود چیز آموزد
 باید که عطارد مستقیم و مشرقی و صاعد بود ۱۰ بهتر است که صاحب طالع در عشر بود
 و معهود وی ناظر باید که قمر مقارن عطارد بود یا متصل با و اگر سعدین باشند
 متصل باشند بسیار زیبا بود فرزند در کتب آرم کرد و همت بر آموختن مصروف
 دارد و محذورات هفت است ۱ نشاید که ماه بزر و مریخ ناظر باشد ۲
 نباید که قمر در مقابل و تریع آفتاب بود ۳ روا نبود که قمر در ششم و دوازدهم طالع

۳۶

افتد ۴ حذر کنند از آنکه عطار در از ماه و طالع و صاحب طالع ساقط بود
نشاید که عطار در در همسوط باشد یا راجع بود که از تعلیم مگریزد و چیزی نخواند
حذر کنند از آنکه عطار در تحت اشعاع باشد که فرزند از مکتب نفور بود ۵ بریزد
از آنکه قمر در وبلب بود و مخدروناقص النور که اینهمه دلالت کند بر آنکه فرزند بخواهد
چیزی آموزد و دایم از مکتب فرار کند **استدلال** **استدلال** مشروطات و
سجده است ۱ باید که ماه در خانها ریزه بود و یا عطار در در حمل و حوت سینه
جایز است ۲ باید که طالع نیز یکی از این بروج باشد ۳ باید که صاحب طالع
حال باشد و ناظر بطالع و حذر کنند از آنکه قمر در خانها و زحل و زهره و مریخ و عطارد
و قوس باشد خصوصا در نیمه آخر قوس که چیزی نیاموزد **نقل و تحویل کردن**
بدانکه اگر همچنین فرق میکنند در اختیار میان غر و حرکت کردن از موضع بموضع و از
ملکی بلکی و اینرا بعضی مسکنند و میگویند که هرگاه که میان سفر و انتقال از ملکی بلکی
فرق باشد پس پادشاه را حرکت که افتد اختیار سفر نباید کرد بلکه اختیار نقل
و تحویل باید کرد اگر چه حرکت او همه در ملک او باشد و بر هر تقدیری مشروطات و
شانزده است ۱ باید که قمر در ثور و اسد و دلو و حوت باشد که بغایت پسندیده
و در بواقی بروج مجتبه میانه بود ۲ باید که خداوند خانه قمر بسعد و پیوندد ۳

۳۹

۴۰

باید که قمر در سیوم باشد ۴ باید که قمر زاید النور و العدد باشد ۵ باید که باید که
صاحب ثانی صاحبش و ثانی از نحوس دور بودند و مقبول از خداوند خانه خود ۶
باید که قمر بخداوند خانه خود متصل باشد بهودت که آن کمال اختیار بود ۷ باید که
و سابع و صاحبان ایشان از نحوس پاک باشند ۸ باید که ثانی و ثامن و خداوند
نیز محمود باشند و از نحوس پیرا ۹ باید که صاحب ثانی در طالع باشد و در وسط است
یا در بیت آقا چو این معنی در این کار غایت باشد ۱۰ بهتر آنکه سعد در سابع باشند
که آن دلیل یافتن مراد باشد ۱۱ باید که رابع برج ثابت باشد خصوصا ثور و اسد
که آن دلالت بر نطفه و نزاهت آن مکان ۱۲ باید که صاحب طالع در برج ثابت
باشد ۱۳ باید که سعد بطالع یا بوند نظر کند یا صاحب طالع ناظر باشد باید که یکی
از سعدین در رابع بود و مشتری در عاشر غایت کار باشد ۱۴ باید که آفتاب از
نحوس پاک بود و در مکان نیکو افتاده باشد از طالع ۱۵ باید که کوکبی که ماه بدو
می پیوندد شمس باشد و صاعد و زاید در روز و عدد و محذورات وی پنج است
نشاید که قمر در حمل و سرطان و میزان و جدی و عقرب باشد ۱ نباید که نحسین بطالع
یا صاحب طالع یا صاحب ثانی نظر عدوت کنند ۲ روان بود که نحس در چهارم باشد
و یا بچهارم ناظر که آن دلیل رنج و طال بود ۳ حذر کنند از آنکه در ثانی نحس باشد

که هم تلف اموال بود ۳۴ پرهیز از کجاست طالع و صاحبش و قمر رابع و صاحبش
 ۳۴۱ و آفتاب که در کجاست این دو لایه خطر عظیم باشد **اخراج موزیات با قنون باید اورد**
 و مشروطات وی پنج است ۱ باید که قمر در خانه های زهره و عطارد بود و در حد
 و صغر نیز جایز داشته اند ۲ باید که طالع یکی از این بروج باشد ۳ باید که سعد
 هر دو بقدر متصل باشند ۴ بهتر آنکه یکی از سعدین در طالع بود باید که خداوند
 طالع ناظر بطالع و بسعدین باشد و محدورات وی سرچشمه است ۱ نشاید که قمر
 در خانه های زیرین باشد و در عقرب و دلو نیز ممنوع است ۲ باید که طالع یکی از این
 بود ۳ روا نبود که کسی در طالع وقت باشد **نبیاد انگشتن و بنا نهادن درین**
 اختیار مشروطات وی سه چیز است ۱ ملاحظه حال زهره است درین باب صاحب
 کتابه العیلم فصل مشیعی آورده است که چون بنای خانه نهم خضای ساز که
 صاحب چهارم زهره افتد و وی صاعد باشد در ملک اوج مستعلی در هیات طالع
 و کثیر الغرض در شمال و ناظر با آفتاب و مشرق تا آن خانه بزرگ و بلند باشد بنگره آید
 و اگر در برجی کوتاه مطالع باشد پس آید و بروج در از مطالع از اول سر طاعت
 تا آخر قوس در آید مطالع غیر گویند ۲ باید که ماه در برج خالک بود و قطر آن
 که در برج محبته باید بهترین سینه است و مهر ایوب گوید باید که در برج ثابت باشد
 و بهتر

و بهترین سینه است و نور هم نیکو است و حکیم غزنوی گوید که بهترین برجها برای بنای کت
 و بران برای ارتفاع نیک است اما مستحب است باید که ماه زاید باشد در نور کت
 یا در هر دو باید که قمر صاعد باشد در شمال و اگر ما این حال سریع است بود نه
 کار باشد باید که قمر مقصد بود بگو کب سعد که آن کوکب قریب العود باشد
 بتشریق و اگر آن سعد خداوند خانه قمر باشد و مقبول از او اول بود بشرط آنکه
 در و تد باشد یا در مایلی باید که قمر بر فوخت الارض باشد و شب فوق الارض
 باید که ماه روی بشرط نهاده باشد از بسوط باید که قمر در برجهای زاید طالع
 بود که آن دلالت بر نیکو بنا و اتمام کند باید که آغاز بنا از هفتم ماه بود تا چهار
 که وقت کمال از دیاد نور است باید که ماه متصل بود از ثلث و شد پس
 یا مقارن ایشان بود باید که سهم سعاده در یکی از او تا مسعود و سعدی مقبول
 از خانه خداوند خویش بنظر مودت و اگر در چهارم باشد آن نبایبار که همیون
 بود باید که و تد الارض آنچه آنکه تواند اصلاح کند که صلاح خانه چهارم که دلیل
 سکنت یکی از شرایط کلیدی است باید که از نحوس دور باشد و سعود خزن
 باید که خداوند طالع و رابع و قمر و صاحب بیت قمر معاون یکدیگر باشند بنوعی از
 انواع قبول باید که قمر مشرقی بپونند و مشرق در وسط است باشد باز دهم

آن بنا بخر و خوب کرده شود باید که زحل بنظر خطر باشد در رابع و زهره و قمر با او
 بموت بد و ناظر که در آن خانه آب روان حاصل آید خاصه که استعلا قمر باشد
 چه اگر زحل مستعلا بود آب استیاده پدید آید باید که زهره در چهارم باشد بغير
 عطارد تا آن بنا نزنه باشد و بقضا و بر آهسته گردد در راجع در چهارم انکس و با
 که در او قوی حال گرداند و متصل سازد بطالع و رابع و خداوند ایشان تا آن بنا
 استوار و پایدار بود باید که خداوند طالع در برجی ارضی باشد و مشرقی بود
 از نحوس باید که طالع یکی از بروج ارضی باشد و پیش نیز جایز داشته اند
 باید که خداوند رابع همچنین بود که خداوند طالع رکنیم باید که قمر از عقده جزا
 در گذشته بود پیشتر از سه درجه و بیشتر متصل شده باید که خداوند خانه ماه ناظر
 ماه باشد از ربع که آن دلیل بود و در مقابل این خاصیت نیست اگر قمر در
 باشد و زهره قوی ملک بر خداوندش مبارک آید گفته اند بهترین شروط است
 که ذنب در دوازدهم طالع افتد و سر این سخن تحقیق معلوم نیست مگر آنکه در رابع
 دلیل صحت و سلامت است باید که از ثوابت ستارگان که بر فراج مشرق و
 در یکی از او تاد باشند یا با ماه یا سهیم السعاده باید که خداوند جزو اجتماع یا استعلا
 مقدم در و تاد افتد یا در مابلی و مشرقی و مسعود بود باید که سعدین با یکی از او

در و تاد الارض باشند یکی در عاشر و دیگری در رابع پسندیده باشد و دلالت کند
 بر دوام سرور و بسیاری خرات باید که خداوند طالع بطالع ناظر بود و قمر
 و در تحت الشعاع نبود و پاک باشد از خشمها پسندیده تر است که در بنام
 باید از طالع وقت یکی از بروج ثابت کنند و بروج مجتبه نشاید الا نحوس که چون
 قوس باشد آن بنا تمام شود و بعضی گفته اند صوت نیز جایز است که خانه مشرق است
 و در بروج منقلب اصلا نشاید اگر خواهند که بنا بلند بود باید که اتصال دلیلی
 بکوی فوق الارض خستبار کند و غایت آن بود که سمت الارض نیز بکوی بود باید که
 آن کوکب صاعد بود در افلاک و در عرض و در شمال و دلیل هم ساعد بود و مسعود
 و باید که اگر بنا بست کند اتصال قمر بکوی تحت الارض خستبار کنند یا بط و دلیل
 یا بط باید در جنوب مخدورات وی شانزده است اجتناب از مخرج چه اکابر گفته اند
 باید که مخرج با هیچ خطه نبود در بنیاد نهادن که دلالت بر تباهی کارها و ویرانه شدن
 پس نشاید که قمر و خداوند خانه او و سهیم السعاده نخوس باشند بد و اگر اتفاق افتد
 که او را نظر بر باشد بطالع با یکی از دلایر باید که زهره قوی حال باشد و بد و متصل
 که میان زهره و مخرج حد اقل است و نظر بر زهره نذارک نظر او کند نشاید که
 میان زهره و زحل اتصال باشد نشاید که قمر با زحل و با ذنب باشد که بسیار گفته اند

بود نشاید که ز صمدی حال و نخوس در رابع بود و یا طالع که دلیر رنج مصیبت
و خرابی و بزرگ و غم باشد نشاید که خداوند قمر سا قط بود از قمر با خداوند طالع
از طالع که آن دلیل تمام ناشدن بنا باشد نشاید که خداوند طالع یا صاحب خانه
قمر نخوس وقت لشعاع بود که دلیر قوت صاحب آن بنا باشد پیش از تمام نشاید
که ماه ناقص النور و الحباب بود نشاید که حریج بودی ناظر بود یا در و تدبر بود
خصوصا طالع و رابع که دلالت کنند بر روختن بنا و واقع شدن جنگها در آن موضع
و در آمدن دزد و قتل و خون ریختن اگر شمس و خداوند چهارم هر دو روخت
الارض باشند یا یکی ازین ترس مکلف بود یا هر دو در درجه مطلیه باشند یا صاحب
رابع و محرق باشد آن بنا تا او و دلیر و به هوا آید نشاید که صاحب طالع مخدوم
بود یا در دوم باشد که انخانه از بهر دین فروخته شود در جامع شاهی آورده است
که نشاید که زهره و مشتری به هم میوندند بهر تقال که باشد و این سخن بسیار
افتاده و ستر این مفهوم نیست بدترین مالها آن بود که ماه جنوبه یا بط
باشد و گفته اند بدتر آنست که ماه بن المیزان و المجدی بود نشاید که صاحب
ناظم طالع و خداوندش ناظر باشد که آن دلیل آفت و محنت بود بناید که
خداوند ششم بقدر متصل بود اگر چه سعد باشد چه در بین حالت با تعرض نخوس شود

که آن خانه مرک و خراب است در خداوند سادس نیز بهین رعایت باید کرد
که بطالع و صاحب طالع و قمر ناظر نبود **بنای شهر و حصار** شهر بزرگ
در باب بنان دادن اینجا طالع باید کرد و آنچه خاصه این باب است هجده امر دیگر است
بطلمیوس گوید چون خواهند که در موضعی شهر بنیا کنند باید که نسبت آن زمین
از کدام اقلیم است و دلیل آن اقلیم کدام کوکب است و او سعادت یا نحس و کدام
برج حصه اوست هر کوکب که باشد باید که در آغاز بنا بیشتر مقارن وی باشد
یا در و تد باشد باید که ماه را اصلاح آورد و بیشتر زهره ناظر سازد و یعقوب
قصرافه میگوید که درین جنبه یا اصلاح حال قرار اصلاح صاحب طالع موافق تر است
باید که ماه بر تئلیث طالع بنا افتد که آن دلالت بر نیکوئی حال کند باید که
یکی از خانه های مشتری باشد باید که خداوند ساعت بنا سعدی قوی حال باشد
باید که خداوند طالع کوکبی معهود و قوی بود و اگر خداوند حد خداوند ساعت بود
بهر تر باشد باید که ستاره دلیل آن شهر در شرف یا در فوج باشد که ختاب
در برجی ناقص مطالع باشد باید که افتاب در حد سعدی باشد باید که سهم
السعاده و خداوندش در برج باشد باید که قمر با سهم السعاده بود یا بهایش
ناظر که آن سبب فراخی نعمت بود در آن شهر و نیکوئی کار ساکنان شهر بود

۴۳

که سهم الغوايه و صاحبش نیکو حال باشد که چون سهم اتحاد تباہ بود درین باب سهم
 بجای او بکار توان داشت باید که زهر را بزهره و مشر زبصلح آرند که آن دلالت
 بر در ماندن شهر و آبادی آن و بسیاری مردم در آن و کثرت خیرات و صلاح کار و ثواب
 آن شهر بر مقدار قوت مشتری باید که اثنا عشریه ماه در وضعی معهود باشد
 و قوی بود بنظر سعود باید که اثنا عشریه و الا آن شهر تیر معهود باشد و قوی بود
 سعود حکیم حال بنوس کوبد که در بنای شهر باید که ثوابی که بر خراج زهره مشتری
 باشد در او تاد افتد که ثبات و بقای آن شهر در بسیار سالها بر حال پسندیده و عم
 مستغیر از آن حال حاصل شود از خیر سعادت خراجها و بطور حرکت و در بنای سرای
 که آن ثبات و بقا ممکن نباشد که اکب میخیزد که بطبع سعد باشد بکار دارند
 باید که در بنای خنای از ثوابت رحله ایجا یا ملک الاعنه یا کوبی که بر خراج علوین
 باشند بر حاق درجه طالع افتد یا عاشر یا درجه سهم اتحاد یا نیکو و باید از بهتر
 که مثل این بنا طالع وقت پس کنند که برج ملکیت و ثبات او زیاده از عقرب
 و دلو است و دیگر بروج ثابت نیز شاید اما با نظری باید از مشتری تا نیکو آید و محذور
 وی بیان محذورات با ساقی است و آنچه خاصه این جنبه بار باشد هر است ۱
 نشاید که طالع برجی باشد که خرچ را در دخلی بسیار بود ۲ حذر کند از آنکه خداوند

ساعت بناراج با محترق باشد ۳ روا نبود که ماه با خرچ پیوند که دلالت بر
 خیر و تباہ حال مردم آن شهر کند نشاید که ماه بر ظل بد حال پیوند که دلالت بر فتنه
 و رنج ساکنان آن بلده کند ۴ نشاید که خرچ سهم اتحاد و خداوندش متصل بود که آن
 دلیل خرابی و فساد حال موطان آن شهر و کمی نعمت باشد ۵ نشاید که خرچ سهم اتحاد
 بود که در آن شهر خیر اندک باشد و دشمن هر وقت قصد آن ولایت کند ۶ اگر خرچ
 هر دو با سهم اتحاد باشد یا با صاحب طالع یا یا خداوند خانه و الا غیر
 که دلیل آن شهر است پیوسته در آن شهر جنگ و تعب بود بطور کوبید جسد کن تا خرچ را حفظ
 کنی از یزین و از طالع در ابتدای بنای شهر یا اگر میسر نشود باید که مشتری را قوی
 که قوت مشتری دفع آن خطر کند **ویران کردن بنا را** مشروطات و چهارده
 باید که قمر باطل باشد در جنوب باید که ماه از خنوس منصرف بود و بعد از او
 آنکه آن سعد که قمر بد پیوندد و مشرق باشد و صاعد و مستقیم و اگر میسر نشود باید که
 قمر متصل باشد بخداوند خانه خویش بمودت تا آسان تر ویران توان کرد و اگر خرچ
 و متقابل نکود در ثوابت باشد باید که طالع برجی هوای و آتشی باشد
 باید که ماه و خداوند طالع در یکی از بروج هوای و ناری باشد بهتر آنکه طالع برجی
 زاید طالع باشد پسندیده تر آنکه خداوند طالع مغرب بود و ناقص میسر متصل باشد

بستاره ناقص السیر که باطل بود باید که ماه مشرق باشد و ناقص هم در نور و هم حرکت باید که از ثوابت آنها که بر فراع کجین اند چون منکب السد و مانند آن در حاق درجه طالع یا عاشر یا او تا دیگر باشند یا ماه و درین باب از شعری که بر فراع مریخ و عطارد است خاصیتی عجیب دیده اند باید که قمر زایل بود از طالع و متصل بود بگوکبی که زایل بود از طالع باید که ماه فوق الارض باشد دفع مذکور خود بستاره کند که تحت الارض باشد و اگر تحت الارض بود دفع مذکور خود بستاره کند که فوق الارض باشد و هر گوکب که بگوکبی دیگر شوند گویند مذکور خود بوی و آن خصوصاً که بخداوند خانه پیوند که او در آن خانه خطی باشد چون شرف و حد و مثلثه و وجه و مانند آن باید که ابتدای این خلل از نیت و سیم ماه باشد تا آخر وقت انتفاض کل نور است چون روشنائی او کمتر از نیم جرم او باشد اگر خواهد بنا بر کرده شود باید که ماه بخداوند خانه خود و آفتاب ناظر بود که اگر از ایشان ساقط باشد هرگز آبادان نکند بطور آورده است که اگر طالع سید باشد و قمر در عقرب بود از آفتاب ساقط ممکن بود که هرگز جای آن آبادان نشود الا ماشاء الله باید که زحل در او تاد باشد ساقط از قمر و ضعیف و نحس بود و محدورات وی سه چیز است نشاید که ماه بستاره راجع نشاید که خداوند طالع راجع با محرق نشاید که صاحب ثمر در طالع باشد که

۴۵ و بر آن کسند را بدفتند **خریدن باغ و بوستان بهر سحر و طوط و هر هفده چهرت** باید که ماه در برج ارضی باشد باید که او تاد ثابت باشند و بعدو حریفین و اگر چه در آن خطی باشد اول بود و خداوند برج و شرفی باشد بهتر باید که نحس از طالع ساقط باشند و اگر مریخ در ششم و زحل در دوازدهم بود موافق تر و بر عکس تر با که نبود باید که قمر متصل بسعد باشد باید که زحل ناظر بسعد و بعضی از ایشان حال زحل را حذر از کسند و در آن محقق نیستند چه اگر زحل بیشتر ناظر بود و دلیل آبادانی در زیاده دخل باشد باید که قمر در اول ماه بر تثلیث زحل باشد یا ندیس او باشد باید که زحل در یکی از خطوط خود بود باید که قمر و زحل از مریخ ساقط باشند باید که نیرین قوی حال و در و تاد با میل و سعود بنظر سعود باید که رابع و خداوند سحر باشد و در اصلاح رابع باید بغایت کوشید و وجه یکی آنکه خانه عاقبت است و دوم آنکه ضیاع و عقار تعلق بدو دارند و گفته اند درین خستیا ر اصلاح هر چهار و تاد ضرورت زیرا که طالع دلیل زمین است و عاشر دلیل دخل و رابع دلیل بزرگ آن و دلیل زراعت و صلاح حال آن پس هر چهار باید که صالح باشد و الیس کسند آن کوید صالح و خداوند او دلیل است بر زمین و عمارت آن و بیشتر و ستاره که ماه از او برگشته بود دلیل خریدار و وسط است اما دلیل در زمان که در و بود و سابع دلیل تاد

که از وزیر در رابع و صاحبش دلیل عالمان و مزارعان و آنکه ماه بد و پیوسته است
 دلیل عاقبت پس هر دلیل که قوی تر بود و حال بدلول او کمتر بود و بعکس بالعکس
 باید که ماه در حساب زیاد بود و اگر در شرف خود باشد یا در وسط است و خداوند
 طالع بد و نکند بهتر باشد باید که ماه و خداوند خانه اش خالی باشد از نجس
 باید که طالع برجی خالی باشد و اگر ثابت بود اول باید که سهم له عاده و خداوند
 معبود باشند تا غیر و برکت یابد باید که خداوند آشی عشره برقرار معبود نظر باشد
 باید که صاحب ثانی نیز از نظر معبود محفوظ باشد باید که سهم الضاع در وضعی
 نیکو افتد و قوی حال و محذورات وی چهارست ۱ نشاید که نجس در یازدهم باشد
 یا در چهارم ۲ نشاید که وند الارض برج آتشی بود یا کوبی آتشی انجا بود که ضیاع
 از به آبه خلل یابد ۳ نباید که خانه چهارم برجی آبه بود و زحل در وی یا از قوی
 ناظر بوی که آن نیز بسبب تنهایی زرع ۴ روان بود که وسط است یا برجی آبه باشد
 و ترجیح در وی یا از قوی ناظر بوی دلیل فساد میوه باشد **خزیدن آنچه نیکو نشاید**
 مشروطات وی هفت است اول باید که وند الارض که تعلق بموضع مکن دارد برجی
 ثابت باشد باید که معبود در او تاد باشد خصوصا در رابع باید که خداوند
 آن او تاد مشرقی باشند و تراب در سیر و صاعد در شمال که آن دلیل انتظام کار و د

و ثبات باشد و در بین مکن شادمانه روی نماید باید که معبود پیوسته بود و تاد
 در ثور و در حساب و صاعد در شمال باید که طالع و خداوندش معبود باشند
 باید که صاحب طالع بقدر ناظر بود باید که نیزین بمودت بیکدیگر نکرند و مجزوا
 دوست نشاید که چهارم تبرج منحوس بود که بهم آفتی غلیم باشد و چون مو
 و خراب در آمدن در و اشل این نشاید که رابع بر خضر نحوس کرد که سبب
 تنهایی و فساد آن جای بود بر زلزله و خف و مانند آن **کندن کار بر و جبر و حجاب** ۳۷
 مشروطات وی دوازده است ۱ باید که ماه تحت الارض باشد در ثالث با خاس
 و اگر فوق الارض بود باید که در حادی عشر باشد ۲ باید که سعدی ماه ناظر باشد
 از برج ثابت و اول آنکه مشر از وسط است یا بد و نکند و اگر مشر بر سر نشود و نجس
 وی زهره پسندیده است با خزر زکوبید اگر اتصال قمر بیشتر میسر نشود باید که
 در عاشر افتد که بودن مشر در عاشر دلالت کند بر دوام آباد آن کار بر و اگر نیز سیر
 نشود زهره در عاشر فقدان نیکو باشد ۳ باید که زحل مشرق بود مستقیم السیر
 ۴ باید که ماه بر خضر ناظر باشد از تثلیث یا تسیس نیک آید ۵ باید که ماه در برج
 آبه بود و در سدد و دلو نیز زواد شسته اند چه نیمه اول تمام دلو از برج آبه اند ۶
 باید که زحل در یازدهم باشد از طالع و سعد قوی حال با وی بود ۷ سبخر زکوبید

ماه تریج آفتاب باشد و ماطر بود بسجود بسیار پسندیده است ۸ باید که خداوند چنان
 در موضعی نیکو بود و مسعود و قوی ۹ باید که ماه زایده التور باشد تا زودتر آب
 برسد ۱۰ باید که طالع وقت برجی خاک باشد یا آب و بدین کار بعد روحی است
 ترند ۱۱ باید که نحسین بالای زمین باشند و بطالع ماطر از تثلیث ماسدیس یک کبی
 سعد بدیشان ماطر بود بنظر مودت ۱۲ باید که صاحب بیت قمر در برجی ثابت باشد
 بقمر ماطر و در برج دو جسدین هم روا بود و محمد و رات وی چهارست ۱۳ باید که
 ماه مقارن باشد یا بمقابل او که دلیل تیار بود و گفته اند شاید که قمر را با برج
 اقبال بود و پیچیده ۱۴ نباید که یکی از نحسین در و تداست افتد که هم ویران شدن
 جوی و انباشتن چاه باشد ۱۵ شاید که خداوند طالع بنظر نحس بود یا راجع یا
 بط یا تحت الشعاع باشد که بسیار غلظت افتد و گفته اند که بودن او در مقابل نحسین هم
 ویرانه باشد یا اگر بناحق از دست او بیرون رود ۱۶ شاید که نحسین تحت الارض
 باشند خصوصا در و تداست راجع که مگویده بود و ضربه آورد آب راندن در جویها
 مشروطات وی همان مشروطات کاریز کنند است و آنچه خاصه این خستبار است که
 باید که قمر میان طالع و دهم یا میان هفتم و چهارم باشد که یکی از آن رجب بدست
 و اگر قمر تحت الارض باشد باید که مقصد بود بشماره سعد که فوق الارض بود قمر و آن

ستاره هر دو در برج ارضی یا مانع باشند که بسیار پسندیده است و آن آب پیوسته
 بماند و محذورات باب سابق است و آنچه خاصه وی بود است که حذر کند از بودن
 قمر در ربع حذر و آن میان چهارم و طالع و میان دهم و هفتم بود چه این غیر دلالت
 کند بر آنکه آب از جوی باز ایستد و به نفع باشد **درخت نشاندن** مشروطات
 وی چهارست ۱ باید که ماه در برج آب بود یا خاک که کوشیار گوید طالع و خاک
 ماه برج دو جسدین باید و بهترین حوت است اما حکیم بجزر گوید که قمر در برج
 ثابت باید و بهترین برجی از ثوابت ثور است انکاه دلو صاحب کفایت تعلیم گوید
 قمر در برج در از ماطر باید آن درخت ارتفاع تمام باید و آن برج ثابت باید
 که تا ثبات دهنده باشد و طالع نیز برجی ثابت و در از ماطر باید باید که ماه در
 طالع باشد تا درخت زودتر بر آید باید که ماه متصل باشد بسعد که آن حد
 طالع یا عاشر یا شرف خود بود تا درخت بنگو یا لد و ثمر او نیکو باشد باید که
 خداوند طالع شرف و ماعد باشد که دلیل زود درستن و زود بار و بهره گرفتن
 و این وقتی باشد که بطالع ماطر بود که اگر ماطر نبود فایده ندهد و اگر مشرقی نبود ثمر
 نباشد باید که زحل قوی حال باشد و یا در و تداست یا باطنی و او را در آن طالع باید
 آن موضع که باشد خلی بود بهتر است که طالع یا خانه ماه برجی باشد که آن دلیل

اندرخت بود در رساله مواهب ز خدر در مشروبات بر وجع بق ذکر یافته و اگر ماه در
 ثابت باشد باید که خداوند خانه او بد و ناظر بود از برج آبه تا آن درخت را خصل بدید
 نیاید باید که ماه و طالع منظرهای سحود توار است به باشند باید که ماه ناظر باشد از
 برخل از تثلیث باتدیس باید که فایز بر سعدی باشد در بروج هوای ناظر باشد
 بطالع باید که رابع و عاشتر هر دو سحود باشند باید که قمر زاید النور و حساب
 باشد و دور از شعاع تا درخت تا درخت نشود باید که خداوند خانه ماه نا
 ناظر بود بود تا صاحب آن درخت از آن نفع گیرد و همچنین بود چون صاحب طالع
 بطالع نکرد باید که مشتری ناظر بود بر خدر منظر مودت از خانه خود یا از شرف
 یا از موضعی که او را در آن خطر باشد اگر قدر نور بود و بعدی ناظر بود از تثلیث
 باتدیس که از میوه آن درخت نفع تمام ببرد و رسد اگر قدر در بروج بادی باشد
 و بعدی متصل درخت زود تر ببالد و بهتر بر آید و میوه بیشتر دهد اگر درخت میکار
 که بقای او مطلوب است چون خرما و جوز و مانند آن اول است که قمر در بروج آبه
 بود خاصه ثور و دلو و طالع نیز یکی ازین بروج بود و صاحبش بنگو حال و اگر
 که بار ندارد چون سرو و چنار و مانند آن باید که قمر در جدی باشد تا نیک آید و
 در هفت است نشاید که زهر منصرف باشد بگوئی باطل که هم تبار هر درخت فساد حال

صاحبش باشد نباید که ماه متصل باشد بر برج با آفتاب تخصیص از بروج
 که آن دلیل خوش شدن درخت بود از به آبه نشاید که خداوند خانه ماه منجوس بود
 بنظر یکی از خویش که صاحب آن درخت از میوه اش بخورد و ممکنه که آنرا بفروشد
 نباید که صاحب طالع غریب بخد را باشد که درخت دیر شاخ زند نشاید که خداوند
 خانه ماه مخفی باشد که نشاند درخت را خصل رسد خدر کند از نخوت و سقوط صاحب
 طالع از طالع که صاحبش از آن درخت بر خورد خدر کند از نظر مخرج بطالع
 بر وجهی که باشد که بسیار ناپسندیده بود **نختم افکندن** را بایده داشت که ۵۰
 جنوب ثور رست و تخم افکندن سنبه را و درودن جدی را و دور قیوس گوید
 کشتن جدر رست و درخت نشاندن ثور را پس بصلاح آوردن هر یک از اینها
 شتر ابطه کلیه باشد اما شروط جزئی ده است ۱ باید که طالع برج ذوجید
 باشد و خاک بهتر ۲ باید که خداوند طالع در برجی منقلب بود ۳ باید که صاحب
 بری باشد از خویش ناظر بود بطالع و بخداوند خانه خویش ۴ باید که ماه در برج
 بود خصوصاً در برج سرطان و در جدی نیز نیکو بود ۵ باید که قمر زاید النور
 و زاید بود و در عدد حساب ۶ باید که قمر از تحت الشعاع دور بود از مناسبت
 ۷ باید که رابع و خداوندی سحود باشد باید که صاحب طالع زاید النور باشد

ناظر بطالع اگر راجع بقول بکار د **۱** باید که قدر در حوت باشد متصل بر بهره تا بر آید او
 و در اختیار چیز که رخت و بود و چون زعفران و **۴** هم رعایت باید کرد **۱۰** اگر
 در برج بادی باشد و بگوئی سعد متصل رشتینا بر آید اما باید نشود و اگر در
 بروج آبه بود و در تر بر آید و بهتر ببالد و محذورات وی چهارست **۱** نشاید که قمر
 ناقص النور باشد که آن تخم تبا هر شود و با خور زکریا در خشتیار اگر قمر را بوجهر نقصان
 باشد و منفعت بخداوند گشت نرسد **۲** نباید که خورشید را بصاحب طالع نظر باشد که
 آن زرع را آفت رسد **۳** نباید که زحل بقمر متصل بود بنظر عدوت که هر چه بکارند
 دیر بر آید و نشو و نما اندک سپرد **۴** نشاید که قمر بمرجی نکند به نظر که باشد که آن
 از به آبه تبا شود **تخم قمر بر کوکسردن** مشهور طالت و رنج است **۱** با
 که قمر در بروج کثیر التولد باشد و آن شله آبه و جد است و نیز غم بعضی میزان نیز بسیار
 فرزند است باید که طالع نیز یکی ازین بروج باشد **۲** باید که صاحب طالع نیکو حال
 باشد و بطالع ناظر **۳** باید که سعدی در رابع باشد یا در خاس باید که صاحب طالع
 یا صاحب طالع اتصال قبول بود و اگر بخداوند چهارم نیز بنظر مودت نکرد غایت
 یابد و محذورات وی دو است **۱** نشاید که خسی در طالع باشد یا در وقت مخصوصا
 و نه الارض **۵** نباید که قمر تحت الشعاع باشد و در طریق محرقه نیز بدست **باب دوازدهم**

بفنا

زمینا مشروطات و هر شست **۱** باید که طالع معهود باشد چه او دلیل موجه است
 و ماه و دلیل مستاجر و وسط است اما دلیل بدل اجارت و چهارم دلیل عاقبت پس
 طالع قور باشد اجاره دهنده را نفع تمام باشد و اگر خورشید باشد پشمانه بار او
 و سر انجام کار دیر کشد **۲** باید که قمر نیک حال باشد در بروج ارضی بود تا اجاره نشاند
 منفعت یابد **۳** باید که ماه مضرف بود از سعدی و متصل بعدی که گنهر دو سعدی
 ناظر باشند و نظر مودت اول بود **۴** باید که ماه بخداوند خانه خود ناظر بود **۵** باید
 خداوند خانه ماه از خاص دور بود باید که او تا بد سعدی عزیز باشد خصوصا و لست
 تا استجارت با نفع و دل خوشی باشد و کار بر مراد رود و مستاجر غدر ننماید و در ادک
 بدل اجاره غدر نیاید و در **۶** باید که خداوند طالع مخرج یا مقارن صاحب طالع باشد
 و سعدی بدیشان نظر بود **۷** اگر رابع قور باشد خداوندش نیکو حال بطالع ناظر
 آن اجاره مبارک آید و محذورات وی اصداد اینهاست **دقیقه نماندن** مشهور طالت **۵۳**
 و رنج است **۱** باید که قمر تحت الشعاع باشد تا آن ستر پنهان بماند **۲** باید که طالع
 و خداوندش هر دو معهود باشند **۳** باید که قمر بخداوند طالع ناظر بود مودت **۴**
 باید که خداوند عاشر و صاحب هر دو ساقط باشند از نیزین **۵** باید که صاحب طالع
 حال باشد و معهود و متصل بخداوند طالع با اتصال معهود تا آن مال ضایع نشود **۶** باید

قمر در بروج خلبه باشد و اگر بر تثلیث زحل بود نیکو آید **۲** باید که خداوند پند الممال
 صحتی بود اگر در وند الاوض بود بهتر بود و محذورات وی دوست نباید که قمر خود
 خانه او و خداوند طالع و ثانی منجوس باشند **۲** نشاید که قمر در عقرب و قوس باشد
 ۵۴ که پسندیده نبود **دین پرور آوردن** مشروطات وی سه چیز است **۱** باید که قمر صاحب
 طالع متصل باشند بدلیل دین با اتصال قبول **۲** باید که صاحب ساعت نیز بدلیل دین
 پیوسته بود بموعدت **۳** باید که سعدین در او آید باشند و محذورات وی بودن **چندین**
 در او ناکه موجب تباهی بود یا مانعی پدید آید **دو بیت نهادن و سپردن** مشروطات
 وی دوست **۱** باید که قمر یکی از سعدین و یا بعطارد محدود متصل بود در کج آواره
 که قمر در بروج خلبه باید و در دلو نیز جایز است و محذورات وی خلاف اینها بود و دیگر
 احتراز باید کرد از ضعف مشترک او و دلیل امانت است و چون نیکو حال نبود فصول واقع
 ۵۶ شود **ناودان و آب راه ساختن** مشروطات وی چهار است **۱** باید که قمر
 در بروج آب باشد **۲** باید که طالع نرکی ازین بروج باشد **۳** باید که سعدین بطالع
 باشند **۴** باید که روی ابراهیم و ناودان بجانب مشرق و شمال باشد و این نکته در باب
 چند ان مدخل ندارد اما اگر در کتب تهبیارات بدین موجب ذکر کرده اند و کونیا بنجر معلوم
 کرده اند چون چنین باشد خیر و برکت در آن موضع پدید آید و محذورات و نشت نشاید

که روی ناودان و ابراهیم بجانب جنوب مغرب کردن کتباه و ناپسندیده باشد
وقت باشرت مشروطات و هفت است **۱** باید که قمر در حطر واسد و بران **۵۷**
 و جدی باشد که آن دلیل بود بر زیادت نشاط و بقای قوت **۲** جد باید کرد
 قمر متصل بود بر هر که آن دلیل است بر خرم و زیادت شهوت **۳** باید که ماه ظاهر بود
 برج منظر دوست که آن دلالت بر قوت تمام کند **۴** بهتر آن باشد که قمر از برج
 منصرف بود و بر هر متصل و بر عکس نیز نشاید **۵** اگر قمر آفتاب متصل باشد دلیل
 بود بر درگاه رغبته کردن و از دیار محبت و کسرت لذت **۶** اگر خواهد فرزند پدید
 باید که قمر در بروج عقیم باشد که آن جز او سبیل و اسد است و طالع نیز بر عقیق بود
 و قمر از سعدین ساقط بود **۷** اگر قمر در حوت بود لذت زیاده باشد خصوصاً شتر
 نیکو حال و در بروج بادی نیز همین خاصیت دارد اما در بروج آتشی زن را لذت
 و نشاط و خرمی میفراید و محذورات وی دو چیز است **۱** نشاید که قمر بر خضر متصل باشد
 که آن دلالت کند بر سستی و نقص طالع **۲** نباید که قمر در سابع باشد که کفر بدین بنا است
طلب فرزند کردن مشروطات و ششانه است **۱** باید که قمر در بروج کبریا **۵۸**
 بود چون سرطان و عقرب و حوت باید که طالع نرکی ازین بروج بود **۲** باید که قمر
 برج منظر بود بموعدت **۳** بهتر آن بود که قمر از سعدین منصرف باشد و بعد متصل

کتب خانی داری
 کتب خانی داری

باید که سعد در طالع یا وسط است یا بیت الزجا باشد. باید که صاحب من صاحب
طالع ناظر بود بموت. باید که صاحب خامس صاحب طالع ناظر باشد بموت
باید که قدر یازدهم بود و صاحب خانه اش بوی ناظر. صاحب برهان الکتاب
گوید بهتر است که آفتاب در جزایا سلطان بود. اگر فرزند زنی خواهد باید که قدر
در بروج زنی باشد و در شش شمس خداوند طالع و صاحب بیت قمر و خداوند
خامس در بروج یا اربعه مذکر باشد و اگر انثی خواهد این دلایل در بروج یا اربعه
مذکر باشد و اگر انثی خواهد این دلایل در بروج یا اربعه مؤنث باید. باید که در طلب
مذکر عدد ساعت معقوبه ماضیه از روز یا شب فرد باشد و در طلب مؤنث عدد
ساعات زوج بود. طلب مذکور باید که در ربع اول روز بود که شمس را بدست
و در بنوقت نطفه بهتر کرد و طلب انثی باید که در ربع آخر شب باشد. طلب
بنین خداوند ساعت کوکبی مذکر باید که بروج مذکر در طلب بنات عکس باشد. باید که
خداوند خامس شرقی و نیکو حال بود. باید که طالع بهرج مستقیم الطلوع باشد
باید که قمر از حراق دور بود و محذورات وی چهارست. انشاید که قدر در رجاء
محرقت باشد. نباید که خداوند ساعت در طالع خامس بود. هر چند در رجاء
و حراق و نحوست صاحب خامس خداوند از زهره که دلیل تباهی حال فرزند باشد

۵۹ **برون آوردن طفل مرده** اگر مشروطات وی پنجست باید که ماه ناقص النور
باید که قدر زهره و مشر ناظر باشد بنظر مودت و تربیع نیز جایز است و بهتر آن باشد
که قدر جنوبی ناظر بود. باید که خداوند طالع و قدر در بروج مؤنث مستور الطلوع
باید که طالع نیز یکی ازین بروج باشد و سعدی بون ناظر و محذورات او خداوند
مشروطات است **شیر دادن کودک** مشروطات وی چهارست. باید که
بعد خصوصاً زهره متصل باشد. باید که ماه از نحوس بری بود. باید که زهره
مستقیم است باشد. باید که زهره در فلک خویش نهد بود و محذورات وی حجت
و احراق زهره است **فرزند بدایه سپردن** مشروطات وی ششست. باید که
باید که طالع وقت جزا باشد یا سنبله یا اوایل قوس. باید که طالع و صاحب حدود
باشند که آن دلیل حسن تربیت بود. باید که قمر از نماحس پاک باشد که آن دلالت
بر قبول خداوند نماید طفل کند. باید که قمر صاحب خانه خود متصل بود. باید که
که نیزین بیکدیگر ناظر باشند بمودت نامولود تربیت بیاید. باید که قمر محصور
بن السعیدین باشد تا دایه را بروی شفت بود و محذورات وی پنجست. انشاید
که یکی ازین بن نحوس باشند خصوصاً مخفی که صاحب ناظر یا اربع بود که کودک را خطا
نشاید که مخفی در دوم بود که نصار شواری پزیرد. خداوند از آنکه قمر محصور بن

الخنین باشد که طفل تربیت تمام نیابد و دایه بروی مهر بان نبود ^۲ روان بود که اگر
 و قمر از طالع ساقط باشند که دایه را بهم بود ^۵ نباید که صاحب رابع و عاشر حال
 باشند و از طالع یا صاحب طالع ساقط که دایه و کودک هر دو را بد بود ^{از شیر}
 ۶۲ **باز کردن کودک** مشروطات وی پنج است ^۱ باید که ماه دور باشد از شغاع
 آفتاب بر هفتاد درجه و بعضی بر نود درجه و گفته اند باید که ماه متصل باشد بخداوند
 خانه خویش و بخداوند طالع و در کتاب تحفه الملوك آورده است که درین آفتاب
 باید که قمر خداوند خانه خود را نپسند مگر که خداوند خانه وی آفتاب بود که نظر ایشان
 بیکدیگر پسندیده بود ^۲ باید که خداوند خانه ماه یا صاحب طالع در برج ارضی بود
 یکند حال ^۳ باید که طالع یکی از دو خانه مشترک بود ^۳ باید که ماه در برج آبی بود و همچنین
 و محمد فرات وی اخذ داد اینهاست و دیگر نشاید که طالع خانه زهره بود که آن دلالت
 کند بر آنکه مادر آن فرزند بجز آن فرزند هیچ فرزند دیگر از شیر باز نکند ^{ممنوعه}
 ۶۳ **کودک** مشروطات وی پنج است ^۱ باید که ماه در برج خود بود و بعضی گفته اند حلال
 و ثور و سرطان و میزان یک است و در جز او سنبل و دلو میان و باقی بد ^۲ باید
 قمر محصور بین لحدین باشد ^۳ باید که طالع او تا در نظر خوش پاک باشد ^۳ باید که
 قمر در وندی یا مایلی باشد ^۵ باید که سنبل بر طالع یکی از حدین باشد و اگر هر دو

ناظر

ناظر بود اول بود و محمد فرات وی دو چیز است ^۱ نشاید که خداوند خانه و سادگر
 و ثانی عشر بطالع ناظر باشند یا یکی از او تا نبوند ^۲ نباید که قمر خداوند
 طالع را یا صاحب سادس و ثانی عشر و ثانی عشر نظر بود که آن موجب رنج بود طفل را
 و یکدیگر که بمخاطره کند زدن ^{نوشیدن و فرس کردن} بد آنکه درین آفتاب
 چاره نیست از حیثیات تمام کردن چه نوبتیدن و پوشیدن را درین اثر عظیم است
 و علی الاطلاق درین باب باید که زهره نیکو حال باشد که گوشت نبتیت و خوش
 او بسیار نیکو و نباید که ماه در رسد باشد که بسیار بود و آنچه عوام میمان گفته اند
 که ثابت ترین بر جها است و چون ماه در رسد باشد جاهر نتوان پوشیدن که بسیار
 با صاحب بماند سخن تمام نیست از برای آنکه بسیار میباشد رسیده که کسی نداشتند جاهر
 پوشیده و ماه در رسد بوده چون بر آن حال و قوف باشد فی الحال پرون کرده مگر
 پوشیده و اگر برین حال و قوف نیافت بسی بر نیاید که بوجه شنیع آن جاهر را از او
 پرون کند پس سدر را خالصیت و یک است درین معنی پرون از شدت ثبات خواج
 نصیر الحق و الدین فرس ستره در شرح کلمات بطلیموس در تغییر اس حمله که
^{نفسه را}
 مر او رد که مراد از عذر قطع جاهر نوست و بعضی خیاط

و نسج نبر کرده داشته اند و اول آنست که خیاط نکند و از آغاز نسج اما استمرار در
محتاج نباشد با اختیار و چون ثبات در جامه مذموم است و استبدال محمود پس
ابتدای عمل و آغاز استعمال بغیر پوشیدن و بآن زینت کردن قمر در بروج ثابت
نشد و ثابت ترین سست چه سمت الزهراست و سست و سطل العشر در بلاد
بسیار و صورت سست دال باشد بر توحش و تسلط و بعد از سست عقرب ثابت تر
باشد و درین باب گفته اند چه مذموم تر هر بوط قمر است و خانه مرجع و بعد از آن
که خانه زحل است و زحل دلیل نامه و ثبات از همه کم غالب تر نور باشد که خانه زهره
و شرف و کاتب آل طولون حکیم احمد بن یوسف الهندسی المصنف در شرح همین کتاب آورده
که بروج ثابت مکره است در ساختن و بریدن و پوشیدن جامه و سست از همه بدتر
نیز اگر او قدر کند هر دو بود و در از دستی نماید در هر چه نزدیکتر باشد پس معلوم
شد که منع سست از برای شدت و ثبات است و بسبب گفته اند که طبع سست است
کرم و خشک و طبع جامه زهره و وی سرد و نرم پس طبع سست ضد طبع جامه بود
باینکه درش باینکه دارد از سبب طبع آتش سوخته شود و از سبب طبع سست سرد
کردن آن جامه دارد و شش مقبوض دور مانده بود از آنکه سست دلیل دل و سست است
و حکیم سحیل باختر آورده است که در عهد و دری دیدم که معروفی یکی از نزدیکیان

خود اقباء بخشید و یکی را کلاه و یکی موزه هر سه روز بر پوشیدند که ماه در سست بود
و در آن روز هراتی زحل در سست و ماه در حاق آن هر سه را بخت نکردند که روزی
بغایت بخوشی است دو کسی که کلاه و موزه داشتند بیکری بخشیدند و آنکس که قبا
داشت آن روز قبا پر و ن کرد پس از آن بچند روزی پوشید آنکس که کلاه پوشیده بود
چهل و پنج روز بیماری مخوف کشید و از آن مرض بصحت رسید و آنکس که موزه پوشیده
بود سی روز بیمار شد و با صحت یافت و آنکس که قبا پوشیده بود هشتاد و پنج روز بیمار
کشید و او را از روی بهمان بر زد یکدو روز بدر بهمان خفتی یافت و در آن حال حاکم
کرد که سبب مکن شد و سیوم روز بمرد و وطن چنان حرافند که آن مرض آنکس بدان
سبب افتاد که او دیگر باره مر حجت کرده جامه پوشید و غرض از این حکایت آنست
که مر حجت بآن لباس بهتر از حال اولست و بر نعم بعضی از حکما اعتماد در بریدن
و پوشیدن جامه بر سائر قمر است و در بعضی منازل که از نو بریدن و پوشیدن منع
کرده اند و در کتب بخونی ثبت نموده در آن باب خطاکمتر واقع میشود و ما اختیار است
سائر را بعد ازین بتفصیل ذکر خواهیم کرد نه آء الله تعالی و اهل هند حکم جامه
بریدن و پوشیدن و باز آنکه درین بر ساحتها کنند و بدان ایمان خواهد رفت و آنچه
حکما از خبر نیات درین باب شرط کرده اند هفده است باید که قمر در بروج متقلب باشد

خصوصاً حلقه و سلطان و میزان و جدی و در مکره و دهمته اند و در زو جیدین نیز شایسته
در حوت که بغایت پسندیده بود باید که خداوند سابع ناقص التبر باشد و مخدر جنوب
باید که ماه زایداً التور و الحساب باید که قابل تدبیر ماه ساقط و ضعیف بود باید که
منفصل باشد زهره و اگر انفصال بود باشد اول بود باید که بر بدن و کوبیدن
در ساعت معهود اتفاق افتد و اگر ساعت زهره بود باشد در و خمر کدزد و اگر
در ساعت مشترک بود جابه پاک بماند و در ساعت عطار و معهود نیز نیکو باشد اما
اگر ساعت شمس بود باید که سعد در طالع بود تا موجب شرف و بزرگوار گردد و اگر
ساعت قمر بود باید که قمر بعد متصل بود تا بخمر و شاد و دهمته شود و اگر نخس
متصل بود شایسته باید که سعد در طالع وقت بود و اگر زهره باشد بهتر اگر
در عاشر بود بهتر باشد و از آن جابه بهاء و جلال پنداید باید که ماه بدان سعد
که در طالع است سعد باشد که آن خستیار در غایت خوب بود باید که زهره قوی
حال بود و مستقیم خواهد در کعبت آورده است که روزی خستیار طالع وقت و یازدهم
باید که سعد باشد باید که ماه بخند او ندخانه خوش ناظر بود باید که خداوند
ماه قوی حال بود در نخس بهتر و سعد ناظر باید که طالع سلطان بود یا اول میزان
و قمر نیز درین موضع بهتر بود و در آخر دلو و ل و نور نیز دهمته اند چنانکه حکیم باختری

گوید که آنچه نص کرده اند که قمر در بروج منقلب باید موضع چند است در بروج منقلب
که چون ماه در وی باشد جابه پوشیدن بغایت نامحسوس بود و ماه در اول نور
که برج ثابت است جابه پوشیدن را بغایت پسندیده است و با خرد لوله چنان برج
حوت سه اسر هیچ مریدی نیست باید که ماه بکوبی متصل شود که صاحب طالع
از او منفصل بود و از کوبی منفصل شود که صاحب طالع بد متصل بود باید که قمر
رونده بود از زایل بود باید که صاحب طالع معهود بود در موضع نیکو و ناظر
بطالع و سعد از و واجب دهمته اند هشت است
نباید که ماه در بروج ثابت باشند و تنه ترین همه است چنانکه سبق ذکر شد
نشانید که قمر نخس باشد یا در مقابل و تریج ایشان که ازین دلیل ناظر ادراک
در وقت استعمال آن جابه از مقتضای طبیعت لغز نخس خصوصاً که قمر در بروج ثابت
بود حذر کند از مقابل و تقارن آفتاب که آن دلالت کند بر آنکه جابه با رنج
طال کند نشود و ناظر ادراک بود از جنه ملک و سلطان و پیران و از ساعت
زهره که جابه زود چهر کن کرد و تا آن جابه دار و عکس باشد حذر کند از ساعت
مریخ که جابه زود در دیده شود و از سباع بدان خطر رسد و او بخود که قمر در
مخترق باشد از زهره که در و رخت مؤثر است بطالع و کوبید حذر کند از

جاره و قمر که قدر در بروج تپشی باشد و آنستخم غریبست ^{بط} حذر کند از آنکه ماه باشد
 باشد و ضعیف حال که قصوری تمام پدید آید **بها** رفتن مشروطات دی
 هشت است ^۱ باید که ماه متصل باشد پس از سعیدین خاصه بنظر مودت ^۲ باید که
 قمر بعطار در ناظر باشد تا در مجلس سخن از ادب و حکمت و شعر لطایف کند و
 و خردینها از هر نوع پیش آید ^۳ اگر قمر بزهر متصل باشد با وجود تها ^۴
 در آن مجلس با قمر دانا و تازه روی و لهوناک و سرود کور و نشاط انگیز ملاقات
^۵ اگر قمر با وجود نظر عطار و بیشتر میوند در آن مجلس بافتها و ادبا و اصحاب نبوت
 و ارباب ورع مصاحبت نماید ^۶ باید که عطار در خوشحال بود و متصل بیشتر نکار بر
 رود ^۷ اگر عطار در سعاد و بزره ناظر باشد در آن ضیافت نشاط و خرم باشد
 عالم پدید نیاید ^۸ باید که قمر در بروج ذوج بدین باشد تا از تراج نیکو بود
 باید که از ثوابت اینها که بر خراج زهره و عطار داند در یک از او تاد باشد یا
 سهم لعاکم و حاجش یا با ماه و آنستارگان ساکین اند و سر واقع در ف
 و مانند آن تاد نشاط پفراید و نام نیکو حاصل آید و محذورات وی چهار است ^۱
 نشاید که ماه با عطار و بر پنج ناظر باشند خصوصا بنظر عداوت که در آن مجلس جنگ
 جوین و مخالفان پدید آیند و طعاعهای ناسازگار پیش آید و بدان دعوت رفتن

جایز نبود ^۲ روا نبود که با عطار در خطر انقضا کند که در آن مجمع با قمر درون
 ملاقات کند و سخنان موحش دیگر نشود و موحس است شود ^۳ نشاید که ازین
 در وقت بود که مجلس نبره مراد گذرد ^۴ حذر کند از آنکه طالع وقت عقرب بود
 که در مجلس مخالفت پدید آید و عیش منقص گردد بد آنکه عطار در دلیل باز میاست
 بهر حال باید که رعایت حال او بکند و طالع و صاحبش دلیل ابتدا کننده بود و طالع
 و صاحبش دلیل حریف و ماه دلیل کمر است و شتر و آفتاب دلیل صبر است پس
 هر کدام ازین دلایل معهود و قور باشند و صاحب آن دلیل بر برد هر کدام ضعیف
 و مخوس باشند صاحبش مامد و در کفایت تعلیم آورده که یکی از رموز هر سن است
 که میگوید که از ده درجه ثور تا ده درجه اسد شرفیت و از ده درجه اسد تا ده درجه
 عقرب جنوب و از ده درجه عقرب تا ده درجه دلو غرب و از ده درجه ثور شمال و از
 مریخ در ربعی ازین ربعها باشد اهر آن ربع در هر غالب آیند برای آنکه
 مریخ با ایشان باشد چنانکه اگر قمر در ربعی مفاخر باشد او غالب آید و اگر
 اینها که صلیت درین باب غافل نباید بود و اما **زاد** **خفت** دیگر است ^۵
 و دو است ^۱ باید که طالع سعدی باشد مکار بر مراد رود ^۲ باید که صاحب طالع
 در عاشر بود تا آغاز کنند بهر ^۳ باید که در سابع خشی بود تا آغاز کنند عاشر

اگر ماه متصل باشد بعدی آنکه آغاز کننده غالب آید و اگر مقصد بود و پنج آنکه اول
 باز مغلوب شود ^۳ اگر خواهد که هر دو حریف برابرند خداوند سابع و طالع هر دو
 با وسط استسا میزند اگر ماه در عطار د و هر دو نیکو حال باشند تا حریف آن هر دو
 رست بازند و دغان کنند قصر آنه گوید در انجانب باید شستن که قدر در برج آن
 جانب باشد از شمال و جنوب و اگر چنان اتفاق که در جانب موضع قمر بنشیند کج
 دلالت آن موضع بر جهات اربعه چنانچه ماه در برج حمل بود و حمل دلیل شرقی
 در جانب شرق نشیند و باقی برین قیاس هم بنکوت باید دهنست که شرقی
 شمال بود و مغرب معاوی و حواص پس در شستن ملاحظه انجانب کند تا غالب آید
 باید که هر پنج در آن جانب بود که مصاف بود بجهت آغاز کننده تا غلبه کند اگر صاحب
 طالع بخش کند صاحب سابع را غلبه در جانب آغاز کننده بود اگر صاحب
 و سابع معارن باشند در بیت الزحار و مشترک در طالع بود یافتن ایشان براد باشد
 و برادر بر خیزد اگر خداوند سابع و طالع در عاشر باشند و زهره در طالع هر دو
 بحر خمر و نشاط بازند و چون فارغ شوند خورشید و خمر باشند اگر طالع برج دو
 جسدین باشد و خداوند طالع نیز در برج مجتبه باشد هر دو لجه مارک کنند
 و دغان بازند باید که قمر در برج منقلب باشد و الا در جدی و جوزا نیز موافق است

باید که

باید که قمر مقصد باشد بزهره یا عطار یا هر پنج که بازی نیک آید باید که طالع
 زاید المطالع باشد و اگر سنبه کنند بشرط که عطار د بوی ناظر باشد بهتر بود
 باید که قمر زاید التور و العدد باشد اگر خواهد که بازی دیگر کند و طالع برج ثابت
 کند چه منقلب کند بازی زود کند اگر قمر متصل بود بزهره و عطار د عود
 ما وجود آن مشترک در طالع بود آغاز کننده براد اگر ماه از عطار د مصرف حساب
 طالع متصل بود دلیل کند بر حضور کسی که با آغاز کننده تعلیم دهد و اگر بعد از آن
 عطار د صاحب سابع متصل شود دلالت بر حضور کسی که با آغاز کننده رخصت کند
 و حریف او را تعلیم دهد اگر طالع یکی از برج مجتبه باشد و قمر غایب است
 بر یکدیگر غالب شوند عظم شرايط درین باب است که عطار د عود باشد و طالع
 و صاحبش ناظر و آفتاب بیشتر بوی متصل با بقال محمود و محمدورات وی هفت
 نشاید که خداوند طالع و خداوند سابع بیکدیگر کنند از مقابله که آن دلیل
 خصومت بود نباید که صاحب سابع ماعد بود در جنوب بلکه باید که باط باشد
 در شمال نشاید که چون صاحب طالع و سابع در وسط استسا باشند عطار د در
 بود که میان ایشان مباحثه بسیار رود نشاید که در همین حال یعنی با وجود بودن
 خداوند سابع و طالع در عاشر هر پنج در طالع بوده دروغ بسیار گویند و آخر

۴۶ بملات کشد نشاید که در همین حال مذکور زحل در طالع بود که هیچکس نبرد و حشر
 شوند و نه بر مراد بر خیزند روان بود که قدر رسد و قوس و جدی باشد متصل
 بزحل و نوزاد کند از آنکه قدر در طالع باشد که هر که آغاز کند بر **شطح پنج نهم**
 شتر بطریق در باب نزد گفته شد در شطح پنج نیز مرغی باید داشت و آنچه خاصه شطح پنج
 دو چیز است ۱ باید که قرار عطار در مصرف بود و بمرنج متصل از بر آنکه عطار
 دهند و لعب است و مرغی پذیرنده لعب ۲ باید که زحل مسعود و قوی حال باشد
 و بطالع و صاحب طالع ناظر بود و آفتاب بیشتر روی ناظر و صاحب بر آن
 گوید شطح پنج زحل در است و نزد عطار در هر که شطح پنج باز دینک حال زحل باید
 طلبید و هر که نزد باز دینک حال عطار و بر هر تقدیری ماه مسعود باید و چون
 این شرط ایضا بجا آورده شود آنکه آغاز کننده بود و برده و محذورات وی محذورات
 باب سابق است **چهار پاخریدن حبه سواری** مشروطات وی ده چیز است **اول**
 اگر ستور یا ضته باشد یا مخرج باید که طالع و جای ماه برج منقلب باشد اما دور بیوش
 گوید جای ماه و طالع حشر و یا ثور یا یکی از بروج مجتبه بود و بقول حکیم کوشیار قدر در
 نیز نشاید و اگر این طور ریاضت نیافته باشد طالع و موضع قمر نیمه آخرین است
 باید که بود و حکیم باختر زکریا درین چندین بار قدر در بروج منقلب باید متصل بعد از طالع

۴۷ دو جلد بن کنند بهتر باشد و چهار پای زود تر ریاضت پذیرد و در پیش نایه
 شود باید که ماه متصل بگوکب مستقیم التیر بود بهتر آنکه گوکب بعد شترنی باشد
 و صاعد نادر بها و نیکو استور بهتر آید باید که او نادر بخوس خال باشد
 و مسعود مزین باید که سادس و صاحبش سلیم باشند از محاسن باید که صاحبش
 یا صاحب طالع و خداوند و وارده هم نیز با او موافق باشند اگر صاحب طالع در حل
 بود بسیار نیکو بود صاحب سه استر ایر گوید درین اختیار قدر در طالع وقت
 روا باشد باید که قربت دینس یا تثلیث زهره باشد باید که قمر متصد بود
 بمشتری یا مخرج تا تمام قوت آید بجز در باب سبب جزیدن خصوصاً فصلی آورد
 اگر چه حقیقت بعضی از آن نکات مار معلوم نیست اما بجهت تبرک ایراد کرده میشود
 فصلی است شتر بر دو نوع نوع اول باعتبار سببان سپان و نوع ثانی اعتبار
 الوان ایشان اما نوع اول اگر سبب دو ساله خرد باید که قدر در عاشر باشد و نیم
 مسعود اگر سه ساله خرد باید که قدر در وسط استسا باشد و طالع مسعود باشد اگر چهار
 ساله باشد باید که قمر میان سابع و رابع بود و مسعود باشد اگر پنج ساله خرد باید که
 قمر میان و تدالارض و وند طالع باشد و مسعود بود اما نوع دوم اگر سبب
 خرد باید که زحل در طالع نبود و قمر نیز در طالع نباشد تا اگر اهتی نرسد و اگر زرد بود

باید که شتری در طالع بود و قمر بد و متصل تابان سبخرم و شاد شود و اگر صغریا
 کلکون باشد باید که مریخ در طالع وقت نبود و قرار از وسطا باشد تا زبان
 و اگر کبیت بود باید که آفتاب در طالع وقت بود با قمر متصل با آفتاب تابان است
 شاد شود و اگر سبجنگ باشد یا چرم باید که زهره در طالع وقت باشد با قمر
 بد و متصل بود تا آن سب فریز کرد و نیک صورت شود اما بر کج کشیدن قادر و توانا
 نبود و اگر سب بلق باشد باید که عطارد در طالع وقت باشد و قمر بد و متصل بود
 تا نیک بر او برسد و مخدورات وی نه چهره است نباید که ماه بگویم مقیم متصل باشد
 آن حیوان بر دل خداوند کران و ناخوش آید نشاید که قمر زحل ناظر باشد که ستورا
 پیم بود و خداوندش را علال افزاید حذر کند از مقابل قمر و مریخ که آن دلیل
 چهار پا بود نشاید که جای ماه و طالع برجی سبجی باشد بر هر دوازده قمر کوب
 راجع پیوند که آن چهار پای را غلظتی بدید آید و گفته اند اگر آن کوکب صاعد باشد
 در تن آن استور نقصان پدید آید اما در بهای او چیزی پیفزاید نشاید که قمر کوب
 تا بط پیوند که نقصان برسد و گفته اند اگر آن کوکب تا بط مستقیم باشد در تن
 پیفزاید اما در بهای وی نقصان بخداوندش رسد اگر قمر در اسد و حوت باشد
 و مریخ در وسط استهلاک کند که آن سب دندان گیرد یا لکد و از وی برج رسد

نشاید که قمر در برج منقلب باشد و منخوس بود از مریخ که آن چهار پا کسر شود
 و نیز باشد روان بود که وقت خریدن مریخ در مخرج طالع بود و صاحبش را
 کفایتی رسد **چهار پا خریدن یا ناساج** **فصل** مشروطات وی دو چهره است **اول**
 اگر چهار پایان بارکش باشد چون شتر و خر باید که طالع وقت و جای ماه نیمه
 آخرین قوس باشد و اگر چهار پایان باشند بجهت ناساج چون کاه و کوه سفید
 و جای قمر همین که قشم شاید و نیمه آخرین سید نیز تجویز کرده اند اگر خواهد که
 آن چار پای قیمت زیاده کرد باید که طالع برج ذو حیدین کند و قمر استارگان
 سعد متصل سازد و مخدورات وی گشت نشاید که قمر منخوس بود و ناظر بر حل
 که خلل عظیم آرد و مریخ نیز نشاید **نماد کردن خورشید** مشروطات وی نه است
 ۱ باید که ماه در برج مجبده باشد ۲ باید که ماه متصل بود بسعد و بهتر آنکه از
 باشد زیرا که موافق تماشای و طرب است و تا باز آمدن آن شادمان باشد
 و هیچ غم بوی نرسد ۳ باید که قمر از سعدی منصرف شده باشد و بهتر آنکه آن سعد
 در طالع بود تا کار بر مراد باشد اگر ماه در برج دوم باشد و زهره را ببیند
 درین نزهتگاه کس نباشد که بدیدار ایشان شادمان گردد ۴ اگر ماه در عاشر
 باشد محصور بین شحدین در آن نزهتگاه شاد و بسیار دست دهد از برای تماشای

بستانهما باید که در بروج خاکه باشد ناظر بر هر ه و طالع وقت نیز یکی از اینها بر جا
 باید از برای تماشای منو وضع که بر لب آب بودن یا در آن محلهها بسیار باشد
 باید که قدر در بروج آب بود و بر هر متصل باشد و محذورات این چهار دو
 نشاید که ماه با هر پنج باشد خصوصا از مقابل و ترسیج که کند و لیلالات و اندو
 ۷۱ باشد نباید که قمر بر جمل میزند که کند لالات بر دل شعله و حیزت کند **تماشا**
کردن بر آب مشروطات وی هشت است ۱ باید که طالع وقت برج ارضی باشد
 باید که در رابع وی از بقایا باشد چون حمل و جد و ثور و جدی ۲ باید که
 از سعدین در طالع باشد و یکی در عاشر ۳ اگر ماه از زهره مصرف باشد و خلا
 التیر بهترین وقتی باشد تماشای و آن نرسد نگاه بعبایت موافق آید اگر خواهد که
 دور رود باید که طالع برج منقلب بود از بهر آنکه دلیل رفتن و حرکت برج منقلب
 و اگر خواهد که نزدیک روند باید که طالع برج ثابت کنند و عقرب هر چند که برج
 نشاید ۶ باید که قدر در چهارم طالع یا در نهم تا در هفتم بود و معهود باشد تماشای
 کند ۷ باید که شتر نیک حال باشد در طالع یا عاشر بود یا عاشر معهود در یکی
 دو و تد باشد که دلالت بر شد دمانه و کاهرا کند ۸ باید که در رابع نیز معهود بود
 تا در آن مقام که محتر تماشاست فایده بیند و محذورات و سرچشمه ۱ نشاید که

در او اید عقرب باشد که سقوط قمر و قدر خست است ۲ حذر کند از آنکه در موسم باران
 طالع یکی از بروج آب کند و قمر و زهره در عاشر که البته از باران ضرر رسد و بلال
 انجامد ۳ حذر کند از نخست طالع و سقوط صاحب او از و که عیش مستغن کرد
تماشا کردن بر آب محتراتیوب گوید نزهت و تماشا در آب تیر نشود ۷۲
 جز در زور قضا و کشته ناپس باید که خستیا کشتی در آب افکندن و روان کردن
 ملاحظه نمایند و آنچه خاصه این خستیا است از مشروطات پنج است ۱ باید که
 وقت برج آب باشد ۲ باید که زهره در طالع بود یا در دهم یا در یازدهم
 تا آن کار بانشاط و طرب بود نیکو آید ۳ اگر ماه مقصد بود زهره در بروج
 فوج بدین دلالت کند بر آنکه در میان آب کسان را بیند که بیدار باشند
 شاد شود و اگر زهره بیشتر متصل شود یا قمر بیشتر میزند و همین حکم دارد
 ۴ باید که ماه در سیم یا پنجم یا بیت الرجا باشد ۵ اگر خواهد که در آن تماشا
 دیر بماند طالع برج ثابت خاکه کند یا آب و ماه را در وسط استا مانند تادان
 مقام سلامت بماند و باد های خوش و موافق آید و اگر خواهد که در آن تماشا
 زود باز آید طالع برج منقلب باید آب یا خاکه و سعدی در وی و ماه در فرج
 یا برج شتر تا معاودت لب عادت و خرقی بود و آنچه محذورات است انداد

مشرط و طالت است **شراب رنجین** را بقول حکما مشروطات و شرط است **۱** باید که
 قمر در برج آبه باشد الا عقرب **۲** باید که قمر بزهره متصل باشد تا آن شراب
 طرب فرای بود اگر قمر بعد از اتصال زهره با قفاب پیوندد و بنظر مودت بسیار
 از آن مخطوط شوند **۳** اگر اتصال ماه بعطارد بود شراب بجز قمر و طرب خورده
 شود با حریفان موافق اگر شراب بعالج است باید که ماه در برج هوای بود
 متصل بعطارد تا از آن فایده یابند **۴** بهتر است که ماه بیشتر ناظر بود تا از آن
 شراب منفعت عظیم رسد و محذورات وی دو چیز است **۱** نشاید که قمر بزهره ناظر
 باشد بنظر عداوت که شراب غم فراینده بود و دیگر و حار آورنده و اگر نظر قبول
 بود شراب دیر خورده شود **۲** روان بود که قمر برج نکند بنظر ناپسندیده که آن
 دلیل کشتن خم یا تباه شدن شراب باشد **شراب خوردن** حکما گفته اند که شراب
 و زهره خور است **۱** باید که ماه در خانه های زهره بود یا در حوت **۲** باید که شراب در طالع
 یا در وند دیگری **۳** اگر ماه میان دهم و هفتم طالع باشد یا میان چهارم و طالع
 در آن وقت شراب کهن خوردن سود دارد و در آن دور ربع دیگر شراب شایسته
 و سارکار بود و زیان ندارد **۴** اگر غنیه خوردن باشد باید که ماه متصل با قفاب
 باشد مودت **۵** اگر شراب فایده و شکر خورده باید که ماه بیشتر متصل باشد بنظر

محمود **۶** اگر شراب بکنور خورده باید که ماه بزهره پیوندد با اتصال پسندیده **۷** اگر
 شراب خورده که از حیوانات کرده باشند چون گندم و برنج و ارزن و مانند آن
 باید که قمر در برج خاک باشد متصل بکوکب سعدا موافق آید **۸** خوردن همه
 شرابها را بهتر است که قمر بزهره متصل باشد از ثور یا میزان و درین شرط
 باید که قمر مشرقی بود زهره مغرب **۹** اگر باید که از شراب خوردن بر همه کس سبقت
 برد باید که در آن ربع نشیند که قمر در و سست اگر در میان طالع و عاشر باشد
 در جانب شرقی شمال نشیند و میان هفتم و چهارم در جانب غرب جنوبی
 و میان عاشر و سابع در جانب غربی شمال و میان چهارم و طالع در طرف
 شرقی جنوبی و محذورات و در دو چیز است **۱** نباید که ماه در برج خاک متصل
 برخل بود که شراب بکنور خوردن زیان دارد چنانچه طبیعت را از صواب اعتدال
 بسوی بیبوست و برودت کشد **۲** ماه در برج آتشی متصل بمرئج شراب انگوری
 خوردن مضرت رساند **چوکان زدن** مشروطات و مزایای است **۱** باید که
 ماه در برج منقلب بود **۲** باید که متصل باشد بعود و باید مرئج از نظر مودت
 خصوصاً بتثبیت **۳** باید که طالع پرون رخن برای چوکان زدن برج منقلب
 و بجز کرید در جات طالع باید که از اول آن برج باشد تازه درجه از بهر آنکه هرگز

منقب است و جدا اول آن برج را انقلاب زیاده شو بهترین بر جها جته این خست
 حله و میزان است از برای آنکه هر دو بر جها را اعتدال اند تا چوکان زدن و نشاط
 کردن و آب دو ایندن بر مراد بود و دست برد باید که خداوند طالع بسجود
 باشد باید که خداوند طالع فوق الارض باشد خصوصا عاشر و حادی عشر باید که صاحب
 طالع از احتراق و نحوست پاک بود اگر خواهد که غالب شود کوی به انجانب باید
 زدن که ماه در انجانب بود و روی در انجخته باید که دقاس ارباع فضا که در اختیار
 نزد باختن گذشت با ضرر زکوبه کشف از آن جته باید که در جته آنکه نزد و شطرنج
 باختن در ربعی می نشیند که قدر در آن ربع است و غالب می آیند و در شستن در و
 با ختم آوردن پشت با قمر کنند انجانب نیز همین باید باید که مخرج قوی حال باشد
 و در عقرب بهتر زیرا که او دلیل قوت سببان است باید که عطار در معبود با
 زینا و نیکو توان نمود و کارها سبک توان نمود باید که صاحب طالع در دهم باشد
 یا از دهم و متصل بسجود و بری از خوش بهتر آن بود که قمر و صاحب طالع محصور
 بین السعدین باشد تا آن نیکو بر آید و محذورات وی پنج است ۱ نشاید که
 در برج ثابت باشد که آن دلیل کرانه و کابلی بود و در برج ذوج بدین نیز و
 دهم اند چه آن دلالت بر افتادن مرد و مرکب میکند نباید که زحل متصل باشد

بند ما بکار آن
 در افتادن از سبب
 باشد که از سبب

بسیج نوع از انواع انصاف که آن دلیل بر بطو حرکت باشد روان بود که
 با خداوند طالع متصل باشد که کوب در و تد نشاید که این کار موافق نبود
 ستر این سخن معلوم نیست عمر فغان گوید که زحل در و تد نباشد خاصه سابع که بنا
 وطل آورد **طییب و عطر آمیختن** را مشروطات و شش است ۱ باید که زحل یا
 قوس طالع باشد ۲ باید که زهره در طالع بود تا آن طیب نیکواید ۳ باید که
 در مشتله تشری باشد و در ثور نیز جایز است ۴ باید که قمر در عاشر بود متصل
 بزهره تا بسیار فایده دهد و بوش لطیف و نافع بود و اگر قمر در طالع بود و
 متصل بزهره همین فایده دارد و اگر آن طیب بدست بکار دارند بهتر آنکه
 قمر در جوزا بود و بطار متصل اگر طیب از بهر بخور باشد باید که قمر بمقابل مخرج
 و آفتاب بود تا بخور از آتش بوی خوش باشد و محذورات وی شش است که هر هرد
 از بودن زحل در طالع که آن طیب بزبان آید و بوش متغیر کرد **دیر فرستادن**
 مشروطات وی هفت است ۱ باید که دیر فرستادن قمر در هفتم طالع بود و حتما
 آن دیر قبول افتد ۲ باید که خداوند فاس نیز در سابع بود و مقبول از صاحب
 سابع تا آن دیر بمقتی تمام پذیرفته شود و اگر خداوند هفتم در پنجم بود و قمر در هفتم
 آن دیر در محل قبول افتد و فایده تمام دهد ۳ اگر قمر از چهارم بخداوند سابع

کند بنظر مودت و خداوند سابع قمر را قاهر بود و موقع آن هدی نیک مرادش
 براید اگر خواهد زیاده از آن هدی بختی نرسد باید که طالع برج ذوج بدین کند
 خصوصاً جزا حکمای هند گفته اند هدیها نزد پادشاهان فرستادن آنکه باید که خدا
 ساخته یکی از سعدین باشند یا آفتاب مقبول و پسندیده بود اگر قمر در هفتم طالع
 بود و بخداوندش و خداوند پنجم نکران هدی بخونشد باز و در میان
 ملانی نبود اگر قمر در طالع آن باشد که هدی بفرستد و از خداوند طالع مصرف بود
 و خاله التیر باشد یا بخداوند دوم پیوندد دلیل کند که بر سر آن هدی چیزی دیگر ضامن
 و تبرک باز فرستد و اگر نپذیرد بر رفتن نیکو و فایده باشد و محذورات و کاستی که
 نشاید که خداوند هفتم راجع باشد و قمر ساقط با قمر در وسط استما متصل بصاحب
 طالع که آن هدی پذیرفته نشود و خشت و طالع پدید آید **غضاب و زینت کردن**
 مشروطات و رد و است ۱ قمر باید که در جوار وقت باشد ۲ باید که ماه بزره منضم
 بود و حذر باید که در از بودن ماه در سرطان و عقرب که ناپسندیده بود و در برج دیگر
 متوسط **ابتداء علاج** مشروطات و رد و است ۱ باید که سعدی در طالع
 باشد تا مقصود حاصل گردد و دیگر طیب نیکو ظاهر شود ۲ باید که سعدی در طالع باشد
 تا بیمار فرمان برد و تخلیط کند ۳ باید که هفتم و صاحب مشرعو باشد و یا جود آرد

بیمار

تا بیمار زود علاج پذیرد اگر رابع نیز صالح احوال باشد یا سعدی انجا علاج نیک
 کار که آید و عاقبت هم طیب و هم بیمار برادر رسند اگر قمر از سعدی منصرف
 و بعدی منضم بیمار و طیب از یکدیگر راضی باشند باید که طالع از برج منقلب
 بود باید که خداوند طالع بعد منضم باشد باید که ماه در برج منقلب بود
 تا علت زود زایل گردد و محذورات وی ده است نشاید که بخشی در طالع
 باشد که آن علاج خطر رود و تنباهی آن ظاهر شود نشاید که بخشی در عاشر بود
 که بیمار تخلیط کند و فرمان ببرد و کار بر طیب شود اگر کرد حذر کند از بودن بخشی
 هفتم که بیمار از آن علت بعثت دیگر رود بر هر دو از آنکه بخشی در رابع
 که بیمار خطر هلاک باشد نباید که قمر مخوس بود یا متصل بخوس که طیب بیمار از
 حذر شوند روا نبود که طالع وقت مخوس بود خصوصاً بصاحب ثامن که بیمار را
 باشد حذر کند از آنکه صاحب طالع در هشتم باشد یا صاحب ششم در طالع که بیمار
 آفت رسد اما در طالع وقت دار و دادن نشاید که علت و ورم بدید آید و گفته اند
 در هیچ تدبیر نشاید بر هر دو از آنکه خداوند طالع محرق باشد یا بخشی بدو
 آخر از کند از بودن صاحب طالع در ششم یا صاحب ششم در طالع که قمر دولت
 کند بر زیاده مرض **علاج غضا** مشروطات و رد و است ۱ بر صاحب

۸۰

علاج خواهند اند که آن مخصوص از کدام برج است **۲** باید که ماه در آن برج باشد معبود
 و قوی حال دور از خویش و این قول حکیم سنج و اختیار با خبریت و بعضی بر آنند
 که ماه در آن برج باشد و اینها را از حکمت نیست پس اول آنکه اگر در آن برج باشد
 البته معبود بود **۳** اگر علاج نیمه بالا خواهد کردن از تن و آن فرق بود تا نایف
 باید که قمر میان و تدالسا و تدالارض بود که آنرا ناحت علیا خوانند و اگر علاج
 زیرین خواهند کرد باید که قمر در ناحت سفلی باشد **۴** اگر مقصود از معالج نقصان
 جزویت از بدن یا استفرغ خلطی باشد که ماه ناقص النور بود و اگر علاج زیادتا
 باشد مانند فربهی باید که قمر زاید النور باشد شتر عظیم درین باب است که در طالع
 وقت سعدی باشد تا فخر حاصل آید **۵** باید که قمر زاید العدد باشد تا آن کارها
 بر آید باید که هفتم و هشتم را معبود سازد و از صاحب طالع با نصیب کردن
 تا معالج بوجه حسن وجود کرد و محذورات اصداد شروطات بود **علاج حساسه**
 شروطات وی پنج است **۱** نباید دید که آن علت از ندولوات کدام کوکب است **۲** اگر
 مریخ دلیل آن بیماری باشد در آن وقت علاج باید کرد که شتر در وند باشد **۳**
 و اگر زحل بود دلیل آن آب در وند یا منتهی باید گرفت **۴** و اگر عطارد دلیل بود زهر
 در وند باید که ماه در مقابل حد او ندان برج بود که ماه در وی بوده باشد در وقت

استعلاء

استعلاء **۵** باید که ماه آنخس فلان باشد باید که قمر معبود منصرف باشد یا بطلارد
 این بهتر بود باید که سعد در طالع بود و سعدی در رابع **۶** باید که ششم و هفتم
 بصلاح آورد و محذورات وی پنج است **۱** نشاید که ماه در همبوط باشد یا در
 و بالا یا در طریق که کار بر مراد نرود **۲** نباید که قمر در مقابل ششم ماه یا ششم
۳ روا نبود که ماه با غائب مقارن بود یا در مقابل و تربیع وی باشد **۴**
 حذر کند از آنکه میان قمر و اوج او بعد نکسر باشد از دوازده درجه اگر خسر
 دلیل مرض باشد نشاید که در وقت معالج در وند باشد **علاج بیماری قیام** **۱** **۲**
 شروطات و سرچهره است **۱** باید که ماه در نور و در مثلتهای او باشد **۲** باید که قمر از
 خویش پاک باشد **۳** باید که سعد در او تا ماه باشد تا مرض معاودت نکند
 و آخر از باید که در اتصال ماه بر خیزد که آن دلیل در از مرض است **علاج مریخ** **۱** **۲** **۳**
 شروطات وی پنج است **۱** باید که طالع جبر باشد یا دیو یا حوت **۲** باید که قمر در
 ازین بروج باشد **۳** باید که ماه معبود متصل باشد **۴** اگر علاج مبسمل خواهد کرد
۵ باید که مریخ خبطت در سی یا بتثبیت لغیر نکرد تا بقوت حرارت او دارد بطرف
 رسد و فایده دهد و محذورات وی خلاف شروطات است **دراست کردن خورون** **۱** **۲** **۳**
 خورون در وی مبسمل را علی الاطلاق شتر خد است و باز هر مبسمل را نسبت

بعملی که از او صادر شود مثل رفع سود یا صفر آن مانند آن شرط که خاصه هر یک
بجای خود مذکور کرد اما شرط ایضا سه روز در مطلق سیزده است باید که
طالع وقت برج آبه باشد باید که قمر در برج آبه بود خاصه عقرب حکیم بطلمی
و اتباع او برین قول مستحق اند و خواجه در شرح شمره آورده که بودن قمر در برج
آبه اقتضا حصول رطوبات کند در ابدان حیوان با حصول رطوبات دارو
مسلم را کجاستی زیاده نتواند بود و سیلان اخلاط با سنا میسر گردد و بعضی
گفته اند در برج جنوب طالع است الا جدی و جمیع در میزان رواد شتر اند که
از برج سنان قلب است باید که ماه ناقص النور و الحجاب باشد باید
قمر بطی السیر بود باید که ماه مسرف بود از سعدی و متصل بسعدی دیگر باید که ماه
از ذنب پیش از برزده درجه بود باید که عرض ماه جنوب بود باید که ماه باطل باشد
در جنوب با خلط و زود آید باید که قمر فوق الارض بود متصل باشد بشارت تحت
الارض که آن ستاره در رابع نبود خواجه در حکمت آورده که باید قمر متصل باشد
بگوکب سفیر چون زهره و عطارد و ان گوکب اگر تحت الارض باشد بهتر بود تا او
منوجه با سنا فریدن شود اگر سید بجهت علاج اندام خرد می باید که سید
در آن برج باشد که دبیر است بر آن عضو یا بنظر دینی بدو نکند بهتر است که قمر

در حد

در حد و زهره بود باید که صاحب طالع بگوکب تحت الارض یا گوکب سفلی متصل
باشد که بغایت سوده باشد و محدودرات وی ده است نشاید که قمر در آبه
بود که بغایت تباه باشد و در سید و جدی نیز میگویند نشاید که قمر را با حد
الصال بود که داروی کار که نیاید و نشاید که علقه نام دیگر نکند نباید که قمر
بر پنج بود و بنظر عدوت که در دناف و عیون بود و پدید آید و از تنگیست
و شد پس جایز است تا دارو نیک کار آید هر چند ماه پنج نزدیک تر بود عمل
و در وقت تابست دو هر چند و در ترمیم و کمر و در صحت خلاف نیست نشاید که ماه
و شتر مقدار آن باشد که اگر دارد و ضعیف بود یکی آنکه قمر منبوع قوت طبع باشد
و چون با شتر باشد طبعیت قوت تمام باید پس از شتر غریب سبوات سفعل
نزد و زهره این فعل کند چون طبع او ترقیق اخلاط و ترتیب آن باشد نشاید
که قمر بافتاب ناظر بود بنظر عدوت که زبان دارد و حرارت و هیوست زیاد
شود نشاید که قمر بگوکبی راجع متصل بود یا بگوکبی که بر وسط سما بود که در او
قصد دارد و او عالم کند و بقی بر آید حذر کند از نهال قمر یا صاحب طالع
یا گوکبی که در عاشر بود که کار نکند و بغرق بخورک گردد نشاید که صاحب طالع
سخت و محرق بود چند کند از آنکه خسی در او تاد قرا فید و اگر ضرورت

شود نظر قمر بنجس باید که نظر مودت بود ابو معشر گوید نشاید که ماه که کواکب
 باشد و نیز نشاید که کواکب النجس بود از آنکه قمر در طبع است و اگر طبع است
 قمر بود و قمر مسدود نیکو کار که آید و اگر ضعیف باشد زبان دارد **دارد و کم**
 ۸۵ مشروطات و سرچهره است ۱ باید که طالع برج از بروج آبه بود ۲ باید که جای
 ماه نیز برجی آبه بود ۳ باید که قمر بعد متصل باشد و گفته اند بیشتر بهتر بود
 و محذورات وی دو چیز است ۱ نشاید که طالع ماه و طالع وقت برج
 خاک بود که خاک طبیعت مودت و قوت دارد و باین دارد ۲ نباید که قمر نیز
 ۱۶ متصل باشد **دارد و کم** مشروطات و سرچهره است ۱ نباید که طالع
 یک از بروج هوای بود باید که قمر بعد متصل بود و گفته اند زهره نیکوتر است
 و محذورات وی دو است ۱ نباید که طالع و خانه ماه برج تیشی باشد
 ۱۷ حذر کند قمر بر پنج یا با قباب متصل باشد **دارد و کم** مشروطات
 وی سه چیز است ۱ باید که طالع برج تیشی باشد ۲ باید که جای قمر نیز یکی از
 بروج ناری بود ۳ باید که قمر متصل باشد با قباب با اتصال مودت و محذورات
 وی سه چیز است ۱ نشاید که قمر در طالع بود یا در یکی از اوتاد که کوه چیده بود
 نشاید که خانه طالع برج آبه بود ۲ و آن بود که قمر زهره چونند که زبان باشد

۸۸ **دارد و کم** مشروطات و سرچهره است ۱ باید که قمر متصل باشد
 بکوی که از تحت الشعاع بیرون خواهد آمد ۲ باید که ماه بستاره چونند که در آن
 مستقیم باشد تا عاقبت بعاقبت انجامد ۳ باید که قمر متصل بزهره باشد خصوصا
 اتصال محمود و محذورات وی دو است ۱ نشاید که ماه متصل بود بزهره ۲
 نباید که قمر بستاره راجع بار و مدت تحت الشعاع چونند **دارد و کم** کار میانه کند
 ۸۹ مشروطات وی سه چیز است ۱ باید که ماه در برج جای قمر و جسدین باشد ۲
 باید که قمر ترجیح سعدین یا ترجیح عطار و سعد بود ۳ باید که قمر بیشتر یا طر بود
 خصوصا بنظر مودت محذورات و دو است ۱ باید که جای ماه و طالع برج
 ثابت باشد ۲ نشاید که قمر در طالع بود که از خورن دارد و فایده نیابد **دارد و کم**
 ۹۰ **که طالع کم** مشروطات وی سه چیز است ۱ باید که قمر در برج جای ثابت بود ۲ باید که
 طالع وقت نیز از بروج ثابت باشد ۳ باید که سعد در اوتاد باشند و اگر طالع
 بکوی سعد مزین باشد بهتر بود حذر باید که در آنکه قمر در یکی از اوتاد باشد که
 خورن دارد و دشوار بود و منفعت نرسد **دارد و کم** عقلت **در چشم** بر
 ۹۱ مشروطات وی چهار است ۱ باید که ماه در محل با در ثور باشد ۲ باید که ماه ناقص
 النور بود ۳ باید که ماه بطن التیر بود ۴ باید که میان قمر و ذنب بعد کم از زهره در

نبود و محذورات و نیز چهار است **۱** نشاید که قمر در لود و حوت باشد **۲** نشاید که
 سر بر آبر باشد **۳** روا نبود که قمر در اجتماع منفرد بود و روی استقبال نهاده
 باشد **۴** حذر کند از آنکه بودن قمر با ذنب **حب خردن** مشروطات وی در چهار
۱ باید که قمر در برج منقلب باشد **۲** باید که طالع وقت نیز برج منقلب باشد و حذر
 باید که در آنکه جای ماه و طالع برج ثابت بود **مطبوع خردن** مشروطات وی
 سه چیز است **۱** باید که طالع و خانه ماه برج آید باشد **۲** باید که ماه نیز متصل
 باشد **۳** باید که در برج طالع و جای ماه از برج منقلب بود و محذورات وی نیز سه است
 نشاید که طالع و جای ماه برج خاک و آتشی باشد **۲** حذر کند از آنکه ماه با صفت
 یا یکی از تخمین **۳** طالع و خانه ماه برج ثابت کردن لغایت تنبیه بود **جواز**
خردن مشروطات وی دو است **۱** باید که قمر در یکی از خانه های مشرب باشد **۲**
 باید که مشرب با قناب متصل باشد با اتصال محمود تا نفع بدید آید و محذورات وی
 دو است **۱** نشاید که قمر در خانه عطارد بود **۲** حذر کند از آنکه قمر بر هر دو عطارد
۳ **غزوه و غنی کردن** مشروطات و بر شش است **۱** باید که ماه در حمل باشد از دوازده
 درجه تا نهم و بعضی گفته اند در تمام حمل و ثور جایز نیست بجهت آنکه این دو برج
 معطر اند و از ناحیه علیا که آنرا نصف صاعد گویند باید که طالع نیز یکی از برج

صاعد باشد

۱۴۲
 صاعد باشد باید که قمر با قناب متصل بود باید که قمر متصل باشد به عطارد و حدود
 با یکی از سعور باید که ماه با بطل باشد و متصل بود بکوکب صاعد فوق الارض
 که معهود بود و اتصال قمر بکوکبی علوی نیز پسندیده بود باید که سعد در طالع
 باشد که صاحب طالع قمر حال بود و ناظر باشد بطالع بطلیموس گوید علاج غزوه
 قمر در شش تیشی باید اما بشرط که معهود باشد بر هر دو و محذورات وی سه است
 نشاید که قمر متصل بود به برج یا با قناب از تربیع خاصه چون در حمل باشد که درین
 معالج حرارت از اعتدال گذرد نشاید که ماه بستانه راجع پیوندد و کمران ککب
 سعد باشد حذر کند از آنکه قمر در حاق پسین پسندیده بود **دار و ده که عفت** **۳**
 مشروطات وی دو است **۱** باید که قمر در حمل و ثور و جوزا باشد **۲** باید که ماه نیز متصل
 بود که نسبت غایت و صحت باشد و محذورات وی هم دو است **۱** نشاید که قمر در برج
 سهان باشد که آفتاب بداند و آن اثر نیز نیست تا حوت **۲** حذر کند از آنکه قمر
 متصل باشد که بلال و زحمت کشد **دار و ده که در کوش و مینی چکا سندن** **۳**
 مشروطات وی سه است **۱** باید که قمر در سرطان یا اسد یا سنبله باشد **۲** باید که طالع
 یکی از این برج باشد **۳** باید که قمر متصل باشد و احراز باید کرد از اتصال قمر
 بکوکب راجع علاج **مغیر و ورم چشم** مشروطات و شش است **۱** باید که قمر در ثور

۹۶۱

و حساب زاید بود باید که جای ماه برج ثابت باشد که اگر بروج مجتبه منقلب بود
 دیگر که درجه طالع و نیزین پاک باشند از کوکب سحانه باید که نیزین که دلیل
 عین اند بعات قوی حال باشند باید که قمر از نظر حریج پاک باشد اما نظر
 زحل چون بموت بود مسمول باشد بشرط که ماه بعدی ناطر باشد و محدود است
 ۹۹ اعداد اینهاست **دست کار هشتم** یا **مشروطات و رشت است** ۱ باید که
 زاید النور و صاحب باشد ۲ باید که نحسین از طالع ساقط باشند ۳ باید که صاحب
 طالع معهود باشد ۴ باید که قمر مقصد باشد بعد خصوصا مشر و اگر یکی این
 دو سعد که قمر بد و متصل است در عاشر یا حاد عشر باشد و یکی در طالع غایت
 باشد بهتر است که قمر ناطر باشد شمس و مقبول بود از وجه آن دلیل سگلات
 و زود بهتر شدن باشد ۵ باید که قمر فوق الارض باشد ۶ باید که قمر از نحس
 پاک باشد خصوصا حریج که آن دلالت بر بسیاری ریج کند ۷ باید که مشر از نحس
 ساقط باشد و فوق الارض بود و اگر میسر نشود و در موضعی قوی باید که در طالع
 و محدود است و رسته چهره است ۱ نشاید که قمر حجبین میوزد یا در حالت جماع بود
 ۲ حذر کند از سقوط طالع صاحب طالع و از نیزین پر هیزد از آنکه قمر
 در برج باشد که چشم بدان منسوب بود و حکما مستحق اند بر آنکه آهین باند ام

۱۰۰ که قمر در آن برج باشد که بدان اندام منسوب است نشاید از برای آنکه چون قمر در
 برج معهود بود و طوالت بدنه مستوجب آن عضو باشد و اقصای نقص مواد
 کند پس جراحت رسانیدن با حصول طوالت افزونه و استعداد نقص
 مواد را بضرر باشد **حقیق کرون** ۱ مشروطات وی سه چهره است ۱ باید که
 قمر در میزان و با عقرب باشد ۲ طالع بر جبر از بروج کاه فلز باشد بهتر است
 که ماه زاید النور باشد متصرف بحدود و محدود است و در دو است ۳ پر هیزد از آن
 قمر که ریج که مسیح و بیج شکم آرد حذر کند از نهشتن ماه بر حکم که قمر در وراد
 عمل در بار دارد و منفعت نرسد **داغ کرون** ۱ مشروطات وی پنج است ۱۰۱
 ۱ باید که قمر در بروج نشی باشد ۲ باید که طالع نیز یکی از این بروج بود
 باید که قمر نیز یکی از این بروج بود ۳ باید که قمر بر ریج یا بافتاب باشد بافتاب
 باید که صاحب طالع بطالع ناطر بود ۴ باید که خداوند خانه ماه ماه متصل باشد
 و محدود است وی دو است ۱ نشاید که قمر در بروج آب باشد ۲ حذر کند از آنکه
 ماه در آن برج باشد که منسوب بود بدان عضو که داغ بر آن خواهد نهاد و کشته آید
 اگر حذر در آن موضع یا ماه در آن بر باشد که منسوب بود بدان عضو که داغ بر او
 نهاد و جایز نباشد **فصد کرون و دندان کنندان** مشروطات و رشت است ۱ باید که ۱۰۲

ماه در برج ثابت بود یا قضاء خطا نکند و گفته اند در ثور هیچ وجه روا نبود
 باید که ماه زایده النور و کسالت باشد مگر خفا که خون اندک بردارد که در آن وقت
 قمر ناقص النور باید و بطی السیر باید که قدر در بروج مذکور باشد باید که طالع
 وقت از بروج هوای باشد تا خون صاف بیرون بیاید باید که ماه موجود متصل شود
 خصوصاً بنزیره تا خون فاسد از تن بیرون رود و آن کار سهان و سبک بر آید
 باید که سجدی در طالع وقت باشد و اول آن بود که آن سجد شتر بود و مجد در
 ذی ده پنجم است نشاید که خانه ماه برج منقلب باشد و دو وجه بین نیز
 خاصه جزا و طوت نیز برجی که منسوبان اندام که فصد آن حرکتند آن نیز نشاید
 نباید که خانه ماه و طالع بر جبهای ارضی بود که برووت و بیوست واقع شود
 و حرارت بماند و اگر بروج آب بود برووت و رطوبت واقع شود و حرارت
 بماند این هر دو مطلوب نیست اما اگر برج آتشی باشد حرارت و بیوست واقع شود
 و اگر برج هوای بود هم حرارت سددفع گردد و این هر دو مطلوب نیست از
 اجتماع دوازده غشت این کار را نشاید چه آن ساعت محترقی است که حکما امر است
 بست گویند و در آن باب مبالغه غلطی نموده اند و از فصد خصوصاً منع فرموده
 حذر باید کرد از زمان استقصال که آن ناپسندید نشاید که یکی از چنین در طالع

فرمان

وقت باشد که آن دلیل حرارت باشد نشاید که ماه بزهر بود که بهم پدید آمدن
 سودا باشد و گفته اند نظر زهر خصوصاً از تثلیث در اول ماه زیان ندارد اگر
 قور باشد و حکیم کوشیار نظر زهر هیچ وجه جایز ندارد چه آن فصد میباشد
 نشاید که قمر با برج باشد که دلیل تباه شدن آن عضو باشد و گویند سبب
 صفر اگر دو بعضی نظر برج از تثلیث و تیس حایز دارند پس چه مقابله چه
 مقارنه و تریج او با قمر دلیل خطا باشد مصحح التعین السام جرحت است
 و اگر آن اتصال از برج ذو حیدین باشد دلیل بود بر آنکه دوبار یا بیشتر منضج فرد
 باید برون و نشاید که نیز خون بر نیاید حذر باید کرد از آنکه زهر با برج در نام
 طالع باشد روا نبود که زهر با برج در هشتم و دوم نیز نباشد که محسوس
 یزین وقتی بود بر خون برداشتن را نشاید که قمر خالص باشد که هیچ فایده نباشد
حجاست کردن مشروطات وی پنج است باید که خانه ماه طالع از بروج هوای
 بود تا خون فاسد برود و صاف بماند و نفع آن ظاهر شود باید که ماه بیشتر ۱۰۳
 متصل باشد باید که ماه زایده بود و در نور در حساب قصر آن گویند ناقص النور
 و احساب باید و حکیم با جزئیتر گویند که قول قصر آن درست است و بر هر تقدیر باید که
 ماه از کخوس دور باشد باید که خداوند خانه قمر را بقدر نظر مودت بود اگر خا

که خون بیشتر برادر باید که قمر در بروج مذکوره بود بنظر مودت مریخ و گفته اند چون قمر در بروج ارضی باشد یا در حوت نشاید که مریخ ناظر بود محذورات است او
 پنج است نشاید که ماه در بروج خاک بود خصوصا ثور که سودا پدید آید و
 نیز بقول بعضی نشاید و در بروج آبی نیز جایز نیست که خوف فایح و لثوه باشد
 نشاید که ارثانه نیرین و یا در آخر هشتان بخشی باشد که تنباهی آرد نشاید
 که ماه تحت الشعاع بود روا نبود که کس در طالع باشد حذر کند از آنکه
 قمر ببطارد و زحل پیوندد و خاصه چون خواهد که خون اندک بر دارد **خون**
بسیار بر دشتن بعد از محاطات شرطی ضد شروط طالع خاصه او سرخ است
 ۱ باید که قمر سریع استر باشد ۲ باید که ماه بزهره پیوندد با اتصال پسندیده
 باید که قمر ناظر بود بر پنج بنظر پسندیده و محذورات و همان است که در باب
 گفته شد و دیگر نباید که قمر در دوم طالع بود و زحل یا مریخ یا مریخ در ششم
 ناظر بقمر که بسیار بد باشد **خستند کردن** مشروطات وی هفت است ۱ باید
 که ماه مستعلی بود بزهره ۲ باید که قمر متصل بود بیک از خدین ۳ باید که خداوند
 قمر شام باشد ۴ باید که قمر در برجهای شام باشد ۵ باید که ماه زاید باشد در
 و کوشیار کوید که ناقص بود ۶ باید که خداوند طالع در طالع باشد ۷ باید که

۱۰۴

۱۰۵

۱۱۱

خداوند خانه ماه و طالع برجهای هوای بود و محذورات و رساست حذر
 باید کرد از بودن ماه در عقرب خاصه چون مریخ نبوی ناظر بود از او تا دو
 گفته اند که چون نظر مودت باشد و ماه ناقص النور بود چند آن بد نباشد
 هر چند از نظر ماه بزهره پیوندد که باشد حذر کند از بودن قمر و مریخ
 در او تا طالع **چهار پای خستند کردن** مشروطات و شروط است ۱۰۶
 ۱ باید که قمر بیک سعد پیوندد خصوصا بیشتر ۲ باید که صاحب خانه قمر بقمر
 ناظر بود ۳ باید که ماه در بروج هوای بود و اگر طالع نیز آنچنین باشد اول بود
 ۴ باید که قمر بزهره مستعلی بود و محذورات وی دو است ۱ نشاید که ماه در عقرب
 بود خصوصا با اتصال مریخ ۲ حذر کند از بودن قمر بنظر خنثی بزهره که باشد
بنده خریدن مشروطات و در شانزده است ۱ باید که ماه در برجهای هوای
 و ارضی باشد الا جدی و حکیم عمر فرخان گوید در همه برجها شاید الا عقرب
 و جدی و بهتر آنست که قمر در برجی بود که بر صورت مردم باشد و آن جوزا
 و سنبله و میزان و دلو و نصف اول قوس و بعضی در حوت روا داشته اند و این
 باب در نیمه س را قول شلیت و آن آنست که اگر جای ماه و طالع بوقت
 خریدن بنده باشد بنده پلید و خاین و دزد بود و اگر در ثور بود نصیحت کرد

۱۰۶

۱۰۷

فرمان بر دارد در نکش و موافق خواهد باشد و جزا نشاید الا نیمه اخرین و
 روان بود که بنده کردن گشتی کند و اسد شاید و نیکو کار تر شود و نمود باید
 اما بسیار خوار بود و در اسمعان نالان بود و اگر سنبه بود و هر میان کار
 کشته باشد چون بران باشد این و رستگاری و دانا بود و عقرب نشاء
 که سخن چمن و صغیف دل و خابن باشد اگر قوس بود و جلد و قور باشد اما اگر
 کش بودند از حدی بود و در غلکی دهد خوبی بود و چون دلو بود کار کننده و
 با صلاح باشد و اگر حوت بود بداندیش باشد و اگر سعدی درین برج باشد
 سعادت زیاده گرداند و از نخوت نقصان کند و اگر خشی بود در نخوت
 بنفراید و از سعادت کم گرداند باید که طالع برج حشر مستقیم الطلوع باشد و خیزی
 گوید بهتر است که طالع ثور باشد پس جزا پس سنبه بران باید که خداوند
 و طالع سالم بود از نخوت اگر قمر و صاحب خانه قمر بنی خاله باشند یعنی
 از نخوت سلامت باشند پس منافع برین چندی از ترتیب کرد و باید که خداوند
 سادس یا صاحب طالع ماریتی محمود باشد تا میان بنده و خداوند کار تفیق
 باشد باید که قمر و خداوند طالع در او نماند باشند یا دایمی باید که او نماند
 نایم باشند از انار نخوت بر او با نوا و از خود عزیز باید که صاحب طالع در برج رتبه

و قمر بد و پیوسته باید که سیم العبد قمر حال باشد و صاحبش بخداوند طالع ناظر
 بنظر مودت اگر این ملوک بجهت آن بخرد که او را پیشه آموزد باید که صاحب
 عاشر را اقصا محمود باشد بخداوند سادس اگر آن بنده که بخرد در دست او
 صنعتی بود باید که طالع و خانه ماه نیمه اخرین جزا باشد و اگر آن بنده
 خاص بجهت خدمت بخرد باید که قمر مقبول بود از عطار و اگر خداوند طالع در
 وسط استا باشد پسندیده بود و مولی و بنده از هم راضی باشند اگر خداوند
 سادس در طالع بود و قمر صاحب طالع متصل شده اطاعت و فرمان بر
 دار تمام حاصل باشد اگر خداوند که بنده ثابت قدم بود باید که قمر در اول
 بود متصل بعد که در رتبه بود باید که بهمه حالها سادسی و صاحبش سالم
 باشد از نخوت و محمد و رات وی چهار است ۱ نشاید که جای قمر و طالع خانه
 مرغ باشد ۲ هذر کند از آنکه قمر با خشی باشد تحت الارض و در برج عقرب
 که غلام که زبانی ۳ نشاید که قمر از خشی منحرف بود که غلام که بنده و به ثبات بود
 و اگر خشی متصل باشد بدتر بود ۴ هذر کند از آنکه ذنب در ششم افتد یا خداوند
 ششم یا با سیم سعاد که بنده دون همت و خشی و ناکس باشد و از ضرر برنگردد
 رسد **سنبه و قمر** درین چندی هر چه باشد شاید اما باید که قمر خاله اگر

۱۰۹
تأفیه رسد و اگر سعد در طالع وقت باشد ساساب بود و خرنده و خوش
نفع یابد **بند آزاد کردن** باید دانست که آفتاب و کواکب که قرار از او منصرف باشد
و طالع وقت دلیل جداوند است و هر کوی که قریب و متصل بود سابع دلیل
و عاشر دلیل بر سبب آزادی و رابع دلیل بر عاقبت آزادی پس ازین جمله
آنچه قوی حال بود محسود بود باید چنان سازد چون این شرايط کلیه است
جز نهم است باید که ماه زاید النور و العدد بود چه از زیاده نور
و از زیاده عدد مال باید که ماه در بروج ثابت باشد باید که قریب
مشرق متصل باشد چون اگر منفرجه بود پس از آزادی پوسته پاره شود و
بروی غلبه کند باید که طالع و جداوندش از نحوس پاک باشد باید که
بیکدیگر ناظر باشند از تثلیث یا تسدیس و هر دو از نحوس پاک که آن دلالت
نیز موافقت مولا و بنده و دوستی با خداوند باید که آفتاب و مولا و پاک
باشند از نحوس ناخداوند را آفت نرسد باید که ماه در برج ثابت باشند
از نحی منصرف و بعد دیگر متصل که دلالت بر خیر و نفع کند باید که قریب
صاحب طالع دفع تدبیر سجود کند یا سجود دفع تدبیر صاحب طالع کند و محذور
وی چهار است باید که حذر کند از تعادل نیزین که آن دلیل خصوصیت بود میان

۱۱۰
و خداوند و نظر تر بیع میانه باشد شاید که ماه نحوس بود و در سابع که
افتد حذر کند از آنکه قریب در محاق باشد بر نیز از آنکه ماه از سجود منصرف باشد
و نحی متصل که بنده را کار بدان انجامد که او را بنده که بهتر از آزادی باشد
کساح کردن این باب از جمله عیالت باید که نام و حیاط در و هیچ وجه
نگذارد و تماون و تغافل روا ندارد چه هر خطی که درین خستیار افتد هر قدر
خستیار را معذب دارد و اثر آن در الدهر با عقاب و اولاد او رسد پس
آنست که درین باب اتهام تمام حصر باشد و بعد از محافظت شرايط کلیه
آنچه از جزئیات ملاحظه باید فرمود چیست و نه شرط است باید که طالع و سایر
او نام سالم باشند از نحوس باید که قریب بر سجود متصل باشد باید که زهره که
کوکب الغرض است در خانه های محود باشد یا در حد و دیشان و اگر زهره در
بیج مذکر باشد و مشتر در حد و دوشونش در در آن تنویر بهتر از زن باشد
و بعکس بعکس باید که زهره ناظر باشد بطالع و بخداوند طالع باید که
زهره بخداوند خانه خود متصل باشد بهتر آنکه در شش آیه بود اگر سعد بود
و از وی منصرف باشد اگر نحس بود باید که ماه و مشتر و زهره هر سه در یک شش
و بهتر آنکه در شش آیه باشند باید که ماه در شرف زهره بود یا در خانه های

یا در فرج وی تا آن مهم بخیر آید باید که قمر متقارن شتر بود یا بتلیث شود پس
 که آن دلالت کند بر گشت خیر باید که قمر متقارن عطارد و سعد بود یا متصل
 بود که دلالت بر بسیار فرزندان کند باید که آفتاب و طالع و خد او ند طالع
 و آن ستاره که قمر از و تصرف سلیم باشند از مناسبت که اینها در لیک کار هر دو است
 باید که ماه و زهره و سابع و جمیع و آن ستاره که قمر بر منصرف است پاک باشد
 از خشن که اینها در لیک کار زینست باید که عاشر و خد او ندش نیز نیکو باشند
 که آن دلیل معاش ایشان باشد و باید که هیچ در سلطه است از سعد رخا نباشد
 تا نیکو معیشت داشته باشند باید که رابع و جمیع در صلاح آزند و سعد
 در روی نهد که آن دلالت بر عاقبت کار ایشان باشد باید که از صلاح خد او ند
 خانه ماه غافل نشوند که آن نیز دلیل انجام کار مناسبت است باید که ماه در برجی
 ثابت باشد و بهتر نور و سعد است خانه از ده درجه نور تا پست درجه خستیار است
 طری آورده است که اگر قمر در سعد باشد همه چیز را نیکو بود الا نیت که شوهر بر
 زن شفق نبود و زنی را بر مال شوهر شفق نباشد و هر یکی در اتمام و اهلاك مال
 یکدیگر باشند و حکیم گوید در خستیار عقد برج منقلب بود و در زفاف
 ثابت و بعضی بر عقد نکاح بودن ماه در برج سرطان جایز نداشتند و گویند در

هیچ خیر نیست اما ابو معشر فرموده که اگر بوقت نکاح کردن غمیت نماند از نیک
 زفاف بعد از نیت باشد هیچ ثابت باید که زفاف بر زود خواهد بود لا محاله
 منقلب بود و در جامع شاه آورده است که نکاح کردن ماه در برج حمل تنیاه است
 و نور برانه است چه اول و آخر دلیل فساد حال زن باشد و نیمه اول از جزا
 نیکو نیست و نیمه آخر روا بود و تمام سرطان بد است و اسد نیک است اما زن
 و شوهر در اتمام مال هم باشند و سنبه زن شوهر دیده را پسندیده است اما زن
 بکر را بد بود و میزان نکاح را نیک است اما زفاف را نپسندید و اول عقد نیک است
 و آخر او تباها است چنانچه دلالت بر منارقت و عدم ثبات صحت کند و قوس سانبه
 بود و گفته اند دعوت عروس اینک است و اول و میان جد بد است و آخر او را
 روا بود و در لیک کار نیز شد و نیکو نبود و حوت نیک است اما زن سلبه و شوهر
 گوینده بود باید که از ثوابت آنچه بر خراج زهره و خد او ند چون شعاع و حرف
 و طالع الاسد در یکی از او تا دباشند با ماه و ستم سعادت باید که میان صاحب
 و صاحب سابع مانع می شود باشد اگر سعد در هفتم باشد بهتر بود و کار بر مراد
 باید که دوم و هشتم و خد او ندان ایشان را چند آنکه تواند اصلاح کند که یکی
 بیت المال ناکحت و دیگری بیت المال منکوحه اگر غرض ازین مناکح طلب فرزند است

باید که خامس و خداوند او را نیز هلال کند و البته صاحب پنجم را بطالع ناظر سازد
 و صاحب طالع را در پنجم نهند اگر درین حال قدر سیوم بود غایت کار او اگر
 در کثرت فرزند رغبتی صادق است عطار در امتقارن صاحب خامس باید نشاند
 و باید که هر دو معهود باشند در برجی از برج کثیر الولد ناظر بصاحب طالع باید که
 قمر زاید باشد در نورعد بهتر است طالع وقت برج تیشی باشد و ثابت
 و کشته اند خلب باید و انقبول صواب است و بر هر تقدیر از خامس پاک باید و معهود
 یزین تا آن کار و غایت در نیکو باشد و میان ایشان بغضی و کینه نباشد
 آرزو مند یکدیگر باشند قمر زاید بود در حساب که آن دلالت کند بر فرزندان
 و برکت باید که ساعت کفاح ساعت سعدی بود و خداوندش قور حاک
 باید که اس در خانه پنجم باشد که آن دلالت بر بسیاری فرزندان کند با عمر دراز
 و شادمانی باید که سهم التزوج و سهم المهر و سهم الحاکم در او باشد و باشند
 یا در مایلی مقبول از خداوند خانه خویش باید که قمر از نویدی بعد از کثرت آن
 دلالت بر زیادت شدن مال کند حکیم محمد بن یحیی گفته که اگر در وقت تیشی
 عطار در معهود ناظر بود بهتر بود چه آن دلالت کند بر آنکه بزودی فرزند پیدا
 باید که شتر بصاحب طالع و صاحب طالع ناظر باشد که دلیل سعادت و عفت
 و کمتری

و صیانت است و اگر ناظر بزهره یا بنیال دست دهد غایت کار باشد و معهود است
 و در دوازده است نشاید که زهره بنحوس ناظر باشد و فی الجمله از فساد است
 که کوکب حاجت است آخر از باید نمود نشاید که ماه از نوید بنحوس مکر و خصومت
 بنظر تریج که آن دلیل فرقت است و خصومت و گفته اند اگر از مقابل مکر در تریج
 منخوس تر بود و اگر نظر تثلیث و تیس بود هر دو را با هم ساخته بود اما کج
 و بیماری و یا بر که بر ایشان رسد و گفته اند اگر تهاق قمر بنحوس از مقارنه باشد
 دلالت بر هلاکت یکی از زوجین کند خصوصاً که قمر در طالع یا عاشر باشد نشاید
 که قمر در نیمه اول جزا و نیمه اول عقرب میان جدی و تمام دلو باشد و زن دوزخ
 که امکان هلاکت مرد بود نشاید که قمر در ثانی عشر افتد یا سادس یا ثانی که هم باشد
 حذر کند از بودن قمر در طالع و عاشر که عاقبت آن کار بخت انجامه نشاید که
 نحسی در طالع بود و اگر ذنب در طالع بود یا مجاسده صاحب بدتر باشد
 و میان ایشان دشمنی خیزد نشاید که قناب بنحوس متصل بود و خصوصاً بنظر عدو
 که میان زوجین نزاع قائم باشد حذر کند از بودن قمر با ذنب که کار بر مراد
 نمیرود نشاید که قمر در حد و دنجوس بود نشاید که قمر در برج اجتماع یا استقبال
 نزدیک بود نشاید که ماه مقارن زهره باشد که دلیل تنای هر حال زن باشد

و درین سخن محمل نامست نشاید که نحس در پنجم باشد که آن دلیل یکی فرزند بود
 و ذنب در پنجم بدتر باشد **زفات کردن** مشروطات وی پنج است **۱** باید که ماه
 برج ثابت باشد الا دلو و در عقرب نیز منع کرده اند اما در سدا غایت نیکو نیست
 و میان نور از اول و آخر بهتر است **۲** و در جوزا و سنبله نیز روا بود **۳** باید که زهره
 و بطالع ناظر باشد **۴** باید که برج دهم بسیار فرزند بود تا زود آهستین گردد
 باید که زهره قوی حال بود و برج ناظر بودت باید که عطارد و مقارن صاحب
 بود و هر دو معهود باشند در هر برجی از برج بسیار فرزند و بخداوند طالع ناظر
 باشند تا بسبب بسیار گردد و محذورات وی سه چیز است **۱** نشاید که قدر در برج
 منقلب بود **۲** حذر کند از بودن قدر در ثامن و سادس و ثانی عشر **۳** هر چه از آن
 ۱۱۲ قدر بدرجه اضعاف یا استقبال نزدیک باشند **قباله نوشتن** مشروطات و محال
 که قدر بعدی پیوندد از میزان و اگر آن سعد زهره بود بهتر باشد و سعد نیز در طالع
 ۱۱۳ بود و نشاید که در ششم و هشتم باشد و یا ذنب و ظل بود **بجنگ رفتن** حاجت
 ملوک درین باب زیادت از ابواب دیگر است و هیچ خستیا حریف تر نیست چه اگر
 درین باب و فاش شود استتال ملت و دولت است و علی الاجمال قبل از شروع درین
 باب بیاید دانست که طالع دلیل نمیشود که بجنگ خواهد رفت و دوم خانه یاران

و اعوان اوست و هشتم دشمن است و نهم دشمن است دلیل الضار او و چون کسی این سلسله را بشود
 درین خستیا نماید کند و آنرا که قوی حال باید ساخت و معهود چنان سازد که باید
 که ضعیف و بد حال باید کرد چنان کند کار تا بر هر ادرو پس درین خستیا احتیاط
 اتم و کمال باید کرد و شرایط نام بجای باید آورد از محذورات بجای اقرار کند اما
 مشروطات وی چهارم است **۱** باید که طالع یکی از خانهای ستارگان ظهور باشد
 و بهتر خانهای مرغی است بد و وجه یکی آنکه نظر این مپوت زهره بود و چنانکه
 مرغی را در این باب جذب قوت است زهره را درین باب ضعف است پس در **خستیا**
 کردن این خانها قوت خداوند خستیا نیست و ضعف ختم از وجه دوم است که
 مرغی کوکب حرب است پس در خستیا هر چه بد و نسبت دارد اول بود باید که اگر
 طالع خانهای مرغی باشد مرغی بطالع ناظر بود از تثلیث یا تسدیس باید که
 خداوند طالع در طالع با و وسط است یا حادی عشر باشد و اگر نتواند در رابع یا
 سابق مقبول و گفته اند در رابع و سابع نشاید و این قول اصولا فریقت
 و گفته اند ماه در برج آبه بسیار نیکوست و کوشیار گوید ماه در برج منقلب باید
 و خداوند طالع در برج ثابت یا ذو جسدین و محمد ایوب گوید ماه در سلطان باید
 به تثلیث مرغی و بیشتر ناظر که بسیار نیکوست باید که خداوند طالع مستوی و مستحضر

باشد بر صاحب سابع باید که خداوند اشم در طالع یاد زانه و ثانه عشر و با قبول باشد
و اگر متصل بود بکوکب سافط بهتر باشد باید که خداوند طالع در بر چهار تقسیم الطلوع
باشد باید که صاحب طالع بخداوند عاشر متصل بود باید که خداوند اشم در طالع
بود باید که نهمین صاحب طالع ناظر باشند که آن رکن بزرگست درین آیه
و اگر آن نظر مورد است دلیل ظفر باشد باید که خداوند طالع مشرق باشد و بطالع
ناظر بنظر پسندیده که آن دلالت بر نشاط و خوشدست سپاه کند و دلیل بارنگ اگر
باشد که ابتدای کار ساز کند باید که ستاره که ماه از وی مضروب است در آن وقت
قوی حال باشد در روندی و مستقیم آید بود که آن معنی طالع است باید که ستاره
ماه بدو مقصد است ضعیف حال بود و در زایل الوتد که آن معنی سابق است
باید که ماه مضرب باشد اکثر ستاره علوی او متصل بود بشاره مغلی باید که قمر ناظر
باشد بطالع که دلالت خداوند طالع و دیگر دلایل متبوع در اند باید که مخرج در
باشد اگر در عاشر بود حرب قوی گردد و غرض حاصل گردد باید که طالع از سعد
خاله نبود یا صاحب طالع یا سعدی بود باید که ثانه خانه اعران و نصارت
و خداوند شمس معمود و قوی باشند چاره نبود از آنکه بصلاح کوکب حرب ساد آن
مخرج است و عطار و ماه خداوندش پس باید که همه قمر و نیک حال باشند باید که

و خداوندش

و خداوندش در طالع باشد یا ثانه باید که صاحب طالع فوق الارض باشد
باید که خداوند طالع مستعمل باشد بر زهره و ناظر باشد بدو باید که صاحب طالع
معمود باشد و مخرج از وی مقبول بود که آن دلالت بر نصرت اعران کند
باید که از ثوابت که مخرج مشرق و مخرج اند چون ممک العنان و شعر
و قلب الکسد و مساک راجح و سر طایر و آنچه تواند در یکی از او داد کند با مقدار
ماه با ستم حکم که دلیل فتح و نصرت باشد باید که ستم لطف در طالع باشد
یا در ثانه و یا در عاشر یا در بیت الرجا تا نیکو آید باید که مخرج بخداوند عاشر
ناظر باشد بیقیث یا نسیس باید که صاحب طالع استسا معمود باشد و از نحوس
سالم که کند دلالت بر ظفر آغاز کننده حرب کند اگر خداوند سابع بخداوند ثانه
متصل باشد دلیل قیامی حال دشمنان باشد باید که سعد در طالع بود و صاحب
ستاره استر ایر کوید بودن زهره در طالع اول که او قایم شر مخرج که کوکب
حرب است ننگند باید که صاحب طالع در برجی ثابت بود و در شرف خود قوی حال
و مشرف باید که صاحب سابع تحت الارض باشد و در برج منقلب و در هر دو
ضعیف حال و مغرب و راجع و اگر از کوکب مغلیه بود بهتر بود باید که خداوند
طالع محسود بین الغیبین باشد و اگر نزدیک بعقده ذنب بود دلالت بر ضعف

خشم کند باید که از طالع اربع خافل نبوند چنانچه در باب نزد با ختن گفتیم که
 از ده درجه ثور تا ده درجه سحری قیست و از ده درجه سحری تا ده درجه عقرب
 جنوب و از ده درجه عقرب تا ده درجه دلو غرب و از ده درجه دلو تا ده درجه
 ثور شمال و ابوالمحامد غنور این معنی را یکی از رموز هر سس میگوید چون مریخ
 در ربعی از این ربعها بود اهل آن ربع غالب آیند برای آنکه مریخ ایشان را
 معاون است چنانکه اگر قمر در ربع مفر باشد او غالب آید و ابوالمفضل
 مرگ که از علمای احکام است و از جمله شیخان حرب میگوید غنم این حکم را در بسیار
 حرب بیازمودم همه راست آمد باید که طالع کنس که بحرب پیروند و اگر برج
 باشد خداوند او در برج ثابت باشد یا ذو حیدین ناظر بدو ناظر در جانب
 وی باشد باید که اثناعشر بر قمر و حال مسعود بود که آن دلیل عافیت است
 بطمیموس گوید اگر قمر در سرطان باشد بر تثلیث مریخ یا مشتری هر که جنگ
 کند ظفر او را باشد و طری گوید اگر قمر در جوزا و سرطان و قوس باشد شکست
 بشرطی که مسعود باشد و اگر بعد از ناظر بود نشاید ظفر است اگر خداوند
 و سابع بیکدیگر ناظر باشند بمودت دلیل صلح بود اگر خواهد که هر دو خشم
 بیکدیگر برسانند باید که آن شماره که ماه از او مصرف است از طالع ساقط و از آن

ذکر

نیز که ماه بوز متصد است و خداوند طالع و سابع از یکدیگر ساقط باشند اگر
 عطارد تحت اشعاع بود هر دو خشم بیکدیگر حیل سازند اگر عطارد در تریسبع
 باشد هر دو را قوت برابر باشد اگر خواهد با دشمن عذر جنگ کند بوقتی کند
 که ماه در تثلیث مریخ باشد در و تد نباشد و مشتری در تریسبع ماه بود یا در سقا
 او اگر عطارد در مریخ پیوندد و مریخ بعد از متصل بود و لایت خشم بدست آید
 اگر خداوند ثامن بخداوند ثانی نخوس بود دلیل قوت صاحب خشم است و ضعف
 لشکر دشمن و محذورات وی نوزده است نشاید که خداوند طالع در ثامن
 و سابع باشد نشاید که خداوند سابع متصل بود ستاره که در و تد باشد
 حذر کند از آنکه خداوند طالع ساقط باشد از طالع پر بهر ذرات حال صاحب
 طالع بگوئی ساقط نشاید که خداوند طالع محرق باشد نشاید که صاحب
 متصل باشد بخداوند رابع که آن دلیل قوت خشم بود برای آنکه رابع کنس غلام
 خشم او است نشاید که خداوند طالع متصل باشد بصاحب ثامن یا بگوئی که در ثامن
 بود که مخاطره باشد نشاید که خداوند ثانی در سابع و ثامن باشد که نشاید
 لشکر بود و بر کشتن و بجانب خشم میل کردن حذر کند از آنکه ماه و خداوند ثانی
 ضعیف حال باشد که تنباهر و خلل آرد حذر باید که در از فادانی عشریه که او دلیل

عاقبت باشد نشاید که ز حذر در خانه خداوند طالع باشد که آن دلیل هر محبت بود
 نشاید که صاحب طالع بخانه صاحب طالع در آید و صاحب طالع در خانه خویش باشد
 متصل بخداوند طالع که آن نیز دلالت بر فرار کند نشاید که دیدم مطلوب بالا
 دلیل طالب بگذرد که آن دلیل ظفر خشم باشد نشاید که ماه در ثور و سنبل و جد
 و حوت باشد خصوصا ناظر بر پنج و زحل بنظر ناپسندیده که عاقبت بوفات است
 و آغاز کننده حربه مطلوب گردد نشاید که صاحب طالع شتر بخداوند طالع نظر سپند
 بود که خشم غالب گردد نشاید که مرغ ناظر باشد بعبار و که آن دلیل هر شدن
 سپه سالار بود نشاید که صاحب طالع و ثامر و خداوند ایشان نیکو حال باشند که دلیل
 قوت خشم و غلبه اعدا او باشند حذر کند از آنکه سهیم است که در هشتم و هشتم
 افتد که دلالت بر غلبه دشمن کند نشاید که کواکب حرب تباه باشد که سبب تباه
 نعیه لشکر باشد و این جمله ذکر کرده شد در تمامی حربه باید که ملاحظه کند و در باب
 جنگ حصارها و قلعهها و حکما گفته اند و نکته عجیب استخراج کرده که منازل قمر است
 کرده و بعضی او ظفر و بعضی را خارج نام نهاده تباه خستار حرب قلع و یران می
 و بعد از این مقصود که خواهد گشت **تاخت و شکار** شرا بطور که در باب حرب گفته شد
 اینجا رعایت نه لازم دانند و شروط خاص این عمل سه چیز است ۱ باید که قمر در برج منقلب بود

باید که...

باید که ماه سر بر البر باشد متصل بسعد که سخت لشعاع باشد باید که سعد در درج
 هشتم طالع بود تا مراد حاصل گردد و محذورات و ترسنت که نشاید که نحس بقبر
 ناظر باشند بهر نظر که باشد و سایر محذورات که در باب حرب گذشته اینجا ملاحظه
 باید نمود **سلاح خریدن** شروط طاعت و در ده است ۱ باید که مرغ در خانه یا شرف ۱۱۵
 یا شمشه باشد با وجه خویش بود ۲ باید که قمر با مرغ باشد در او اخر ماهها و اگر در
 شمشه مرغ باشد بهتر بود و حذر باید که در انخواست مرغ و ضعف وی **دیر نکردن** ۱۱۶
حصار آنچه در باب ویران کردن بناها ذکر کرده شد اینجا نیز مرع باید داشت
 و شروط طاعت خاصه وی سه چیز است ۱ در روزه المجتن آورده که درین خستار خطر
 در دلو یا میزان باید و شتر در وسط استسا باید که قمر محسوس باشد خصوصا صابر
 باید که زحل در غایت ضعف باشد چون اگر زحل قوی بکین که باز آن حصارها
 آبادان شود و گفته اند چون در آخر شستن بناها و ساختن حصار قوت زحل است
 بر آینه در خرابه ضعف او باید طلبید و او را قوی حال نباید ساخت تا آن
 محل ویران نماید **فرستادن لشکر** شروط طاعت وی همان شروط طاعت حرب ۱۱۷
 کردنت و آنچه مخصوص این خستار بود پنج چیز است ۱ باید که طالع مرغی منقلب بود
 ۲ باید که خداوند طالع در مایل او تابد باشد ۳ باید که خداوند طالع در زحل مایل بود

بود باید که قناب مخوس بود و ضعیف مال باشد و این شش ملی عجیب است و
 این نیک تحقیق نه پوسسته باید که قمر مسعود و قوی بود و محدورات وی است که
 خداوند طالع در سابع نباشد **طلب دیده و کم شده و کرجه** مشروطات و شرط
 ۱ باید که قمر در حلقه بود متصل به برج باشد یا در جدی باشد یا طر نزول ۲ باید که قمر بخدا
 طالع ناظر بود بنظر مودت ۳ باید که قمر بخدا از سابع نکرده ۴ باید که خدا او
 سابع مخوس باشد ۵ باید که حرج میقیم باشد و قمر به متصل که آن دلالت
 که بخیه بود و اگر بجای حرج نظر باشد یکن که کرجه محبوس آید ۶ باید که سهم
 السعاده ناظر باشد بریزین که آن دلالت بر یافتن کند ۷ باید که زیرین از
 ساقط نباشند و از طالع هم مطلوب بدست آید ۸ باید که بخشی در سابع باشند
 تا بر کرجه ظفر آید ۹ باید که صاحب سابع راجع باشد تا کرجه بار گردد اگر
 تر بیع یا مقابله یا مقارنه مخوس کند خاصه بنظر کرجه زود یافت شود ۱۱ اگر
 شده و ز دیده کند ماه را بعد مسعود باید کرد تا زود بدست آید ۱۲ بهتر است که
 خداوند خانه ماه قاهره در ماه در وسط است اما آنچه مرطلبه بیاید ۱۳ باید که کجی
 نیزین در طالع باشند ۱۴ و اگر ماه در طالع بود متصل با قناب و افتاب در وسط
 السعاده بهتر بود ۱۵ باید که ملاحظه ارباع کند در روز طلب کردن ماه در هر ربع که

در اینجسته طلب کند و دیگر ارباع بجهت در باب هر کجی است اگر قمر از تحت اشعاع
 پروان آمده باشد و بخشی بپزند از تر بیع یا مقابله طلب کردن را نیکو باشد
 و محدورات وی است ۱ نشاید که قمر تحت الارض بود خاصه در وند الارض
 که یافتن مستعد بود ۲ نشاید که ستاره که قاهره در ماه است در چهارم بود که آن
 دلیل بود بر پوشیده ماندن مال کرجه و کم شده ۳ احراز باید کرد از خطوط نیزین
 بطالع و از یکدیگر که آن نیزین دلیل تعویق باشد و فی الجمله نباید که نسبت نادر
 وقت که یافتن کسی یا کم شدن چیزی قمر زاید النور بود یا ناقص النور در بروج
 بود یا ثابت اگر ناقص بود امکان یافتن است خصوصاً که در برج ثابت باشد
 و اگر زاید بود دشوار توان یافت خصوصاً که برج منقلب بود و گفته اند بر هر تقدیر
 اگر در بروج ذوج بدین باشد یکن که کرجه بخود باز آید **سناظره و مباحثه کردن** ۱۱۹
 مشروطات وی نه است ۱ باید که قمر در بروج مجرده باشد که گفته اند در قوس او
 نبود ۲ باید که قمر یکی از سعدین متصل باشد ۳ باید که صاحب طالع بطالع ناظر
 باشد از وند و قوی حال بود ۴ باید که قمر از کوکب علوی منصرف شده باشد که
 آن کوکب مستقیم البر و شرقی باشد در وند مقبول و او را در ان خاز شهادت
 بود باید ۵ که قمر کوکب متصل باشد که آن کوکب ضعیف بود و در برجی منقلب

و در زایل الوتد باشد ۶ و مباحثه عمل باید که قمر ماطر باشد بطار و مسعود ابو
 میگوید که در هر عملی که بین اثنین بود چون مجاور و مباحثه و مناظره و غیر آن
 باید که خداوند عاشر مایل بجانب خداوند خستیار بود نه برج سابع و خداوند
 تا طفر صاحب خستیار را باشد ۷ باید که عطار مسعود باشد در طالع بود تا واقع
 پذیر بود بصاحب طالع ۸ باید که صاحب سابع متصل باشد بکوکبی سافک که او را
 قبول نکند یا کوکبی که روی با حراق دارد محذورات وی است ۱ نشاید که صاحب
 سابع قوی حال باشد و خداوند طالع بد متصل ۲ حذر کند از خست و ضعف عطار
 ۳ نباید که قمر کوکبی ضعیف بر کرد بکوکبی قوی چونند و وصیت چهار و وصیت
 مشروطات وی هفت است ۱ باید که قمر زاید باشد در نوز و ناقص باشد در حسب
 ۲ باید که ماه بعدی متصل باشد خاصه بمشتری ۳ باید که قمر شمال صاعد بود
 قمرانگه کوید وصیت طالع برج ثابت باید و قمر و خداوند طالع نیز باید که در
 برج ثابت کنند تا آن وصیت تغیر نپذیرد باید که قمر بطی السیر باشد متصل بود
 بکوکبی بطی السیر که آن نیز دلالت بر عدم تغیر وصیت کند باید که او تا د از نحوس
 حال باشد و مشر و زهره در و تد بود قمر با ایشان تا آن وصیت پایدار تر بود
 بکن که چهار از بیماری برهد باید که صاحب طالع زاید باشد در سیر و مسعود و متصل
 بود

۱۲۰

مسعود که آن نیز دلپذیر بود و محذورات و شرش است ۱ نشاید که قمر در برج
 بود که وصیت تغیر نپذیرد ۲ نباید که طالع نیز در برج منقلب باشد تبذیر و صیت
 باید ۳ نشاید که قمر در تحت الشعاع بود که چهار خطر بود ۴ حذر کند از قمار قمر
 بکوکبی در تحت الشعاع مگر آن کوکب زیاده در کنی نکند و زود برج دیگر بخوبی کند
 ۵ نشاید که قمر مقارن مریخ باشد یا در تریج و مقابل او که چهار خطر بود ۶
 حذر کند از آنکه مریخ در طالع باشد یا در و تدی که چهار را بهم بود و وصیت نفاذ
 نیابد و اگر بجای مریخ زحل باشد چهار را بهم بود اما وصیت بجای آورده شود
 سفر کردن در خشک این باب نیز مسدود است ابواب است در اختیار و حاجت بدین
 بسیاری باشد پس درین خستیار سعی طبع کردن و اتهام تمام بجای آوردن
 اول باشد چه اگر طالع وقت سفر نحوس بود و خداوند طالع نیز نحوس باشد دلیل
 حرکت هر مسافر او اگر قمر در درجات محرق باشد هم قطع است و بودن
 یک ازین بن خطر قویست و مانند این و بعضی از کتب خستیار مسطور است که در
 محشم از نثری پر و ن رفت و عزیمت سفر مستمم کرد و خستیار وقت نفرمود چون
 رفت بویکی از خانه وی بصحبت جمعی از حکما که خستیار کردند در آمد و پرسید که امر و
 سفر کردن را چگونه است حکیمان نظر کردند تریج نحسین بود و مریخ در حراق

۱۲۱

داشت گفتند امر وزیر برای سفر نیکو نیست سایل فریاد بر کشید که فلانی برفت حکیمان
که چون وقت بود گفتند باید اد نگاه کرد در روز سه شنبه بود باید اد که آن شخص رفته بود
ساعت مریخ و قمر در طالع وقت بود و خداوند نام مریخ بود و او نیز دیک حرق
چون نیک نگاه کردند در جبهه از طالع وقت گذشته بود که مریخ بعین احراق
رسیده بسایل گفتند اگر زیاد کنی و اگر افغان از امر و زمانه هم روز خبر کشتن او
سایل دلتنگ از پیش پشیمان برخواست از بهر آنکه شنید که روزی بدست از
کسان خویش کسی از عقب آن شخص فرستاد بلکه بکانه را بر عقب او فرستاد تا او را
برگرداند روز دهم بود خبر کشتن آن محترم و آنکه بر عقب او رفته بود برسد و
این روایت بسیارست حاصل سخن آنکه در باب خشنیای سفر حتما نمودن واجب
و لازم است و قبل از شروع در بیان بیايد دانست که طالع دلیل سفر است
و ابتدای سفر و نیم دلیل سفر و هفتم دلیل مقصد و هشتم دلیل قطع طریق در سفر
نخست و نهم دلیل همین حال در سفر دریا پس در حال این دلایل تا می باید فرمود آنچه
قوی حال و معهود باید چنان ساعت تا کار بمراد رود و این ملاحظه از جمله کلیات است
اما شرطی جزئی که درین باب بجای آوردن باید چهارست ۱ باید که قمر در برج
ارضی باشد و اول آنکه منقلب باشد تا سفر دراز نشود و دیر نماند ۲ باید که طالع

سفر و او تا آن طالع از نخوس خلا باشد تا مسافر زود بمقصد رسد و آخر سفر
وقت حرکت باشد از سکن که اول مفارقت است ۳ باید که سعدی در یکی او نماند
باشد که دلالت بر نفع و کثرت خبر کند اگر طالع بود در ابتدای سفر فایده رسد و اگر
در عاشر بود در میان سفر و اگر در سابع بود فایده هم در مقام او بدور رسد
از رجوع و اگر در چهارم باشد بوقت معاودت که روی بنزل آرد چنان روی نماید
و در ختیارات محی الدین مغرب آورده که اگر در وقت سفر سعدی در طالع باشد
کفایت باشد و چیز همه نقصان نکند ۴ باید که صاحب طالع از نظر نحسین ساقط
باشد که در نخوست صاحب مسافر را محاطه عظیم باشد چنانچه در ختیارات بحری
آورده است که چون در وقت سفر طالع نحس باشد اگر صاحب طالع معهود بود دلالت
بر سخت بدن کند و چون طالع سعد باشد و صاحب طالع نخوس مرکب مغایرات بود
باید که سابع که دلیل مقصد است بعد از آنکه بود باید که صاحب سابع قوی حال باشد
و از نخوست پاک ۵ باید که خداوند نام مریخ است سفر است سعدی بود و بهتر آنکه
آن سعد در طالع باشد و از نماحس سلیم بهتر آنکه ماه در پنجم طالع باشد و نظم
چون قمر در پنجم طالع باشد مریخ مسافر کم بود و حاجت او روا شود و راه باستان
در پیش رود و مطاع سلامت ماند ۶ باید که نخوس از ماه ساقط باشد و از

طالع هم و سحر گوید در کتاب معانی که در خستیا رات سفر نظر خوش بطالع سه یا شش
اما نظر ایشان بفرموده باید که ماه بیشتر یا بافتاب متصل بود بمووت باید که قابل
ماه قوی حال بود و در طالع یا وسط است یا بیت الرجا باشد که آن دلیل حصول
خبرها بسیار در سفره باید که در خستیا سفر طوک صلاح خانه دوم و خداوندین
که از جمله ضروریات است و رعایت عاشر و صاحبش نیز لازم است ۹ باید که ماه خجده
خانه خدا ناظر باشد ۱۰ باید که خداوند طالع در وندی باشد بسعود آریسته و از
نخوس دور ۱۱ باید که خداوند خانه ماه در وند باشد از نماحس سالم اگر قضا
به ترتیب بسعود باشند یا در مقابل ایشان دلالت کند بر آنکه زود از آن سفر بازگردد
۱۲ اگر طالع مسافر را داند که باید که صاحب طالع وی از نخوس پاک باشد و مسافرا
وی همچنین ۱۳ باید که طالع وقت سفر و هم طالع مسافر باشد یا سابع یا رابع و
تخیل و انتهای بجای طالع اصل توان بکار داشت ۱۴ باید که قمر نایز دهم یا در پنجم
یا سوم طالع اصل وی باشد و اگر در دهم و نهم بود باید که قمر حال باشد و اگر
صاحب روضه نیست که در طالع بهتر بود و اگر طالع اصل معلوم نبود باید که ضمیری
از بر سفر و بطالع مسئله بنگرد و آن طالع را عوض طالع بکار دارد ۱۵ باید که قمر
زاید النور بود و متصل بسعدی یا در خانه سعدی ۱۶ اگر ماه زاید العدد بود و خوشتر باشد

۶۲
و زیاده عدد دلالت کند بر زود رسیدن بمقصد و مقصود و در راحت و شاد
گذراندن ۱۸ باید که عطار و صاحب سفر است در حد خویش باشد متصل بسعدی
که قمر و لیدر سانه و صاحب وی بوی ناظر از تنقیث خواه فوق الارض و خدا
نحت الارض و کشته اند خداوند دوم فوق الارض باید که همه در دوازدهم افتد
روا بود ۱۹ باید که تعالی محمود باشد میان سابع طالع و خداوند سابع
انچو مراد است در آن سفر بخوبی بر آید ۲۰ در خستیا سفر سطر باید که در صلاح رتبه
بواجبی بکوشد و گویند در قران صغری بسعود در طالع خستیا مراعات او بر کنند
۲۱ باید که عطار و بسعود ناظر بطالع باشد بنظر پسندیده تا قنات بموجب دلخواه
ساخته گردد ۲۲ باید که گویند قمر بدوی پیوندد بسعود باشد یا بمقدار آن بخود
یا بد ۲۳ باید که در صلاح بیت العرض غایت جهد متقدم رساند و اصل در خستیا سفر
بلکه در همه ابواب خستیا رات نخوس دشمن عرضست در خانه حاجت گرفته باشد
مقصود فوت نشود ۲۴ اگر مخوسر است باید که او را از طالع ساقط سازد تا زیاده
نرسد ۲۵ چون ماه از طالع ساقط افتد باید که خداوند طالع ماحد خداوند خانه ماه
در او تا ماه باشد ۲۶ باید که عطار و با ماه باشد یا بمقدار شتر یا ناظر بوی
از تنقیث که آن دلیل سانه کار باشد و اگر نظر تر بیج باشد دلیل زود مراد است

بود بهتر است که طالع و هشتم و نهم و دهم و خداوند هر چهار از عدد اوت مخرج سالم
 باشند ۲۱ باید که مخرج در فرج باشد و قوی مال و سعیدین بوی ناظر تا ضرر کم رسد
 باید که در مخرج سهم سعاد و سهم سفر و خداوند ایشان نعبایت سفر نماید ۲۹ اگر ضعیف
 طالع از اینجا سفر کند معلوم است باید که سعد در آن برج ننهد تا باز رسیدن
 موضع در آن وقت که مراد باشد ۳۱ باید که نیرین بیکدیگر و بطالع ناظر باشند
 ۳۲ اگر سفر بجهت غل و بعضی است باید که خداوند خاشر از طالع ساقط نباشند و درین
 نکته جنبای فرمون از لوازم است ۳۳ باید که خداوند طالع از تحت اشعاع دور بود
 ۳۴ باید که صاحب بیت قمر مشر تر بود و از احتراق دور بود رعایت آن کند که مسافرا
 روی بکدام طایفه مردم است هر آینه باید که قمر بدان کوکب که انجماعت را میسر است
 متصل سازند با اتصال پسندیده و محذورات وی است و چهار است ۳۵ نشاید
 خداوند طالع از طالع ساقط باشند ۳۶ نشاید که ماه در برج آب بود مخصوصا
 و با خمری کوید شاید وقتی دست دهد که جمله کوکب نحوس و بد حال باشند مخرج
 قوی حال بود پس در چنین وقتی چون ضرورت افتد که خستیا را باید کرد قمر در
 از برجی دیگر بهتر بود خداوند از نخست ماه که او را با سفر خصوصیتی عجیب است
 نشاید که بیوت ساقط در هر سد از طالع اصل خستیا کند که نقصان کلی در نماید

عزیز

خداوند از بودن ماه در تحت اشعاع که خلل آرد نشاید که قمر در ثانی عشر باشد
 افتد نشاید که عطارد و محرق یا راجع بود نشاید که عطارد و محرق در ششم یا دوازدهم
 نشاید که نیرین مقارن نحوس باشد یا در تربیع و مقابله ایشان خصوصا آفتاب
 که دلالت کند بر دیر ماندن در آن سفر و مسافر ارض و حس و خصومت روی نماید
 و امکان مودت بود و از آن فراور اهر جهت دست نهد تا سعدی بدان درجه
 آن نحس بود نشاید که ماه در او ابدیه متصل باشد به مخرج که آن دلیل است
 و از زردان و یار از اعوان پادشاه یا از آتش نشاید که ماه در او ارض متصل
 بر خمر که آن دلالت کند بر موانع و نزدیک بونا بیان ممازجت قمر با صر جابر است
 خداوند از بودن ماه در راجع که آن دلیل دشواری راه و دوری مسافت باشد
 نشاید که آفتاب در طالع بود که بیم مخاطره بود و بودن قمر نیز در طالع دلیل است
 مسافر باشد و در راه برخی سخت بوی رسد نشاید که نیرین از طالع ساقط
 باشند که دلیل درازی سفر یا موت مسافر است خداوند از بودن قمر در طالع
 که آن دلالت بر قطع و عدم معاودت کند احترازا کند از مقابله نیرین با طالع
 که دلیل مخرج بود نشاید که صاحب ثانی تحت الارض بود خصوصا در راجع و نحس
 و سادس و بعضی بر آنند که اگر صاحب احوال باشد تحت الارض جابر است نشاید

که قمر تحت الارض بود سیما در اربع چون در ثالث و خامس رو داشته اند نشاید که
 حذ او ند طالع با خداوند خانه هفتم باشند که عاقبت کار مسافر و ختم کار او بود
 نشاید که در ابتدای حرکت یکی از نخوس در خانه اشد پیش از خانه قمر که از آن مشتت
 خبرد نشاید که یکی از نخوس در دند از او ناد طالع بود که مسافر مقصد و مقصود
 طبری گوید که نشاید که قمر در قوس بود که آن موجب تعویق کارها و محاسن
 بود حذر کند از ضعف و تنهایی حال خرج که کار نیکو از پیش رود و قطع
 حذر کند از نخست هشتم و خداوندش چنانچه در کتاب ثمره آورده است که
 اخذ از نخوس ثامن و خاصه الخارج و الثانی و خاصه الدخول مراد از خارج مسافرت
 و از داخل کسی که دخول بلد یا مسکن کند و چون سابع مسافر را دلیل مقصد است
 و ثانی او است ثامن دلیل یا محتاج و خا بد او باشد در سفر و طالع دلیل دخل بلد است
 و ثانی دلیل مال و غذا و منافع او در مسکن پس بدین سبب از نخست این
 خانه درین اختیار بر حذر باید بود بعضی از افاضل فرموده اند که از ایام هفت روز
 روزی حذر باید کرد سفر کردن از جانبی از جوانب اربعه عالم و برین منوال
 نظم کرده اند از این خانه از فایده نیست **نظم** سوی مشرق و دوشنبه و شنبه
 نزوی ای برادر خرم به **نظم** آنکه از مغرب روزه بگردیند **نظم** روز یکشنبه است آدینه

۱۶۶
 روز شنبه و چهار نفال **نظم** نزوی زمینار سوی شمال چشبه چو خور بر آرد
 رخت خود جانب جنوب **نظم** **نظم** مشروطات در ده خیر است باید که
 ماه در برجهای آن بود ما برج رطب و عقرب مکره است بسبب ضعف ماه در
 بسبب مرجع که صاحب اوست چون دشمنی مراکن گشتی را و مهر ایوب که در چنگ
 خاک را بود و در بنوس از بودن قمر در برجی خبر یابید و میگوید بود
 ماه در حمل دلیل صلاح کار و نیکو رفتن گشتی بود و در ثور از خلی خلا نبود و در
 پس از هشت درجه دلیل سلامتی باشد و در سرطان نفع میند و از موج این
 بود و در سجد اگر نظر گشتی نبود ضرر کمتر رسد و در سنبله دیر آید و در رت
 چون از ده درجه گذشت سفر بخیر و بر آید و در عقرب اجتر از او با بود و در
 از موج نباه کند گشتی را ضرری رسد و در جدی پس از سه درجه با که نبود و در
 همه احر از بصواب نزدیکتر باشد و در دلو از رنج و تعویق خلا نبود و در
 بمقراری نباشد و فی الجمله بنظر مسعود ضرر کم رسد و بنظر نخوس خللی میراید
 باید که موضع قمر از نخوس پاک نباشد و بعد از آن است باید که طالع و سایر اوتاد
 مسعود باشند باید که طالع وقت بر صبح آید باشد و اگر بعدی خرمین بهتر
 بود باید که خداوند عاشر در برج آید باشد و مسعود بود بر بهره اگر خداوند

طالع در برج آبه یا بعدی نهایت کار بود باید که زحل در قوس بود و قوی حال
 باشد تا آفتی نرسد باید که قمر فوق الارض باشد و زهره بود ناظر تا از بروج
 امین باشد باید که نیرین و عطارد معهود بطالع ناظر باشند که این نیز دلیل
 سلامتی بود باید که سعدی در طالع بود تا آن سفر بمراد رود و در غایت نیکو
 بود و محذورات وی یازده است نباید که ماه بزحل بیوندد و خاصه از وقت
 اما اگر قمر در موضعی قوی حال باشد متصرف بسجود و غائله زحل که کند نشاید که
 متصل باشد بتاره مقیم کشتی در آب رست نرود نشاید که در طالع ستاره
 مقیم بود کشتی دیر رود نشاید که زحل در برج آبه بود و تباها حال باشد که بهم
 شدن کشتی بود و فساد حال زحل در سفر دریا لایق نیست خاخنه و فساد حال زحل
 در بیابان نشاید که طالع حد و زحل بود احراز کند از بودن ماه در برج
 ثابت و ده درجه اول جوزا و پست درجه آخر میزان و ده درجه اول جدی نیز نیکو بود
 نشاید که قمر تحت الارض بود خصوصا با بخشی و اگر آن بخش زحل باشد دلیل در
 افکندن رختا باشد حد کند از نظر بخش یکدیگر و نظر عطارد ایشان که آن
 کند بر کشتن کشتی پرهیز از بودن زحل در طالع یا در تریج و مقابله او که بسیار
 بد باشد احراز کند از آنکه صاحب طالع بتاره مابطا یا مقیم بیوندد که بهم بود
 که بدید

بگرداب افتادن باشد نشاید که بخشی در وسط استا باشد که هول و هراس کم
 و بر ماندن و غرق شدن بود و این شهر ایلا که در سفر آب کشته شد یا مشروطات
 در کشتی نشستن و کشتی در آب روان بمرنج باید کرد و مشروطات اجزای غینه در بحر
 علیحده گفته می آید و آن اینست **کشتی در آب روان کردن** مشروطات و ۱۲۳
 سیزده است ۱ باید که طالع یکی از بروج آبه باشد ۲ باید که قمر نیز در بروج آبه بود و
 مرستغنی بود در بین خستیار باید که ماه از عیوب پاکره باشد و از تحت اشعاع دور
 ۳ باید که سعدین در اوتاد نیزین باشند اگر از بهر تجارت در دریا می نشیند باید که
 ماه با عطارد معهود باشد تا نافع عظیم یابد باید که خداوند طالع صاعد و در طالع
 بود که آن دلیل سعادتی باشد باید که قمر زاید النور العدد باشد که آن نیز
 دلیل زود رفتن کشتی و سلامتی آن بود باید که ماه بیشتر بیوندد از سلطان یا حق
 و از عقرب نشاید چه مرنج دشمنی نشینند در یارا باید که آفتاب معهود بود
 و از نخوت سالم باید که خداوند خانه ماه در نهم یا در دهم بود که آن دلیل زود
 رفتن کشتی و بمقصد رسیدن باشد باید که سعدین در اوتاد باشند و اگر شری
 در تریج ماه باشد غایت کار بود باید که نیزین از مقابله و مقارنه و تریج
 یکدیگر سالم باشند اگر ماه زهره ناظر بود و زهره تحت اشعاع دلالت کند بر این

و سلامت بر مقصد رسیدن و محذورات وی سیزده است ^۱ نشاید که ماه در محاق باشد
 که موجب مقصد نرسیدن بود ^۲ نشاید که عطارد باز در محاق بود که مشقت رسد ^۳ بودن
 با جریخ دلیل تفرقه باشد ^۴ حذر کند از آنکه یکی از بخین ماه یا بافتا یا طری باشد
 که آن دلالت بر بلا و سختی کند و نظر متقابل بدتر باشد ^۵ نشاید که صاحب طالع
 چهارم و ششم بود که آن بطنی سیرکشی بود ^۶ نشاید که حذرون خاز قمر در وند الارض
 بود که دلالت بر تعویق امور کشتی کند و در ششم نیز ناب نبود ^۷ نشاید که حذرون
 خاز ماه در مقابل باشد که اگر کشتی را بیماری رسد ^۸ نشاید که جریخ با ثواب
 که بر مزاج اند در حدادی عشر یا وسط است ^۹ باشند با مقارن طالع که موجب فساد
 کشتی و اگر کشته باشد ^{۱۰} نشاید که طالع حدود و محسوس بود که مضرت عظیم رسد
 در سفر سپاهان کمتر زیان دارد از غریبا ^{۱۱} نشاید که ساعت روان شدن ساعت
 کوکبی خمس باشد ^{۱۲} هم هلاکت بود ^{۱۳} حذر کند از بودن ماه تحت الارض مقصد کسی که
 بکشتی و اگر آن افقی رسد از هر هر آن کوکب ^{۱۴} حذر کند از رجعت معهود که دلالت
 ۱۲۴ کند بر بازگشتن سپهروی اما مال تلف نشود **در شهر شدن** درین اختیار شرط است
 رعایت باید کرد که این باب از جمله است که آنرا در مزاج و صاحب حراد اثر تمام
 و دخول عبارت از آنست که چشم بر جایگاه مقصد افتد که اول اصول است و شرط

در نوزده است ^۱ باید که قمر در بروج ثابته بود و اگر خاک باشد بهتر ^۲ باید که
 و حذرون در شش از نحوس بری باشد ^۳ باید که دوم و صاحب شکر که دلیل معاشرا
 در مسکنه باشد قوی حال باشند ^۴ باید که صاحب دوم کوکب سعد باشد باید که
 حذرون دوم فوق الارض باشد ^۵ الا در نهم و گفته اند اگر طالع طالع باشد بهتر بود
 اگر صاحب ثانی کشتی بود باید که بطلع یا حذرون در شش نظر بنسبیده باشد ^۶ باید که قمر
 مقبول بود از حذرون طالع و سعد باشد ^۷ باید که سعد در وند باشد تا در آن
 شهر دیر ماند و کارش برادر رود ^۸ اگر خواهد که در آن شهر بسیار مقام کند باید که ماه
 در اسد باشد مقبول از حذرون طالع و سعد در وند بود ^۹ باید که ماه در رعایت فوت
 باشد و بجای از مناصح دور بود ^{۱۰} باید که سهم حاکم در طالع و با وسط است ^{۱۱} بود تا
 نظر بصاحب طالع ^{۱۲} باید که ماه فوق الارض باشد تا در شهر مشهور گردد اما در
 آن شهر کار را پوشیده کند ^{۱۳} باید که ماه تحت الارض و در تحت اشعاع بهتر باشد
 باید که صاحب ثانی مستقیم سیر باشد ^{۱۴} باید که ماه صاحب ثانی باشد و فوق الارض
 بود ^{۱۵} باید که ساعت دخول ساعت کوکبی سعد باشد ^{۱۶} اگر کار سلطان یا عذر بزرگ
 می کند باید که قمر در دهم یا یازدهم باشد مقبول بود از حذرون طالع و اگر حذرون
 کوکبی سعد بود و در طالع باشد بر تثلیث آفتاب دلالت کند بر آنکه کارش را ظاهر

بود و رعیت وی را طبع باشند و دوست دارند باید که صاحب رابع که در کتب است
 در فرج باشد و صاحب نیکو حال بود صاحب کفایت و تعلیم گوید که درین اختیار باید که
 که گوشت سکن است در فرج بود و قوی حال بود بگری گوید که اگر کسی بطالع ناموافق
 در شهر بود باید که بگذارد تا قریب تمامی منازل نیست بختگاه را قطع کند پس بطالع
 و روزی سعد پرون رود و در روز توقیف نماید تا قریب کسری تمام برود و آن روز
 رفق را کلی خوانند و پرون ماندن رفق را اجزوی پس طالع نیک و اختیار موفقی
 اندر شهر آید چنانکه خداوند دوم محمود باشد و موافق شهر ایضا رعایت کند محمد را
 وی چهارده است شاید که قمر در برج منقلب باشد خصوصاً که پنج منضم بود
 روان بود که خداوند ثانی تحت الارض بود که دلیل خوف و دشواری بود هیچ مقصود
 حاصل نشود و اگر بودن او فوق الارض متیسر نشود البته باید که گوشت فوق الارض
 باشد تا دفع آن غایب بکند شاید که خداوند ثانی راجع باشد یا تحت الشعاع یا
 معین که آن دلیل کین نفع زود پرون رفق باشد شاید که ماه بخرمقارن بود
 که آن دلالت بر مضرت کند شاید که ماه با خداوند ثانی بود که کار فرو بسته بود
 شاید که ماه بخرمقارن بود خداوند ثانی با عطار بود و مرتجع بود یا غلظت
 سابع که آن دلیل بر احوال بود و اگر بجای مرتجع زود بود دلیل ضایع شدن مال و تقوی

منازل بود اگر مرتجع با قوس باشد ماه در دلیل مضرت بود از نشانی باید که خداوند
 دوم در چهارم باشد هم مرکب بود خصوصاً غنی بدو پیوندد اگر صاحب ثانی در پنجم
 بود و بر مقام کند و زود پرون رود اگر خداوند دوم در ششم باشد مخاطره کار زود
 بود شاید که قمر در چهارم بود یا با خداوند چهارم شاید که صاحب طالع در
 بود که بسیار بد باشد در کارهای سلطان و احرار کند صاحب سلطان چهارم
 باشد با خداوند رابع در عاشر چه آن دلالت کند بر آنکه سفلی وی با تمام نرسد
 و رقت فرمان او نزنند اگر ثانی از ان صاحب خستیا است شاید که صاحب پنجم
 بود و صاحب ثانی در تاسع ملک که خواهد که زود از ان شهر پرون رود **بیت قبول رابع** ۱۲۵
 حکما در اختیار این معانی بجهت ملک و سلاطین احتیاطی تمام کرده اند و اگر کسی را از ملک
 طالع ولادت معلوم نبوده است طالع نشن بر تخت ملک را اصلی بزرگ خوانند
 بجای طالع اصل بکار داشته پس باید که در شش و طات و محدورات وی هیچ دقیقه
 ناعمر نماید اما شش و طات وی چهار است | باید که طالع و خداوندش قوی باشند
 ۲ باید که ماه و خداوند خانه شش از خوش امین باشد باید که طالع وقت برج
 و اسد برج ملکیت بهترین بروج ثانی است درین باب ابوالمجاذی غیر نور گفته است
 که روا باشد که طالع عقرب کشند که عاشر سدا افتد باید که جای ماه برج ثابت باشد

الا عقر که دالالت بر جنک و تعب فتنه کند و فوج بدین نیز نباید خصوصاً قوس و
 بشر که شتر در برج ثابت باشد متصل با آفتاب و گفته اند درین خستیار قدر در حلقه
 که شرف آفتاب و در سلطان نیز هست که اوج اوست باید که خداوند طالع در
 ثابت بود با فوج بدین باید که صاحب طالع یکی از سعدین ناظر باشد منظر قبول
 خصوصاً شتر باید که قمر و صاحبش سی طش ناظر باشند به شتر یا بر تنیث مرغ
 باشند باید که دلیل ملوک یعنی آفتاب قوی حال بود باید که با آفتاب متصل باشد
 و آفتاب بیشتر قبول داشته باشد اگر خداوند وسط استما شتر باشد با در وسط
 السابا باشد نغایت نیکو بود بهتر است که آفتاب در برج ناز بود چون ان برج
 تعلق ملوک دارند و آفتاب دلیل پشاست باید که او تا چهار کانه از سعدی
 معودی خلا باشد خصوصاً اند عاشر خارج بود خداوند طالع باید که
 در وسط استما بود یا زهره و شتر و بهتر است که در شرف باشد باید که سعدین
 مشرقی باشند از نحوس و احراق سالم باید که خداوند طالع در و تده بود و قوی ترین
 او تا عاشر است باید که خداوند عاشر یکی از دو تیر بود که بسیار نیکو باشد
 جمعی کند تا قمر قوی حال بود و در و تده افتد باید که صاحب طالع در شرف شتر
 بود یا متصل خداوند شرف طالع باید که در وسط طالع یا در وسط استما از برج جای

و هو انه بود که آن دالالت بر آراستگی لشکر و زیاده حمایت پادشاه کند
 که ماه زاید النور باشد باید که السیم حکم قوی حال و معهود باشد و ناظر بدین و در
 از او تا و خصوصاً عاشر بهتر آن بود که و تده از او تا طالع قران گذشته بود یا
 از او تا طالع سال یا طالع اجتماع و شغل مقدم که این بسیار پسندیده فتنه
 و اگر طالع وقت همان طالع قران سابق بود و خواه و سطر خواه و صغر بهتر بود
 اولاً آنکه طالع وقت عاشر آن شهر بود که دار السلطنه است باید که عاشر و صاحب
 معهود باشند باید که قایم تده بر قوی حال بود باید که شتر یکی که دلیل صدق است
 معهود و نیکو حال باشد و اگر قمر در خانه وی بود بهتر باید که قمر از خطارد یا زهره
 منصرف بود و شمس یا شتر یکی که نیک پسندیده بود و کار پادشاه و رعایا بر او در
 باید که از کوکب ثابته آنکه در قدر او است یا دوم دقیق طالع بود یا دقیق وسط
 السابا به شرط آنکه بر خارج سعدی بود باید که قمر از کوکب سفلی منصرف بود و کوکب
 علوی متصل بشرط آنکه آن کوکب ماه را محض نکند باید که سیم الملوک و السلطان
 نیکو حال باشند و خداوند او در عاشر صاعد باشد تا روز بروز رحمت او تده بود
 باید که ریس در موضع نیکو حال از طالع و بهتر آنکه ریس صاحب طالع باید
 که صاحب طالع مشرقی بود و اگر صاعد باشد بهتر باید که قمر از کوکب باطل بر کرد

و بموکی صاعد میوند که بعد باشد باید که خداوند طالع مقبل باشد بتاره که
آن ملک مالک است باید که بتاره آن قلم مشرقی باشد صاعد و قوی حال بود
باید که طالع و خانه ماه و خانه خداوند ماه برج مستقیم الطول و نماز بر هر اوست
باید که نیرین بخداوند طالع میوند و بدوست باید که نیرین از خوش صاحب باشد
و زحل درین باب از هر پنج ضرر زیاده کند اگر میسر شود که قرار دهد نهند نماز
با آفتاب بنظر مودت و آفتاب در جای نیکو بود نهایت کار باشد حکیم شاه
مصری و قهر اند و کندی و چندین از استادان معتبر شرط کرده اند که چون صاحب
عاشق مشرقی باشند و همراق و در مدت سلطنت در آخر کشت و در کار اند و
کامی گذرد باید که در اختیار امور ملکی میان طالع اختیار و طالع سلطان
شرایطی که معتبر است نگاه دارند تا ضرری نکند و نه بملک و نه بسلطنت و مخدورات
وی چهارده است شاید که قدر در بروج منقلب بود روا شود که خداوند طالع
نیز در برجی منقلب بود که دلالت بر عدم ثبات و بقا کند شاید که ماه ناقص النور
و العدد بود صاحب خصوصاً که مقبل باشد بر بخشی که دلالت کند برستی کار خداوند
کند از برجی موافق ملوک نباشد چون سلطان و عقرب و جدی و دلو و ازین بروج
نه طالع توان ساخت و در موضع ماه توان کرد درین جهت یا خداوند کند از ان بروج که

در توفیق که در وی زحل یا مریخ یا زنب بود خداوند کند از حال آفتاب که
وجود ضعف آفتاب علاج حال دلیل دیگر میوند دارد و ان کار ناپاینده بود
خداوند کند از انکه نخوس طالع ناظر باشد خصوصاً از او نادر هر از از خوست
جزو انبعاث یا استقبال مقدم یا استیلائی نمی بد ان جزو اگر چه در همه چهار است
این معنی را رعایت باید نمود اما محال محافظت ان اولیت و ان است
خداوند کند از اوقات کسوف و خسوف که بسیار بد باشد و درین باب بسیار نمود
نشد که ماه در زایید الوتد بود یا نخوس بود شاید که ماه از آفتاب منصرف بود
که دیگر نقصان کار باشد خداوند کند از بودن ثابت قاطع بر درج طالع یا
عاشق و از ثوابت بخور نیز هر از واجب است خداوند کند از جماعه زحل و نظر او
یا صاحب طالع و خداوند وسط است یا هر نظر که باشد و گفته اند مقابله و تریج
و مقارنه بدتر باشد و زیان زیادت خداوند کند از انکه صاحب طالع در بیت
زایید و بدبر افتاده بود که کار بفاد انجامد **لوا بستان** را مشروطات و مرتب است ۱۲۶
۱ باید که ماه در خانه عطارد و زهره بیشتر بود اگر از برای حرب بود و در خانه
مریخ بهتر بود و در عقرب نیکوتر از انکه برج ثابت است و مریخ درین باب اصل
قوة نام دارد ۲ باید که خداوند طالع در خانه مریخی یا مریخ باشد ۳

که ماه و خداوند طالع از نظر مخرج یا آفتاب خلا نباشند خاصه بر تثلیث باید که
 که آن بهتر باید که طالع و خداوند وی و ماه و صاحب خانه وی خود باشند **۳** باید که
 خداوند وی یعنی طالع مستقیم البر باشد **۵** باید که صاحب بیت قمر مشرقی باشد
 و اگر مستقیم بود بهتر **۶** باید که قمر متصل باشد **۷** اگر ماه در خارج مخرج بود مقارن
 و مخرج ناظر باشد بدان سعد بودت نغایت ستوده بود خصوصا در اواخر و محذورات
 وی است **۸** حذر کند از آنکه خداوند طالع راجع باشد که آن دلالت بر کرامت
 لشکر کند و نفرت حذر ایشان از سر هتک و گفته اند اگر حساب بیت قمر نیز راجع
 بود و همین عمل میکنند روان بود که ماه در سرطان بود چون آن کار را پیدا رخنه نشد
 نشاید که قمر خدای میوند و خصوصا بعد اوت **لرکشان** اگر خواهد که کوا
 پادشاه بزرگشاید که دیگر بزرگشاید بستن باید که هفت چیز غایت کند **۱** باید که
 ماه در بروج مجتده باشد **۲** باید که طالع نیز یکی ازین برجهای باشد **۳** باید که ماه در
 یکی از اوتاد **۴** باید که قمر متصل بود **۵** باید که در نور و عدد زاید باشد **۶** باید که
 شمال صاعد بود **۷** باید که طالع از خوش سالم بود اگر باز بستن آن مطلوب نبود
 و خواهد که بزرگ بسته نشود چهار شرط بجای باید آورد **۱** ماه از خوش باید حشت
 طالع برجی باید نهاد از بروج کخین و صاحبش در وی **۲** باید که ماه ساقط باشد

۱۲۶

از طالع

از طالع و بهتر آنکه در ششم یا دوازدهم **۳** باید که قمر در بروج ثابت باشد در یکی
 از خانه های کخین و بهتر آنکه در عدد و خوش بود تا آنچه مطلوب بود درین باب مجوی
استفاد حراج مشروطات وی هرست است **۱** باید که ماه متصل باشد بر **۱۳۶**
 در اول ماه از تثلیث یا تدریس **۲** باید که قمر در خانه زحل باشد بشرط که معود بود
 ناظر باشند که آن دلالت بر دوام عمل و ایصال مال خراج کند **۳** باید که وسط
 ثابت باشد و از خوش پاک تا عمل باقی ماند **۴** باید که یازدهم را که بیت مال و
 چند آنکه تواند اصلاح کند **۵** باید که خداوند یازدهم را بصاحب خانه نظر از بود
 و هر دو خداوند طالع ناظر باشند **۶** باید که نوزدهم یکدیگر نکرد بطالع عاشر نیز
 ناظر باشند که غایت کار باشد **۷** باید که کشمهای و خداوند او نیکو حال باشند بطری
 کوید بهترین خستیار درین باب است که قمر در جدی باشد یا در اول و نو و بر حذر
 ناظر تاریعت تر سنده شوند از سیاست و اگر به بعدی نکرد بهتر باشد و رعیت
 خوشدل باشند و حذر باید کرد از فساد ثانی و خداوندش و صاحب حادی عشر در
 کار تقوی افتد **طلب عمل کردن** مشروطات و شش است **۱** باید که وسط **۱۲۹**
 اصلاح کند باید که حادی عشر نیز بصلاح بود تا روزی بمقتصد رسد و عمل او بزرگ بود
 باید که خداوند وسط استسا در وسط استسا بود که اگر نه یاری وسط استسا از خوش خلا

باشد باید که خداوند آن شهر که در وی طلب عمل میکنند مسعود باشد و ناظر بوی
 و صاحبش باید که قمر و عاشر از نظر برج بمبودت خالص نباشند خصوصاً در او
 ماه و حکیم با جزئی گوید اگر خداوند وسط استسا و خداوند خانه قمر با برج باشند
 در او اخر ماه و در ثلث این خستیار در حروب و ضرایج بستن و مانند آن سپید
 باشد باید که خداوند وسط استسا و صاحب ثانی را با هم موافقی باشد و تقابل
 نیکو بود و دیگر طبع آن محترم و وجه آن عمل نباید دهنست و این شروط را با
 شرایطی که در باب حاجت خواندن ذکر خواهیم کرد پرتنج باید کرد بمقتضای مقام و
 محذورات مشروطات باشد **و لا عید ساقی را** بعد از ملاحظه بعضی
 از شرایط بیعت و جلوس بر تخت سلطنت که سابق مذکور شد و قدر از این
 شروط بگومنت و امارت نشستن که ببايد مشروطات و ردوست قمر را در برج
 باید که رفتن قمر را مقدار نهره باید ساختن و حذر باید که در نظر قمر بخین
 و بافتاب از تربع و مقابل و مقارن **رفتن بعد از مشروطات و حذر**
 ۱ باید که شتر در طالع باشد یا در سابع تا در آن رفتن فیرو شادی یابد ۲ باید که
 ماه بعدی مقبول باشد ۳ باید که زهره از وندی باه و شتر ناظر باشد ۴ باید که
 امانه مقبول و صالح باشد و صاحبش نیکو حال و محذورات وی هم چهار است ۱

۱۳۰

۱۳۱

نظر

نشاید که ماه تحت اشعاع بود که در آن هیچ خیر نیاید ۲ نشاید که ماه یکی از خین
 ناظر بود یا ذنب باشد که هم محاطه بود ۳ حذر کند از آنکه خسی در دوم باشد که کار
 آن کس که از وی مانده اند تباه شود ۴ نشاید که ماه و خداوند طالع خوش باشد
 او را در راه اندوه رسد یا جزر خوش شود **دیدن ملوک و اکابر مشروطات** ۱۳۲
 و شش است ۱ باید که طالع برج ثابت باشد خصوصاً باشد ۲ باید که قمر در
 بود و ستاره سعد متصل ۳ باید که خداوند طالع ستاره سعد پیوندد و اگر خداوند
 طالع ستاره سعد بود بهتر ۴ باید که قمر زاید النور بود تا کار بر مراد رود ۵ باید که
 خداوند وسط استسا و خداوند ثانی را با هم موافقی باشد ۶ اگر برج ناظر بود بنظر
 مودت از جایگاه موافق بسیار پسندیده و محذورات وی دوست ۱ حذر کند از
 نقصان نور قمر که تنهایی آرد ۲ نشاید که خین بطلع و خداوندش و عاشر
 و صاحبش و خداوند خانه ماه ناظر باشند و درین خستیار صلاح حال گوگب انگشتر که
 پیش وی می رود ملاحظه باید کرد و صاحب طالع خداوند خستیار را بوی متصل کرد اند
 و اگر کجای می رود با شرایط حاجت پرتنج باید داد و این نکته که ذکر رفت از طاعت
 اگر رعایت کرده شود فایده بسیار دهد **عمره کردن در قمر و نام بر سلطنت** مشروطات ۱۳۳
 وی چهار است ۱ باید که طالع سعد باشد ۲ باید که ماه در وسط استسا بود پیوسته

۴۶۱

۵۶۱

بعود و اگر بخداوند وسط استسا پیوندد او را بود باید که قمر زاید التور و لحد باشد
 باید که قمر صاعد بود و یکوی که پیوسته بود او نیز صاعد بود و محدورات اعتدال
 اینها باشد که با کرده شد **باید دان** و **عشر لشکر** مشهورات در دوات
 باید که قمر در برج مقبل باشد الا جدی **۲** باید که طالع و صاحب طالع قمر صاحب باشد
 و محدورات وی هم دوات **۲** نشاید که قمر در سجد و عقرب بود **۲** نشاید که مخالف
 ۱۳۴
 کجین باشد یا متصل ایشان بعد اوت **بجکومت و امارت نشین** اگر ابر نسبت از
 خواص پادشاه و اگر یکبیت از خدایم او که در موضع بی بامارت خواهد نشست حکم
 یکبیت و درین باب ملاحظه باید کرد که در هر طالع شرف و لیلست بر عمل او و و تدبیر
 بر حال چشم و ثاغر بر حضرت و بند و قات طالع و خلیفه و سلطان و و تدبیر زمین
 که مقصد اوست و برج پنجم بر رعیت او و دوم بر دیران و سیم بر اصداء او
 و حادی عشر عالمی که آن شهر را باشد و حال محال و خراج او و نهم بر عالمی که بوده است
 پیش ازین و ششم بر عبید و خدم او و دوازدهم بر ستوران و بندگان او پس
 اینحالات بر حسب محو و کخوس و مواضع ایشان و اتصال بعضی از ایشان بر بعضی
 کردنی بجز درین باب آنچه شرط کرده اند از خبر نبات شان زده است **۱** باید که طالع
 ثابت باشد **۲** باید که موضع قمر هم برج ثابت بود که اگر مقبل بود آن کار را بشاید
 بود

نبود اگر و جبین باشد دلالت کند بر آنکه بار دیگر این عمل با و دهند یا کسی را بکنند
 کنند باید که خداوند طالع قوی حال بود ناظر بخش منظر نمودت باید که خداوند
 از کخوس دور باشد باید که صاحب وسط استسا بخداوند حادی عشر ناظر بود
 پسندیده باید که قمر بخداوند خاندن خوش کند بدوست باید که قمر در غایت قوت و
 میگو حال باشد و اگر قمر را نیکو حال نتوان از طالع ساقط باید کرد باید که صاحب
 رابع قمر صاحب باشد و ناظر بعود در صلاح یازدهم و خداوند او سعی بیع نماید
 تا مرادش بکلی بر آید و خراج آسان بدست آید بصلاح باید آورد و آنرا اگر طالع
 بهره دارد چون خداوند مدد و شرف و وجه خداوند شرف و دلیل حال او بود و در دوات
 او خداوند مدد و دلیل صلاح و فساد معیشت او باشد و خداوند وجه و دلیل حجاب و نواب
 وی بود باید که سیم حکم و خداوندش نیز نیکو حال باشند که آن دلیل نفع تمام باشد
 باید که خداوند وسط استسا مشرق باشد که آن دلیل قوت و زیادتی جاه بود اگر
 خداوند طالع بر جل پیوندد و بمودت با ماه بر جل متصل باشد و زاید بود در نور دلیل
 آن باشد که مدتی در از دران حکومت بماند باید که خداوند طالع بمودت بخداوند
 کرد تا مال با ساند بدست آید باید که خداوند یازدهم از نظر کخوس دور بود که دلالت
 بر اصابت رای کند نظر خداوند ثانی را بصاحب حادی عشر دلیل سولت خراج

و بسیاری آن بود و محذورات وی ده است **ن**شاید که صاحب شرع صاحب جادو عشر باشد
 بود بعد اوست **پ**ر هر روز از آنکه خداوند طالع بصاحب ششم نکند **ن**شاید که خود را
 عشر یا دس باشد یا ناظر بخداوند این دو برج که آن دلیل گرفتاری و بند و حبس باشد
 حذر باید کرد از آنکه خداوند دوازدهم بخداوند طالع چونند و در وقتی که خداوند
 طالع در وندی باشد که آن نیز دلیل حبس و قید بود **ه**مراز کند از آنها خداوند
 طالع و صاحب شرع بخداوند رابع که دلالت بر زودی عمل کند **ن**شاید که قدر در
 استقبال باشد که مخالفت و منافعت پدید آید **ن**شاید که خداوند خانه قمر رابع
 و نه خداوند طالع که آن دلیل است بر کراهیت و عقبت و تقرب ایشان باشد از دل
 حذر کند از بودن ماه در عقد مخصوصا ذنب که آن دلیل که بختن باشد **پ**ر هر روز از
 صاحب طالع در و بال و هبوط و یا بودن قدر در هبوط که آن دلیل بختن حبس باشد
نشاید که در چهارم و وسط است از ایل بود که نعبایت ناپسندیده باشد **نظر در کار عایا**
 مشروطات وی دو است **۱** باید که قدر در خانه سعدین باشد **۲** باید که قدر در هر خانه که باشد
 از خانه های سعدین بصاحب ناظر باشد و محذورات وی هم دو است **۱** **ن**شاید که قدر
 باز در و یا ذنب و مریخ باشد **۲** حذر از آنکه قدر در خانه نحس یا در حد و ایشان بود
قضیه و خصوصیت سلطان بودن مشروطات و سننست **۱** باید که طالع سعد بود **۲** باید که

۱۳۶

۱۳۷

قدر در

قدر در نور باشد و در وسط است **ا** اگر خستیا رکننده با کسی خصومت بکند باید که قمر زاید
 باشد در نور و میان تریج اول و مقابل باشد **ب** باید که قمر صاعد بود و متصل
 باید که سعد در طالع باشد یا عاشر یا ناظر بطالع و عاشر یا خداوند ایشان باید که
 خداوند طالع در وندی باشد یا در موضع نیکو بود و قوی حال باید که صاحب طالع
 باشد بر صاحب سابع متصل بودند **ب** باید که قمر از کوکب قمر منصرف شده باشد و کوکبی
 ضعیف متصل بود **ب** باید که سهم سعاد در طالع باشد یا در وسط است که نظر خستیا
 بود و محذورات وی آنتست که **ن**شاید که ماه ناقص النور باشد و خداوند خانه اش
 منخوس اما اگر کسی با خستیا رکننده خصومت کند این حال مریخ باید داشت و خداوند
 نیکو حال و معهود تا حجت صاحب خستیا قوی تر باشد و بر خصم ظفر باید **محکم دلائل** ۱۳۶
 مشروطات وی دو است **۱** باید که قدر در خانه عطارد باشد یا ناظر بر زهره یا در خانه
 زهره بود یا ناظر بعطارد **۲** باید که ماه یکی ازین دو کوکب کوکب کنیم متصل باشد و از
 کوکبی منصرف و آخر از آنکه از بودن قدر در خانه مریخ که موجب نزاع و فتنه و هلاکت
 باشد **اینده اعلام و اشغال دیوان** مشروطات وی پنج است **۱** باید که ۱۳۹
 طالع آن وقت برج سعد باشد یا قوی باشد **۲** باید که آفتاب و شتری در یار دهم
 طالع باشد یا در وسط است اما متصل بخداوند خانه خود یا بصاحب شرف یا باریاب

مشکلات خود باید که قمر بری باشد از خوش باید که متصل بود با قباب یا مشرق از او تا
 باید که قمر در اسد و قوی بود ناظر بخداوند طالع و آخر از کنند از نظر نحس بقبر و
 بودن قمر در عقرب درین عمل بکار اهر بنیست **اوقات دعا کردن** این باب است
 بزرگ و بسیار فایده و حکما درین باب تصانیف بسیارست و فغان این باب را از
 سفلیما و جمال قوم پوشیده داشتندی تا این دعوات در شمولات خویش و محارم
 شریعت استعمال کنند و علی الحکله آنچه مشروطات و رتس سسی و هشت است ۱
 چون حکما دانستند که معهودترین کوکب مشتری و زهره اند چنین فرمودند که وقت
 دعا کردن باید که یکی از سعدین در طالع وقت باشد و دیگر در رابع تا ابتدا کای
 و عاقبت بخوابد و بعضی گفته اند سعدین در طالع باید و یکی در عاشر تا عشا
 دین و دنیای ساخته گردد و پیش بعضی آنست که یکصد در رابع باید و یکی در سح
 تا سعادت هر دو ویرا حاصل گردد بر هر تقدیری این سعد باید شرقی باشد و قوی حال
 و از نظر وضعفها و دیگر خال و حقیقت آنست که سعد اگر مشتری باشد و سعد ضعیف
 ۲ باید که قمر قوی حال باشد و متصل سعدین اگر دعا برای آخرت و طلب جمعیت
 خاطر و اما آن وقت باید که قمر در خانه مشتری باشد متصل زهره درین صورت
 تجربه پیوسته ۳ اگر دعا برای کار نامی دنیاست و طلب مال باید که قمر در خانه زهره
 باشد

۱۴۰

باشد متصل مشتری و این معنی نیز مجرب است دعا برای هر محرمی که باشد باید که ماه متصل
 باشد کوکب الغرض و از وی مقبول بود چنانچه برای طلب ریاست باید که قمر با
 متصل باشد پسندیده و آفتاب یک سال باشد و برای طلب علم مال عطار و عاقل کند
 و قس علی هذا باید که کوکب الغرض معهود باشد باید که معهود بخانه غرض جمع باشد
 باید که مشتری بارهس بود و اگر در عاشر باشد اول بود باید که ماه منفرد بود از
 خداوند طالع و متصل باشد مشتری منفرد از مشتری متصل بخداوند طالع یا جمال محمود
 باید که صاحب وسط است ناظر بود بخانه خویش باید که خداوند طالع در وسط است و
 باید که او تا از خوش سالم باشد باید که سهم و صاحب طالع متصل باشد مشتری
 و اگر مجاسد که راس بود بهتر بود اگر قمر در اسد بود و آفتاب در حمل یا در اسد بود و قمر
 در حمل بود بزرگ و رفعت و همت را اینک است اگر مشتری در خانه یا در شرف خویش بود
 و قمر بد و پیوندد و از نور بایران وقت اجابت دعا باشد و مسیر نیست که فی الحال
 دعا مستجاب شود اگر قمر در حوت بود زهره در سرطان و بغایت مقبول بود و علی الخصوص
 در نامل و تزویج برای طلب مکن و ضیاع و اینیه باید که زهره در میزان بود و قمر
 در دلو یا قمر در میزان و زهره در دلو برای طلب ریاست و استیلا ترجیح در حمل باید قمر
 در اسد برای طلب علم و کتاب و فعال دیوانه باید که عطار در دوازدهم در برج

و قمر در درجه سرطان در یازدهم درجه ثور یا عطارد در جوزا و قمر در درجه شرف آفتاب
در حمل یا اسد بر سر عطارد برای قضاء اعیان دنیا و طلب وزارت باید که
متصل باشد به شتری چنانکه قمر در سرطان باشد و شتری در ثور یا بیشتر در سرطان
و قمر در ثور و این مناسب تر است برای طلب ملک و سلطنت باید که ماه متصل باشد
بآفتاب بشرط قبول و اگر آفتاب در وسط استسا باشد بهتر باشد برای کم شدن
آفتاب در نوزدهم درجه حمل باید و قمر در درجه ثور برای جاه و حرمت نهان
در حوت باید و قمر در سرطان برای موفقت و لغت زهره در بیت و هشت درجه
حوت باید و قمر در ثور یا سرطان بهتر است که طالع دعا کردن نوزدهم درجه سرطان
نهند ما عاثر در درجه حمل اگر سه درجه حمل طالع کنند تا بیت و یک درجه حمل بر وسط
استا افتد اول بود و باید که از نوزده درجه سرطان آغاز دعا کردن کنند و قطع
و خشوع نمودن تا موقوف بدعا رسد و چون هفت درجه حمل برای که قطع شود
مکتب معید جامع درین باب است که ابو معشر هر کوی که چون خداوند طالع در
ولادت یا در طالع تحویل مسعود افتد اما بعبادت صاحب تاسع یا مجامده حساب
طالع و خداوند تاسع بر کس هرگاه چنین وضعی واقع شود وقت اجابت دعا
خواهد ابو الحسن بهیچ در کتاب دعا را حکم آورده که بهترین و قمر دعا است که

اگر از

شتری بار اس مجامده بود و بیشتر تراجم بود تا در سیر بار اس موفقتی بود این اثر
زیاده باشد در اجابت دعا اعتقاد بود است که در وقت موسی ۱۲ وقت اجابت
دعا آن وقت بود که قمر از استقبال بار کرد و سعدی پیوندد و بهترین استقبال آن
بود بر غم ایشان که قمر در میزان باشد و آفتاب در حمل و این استقبال در بیت و یک درجه
یزان و حمل افتد نصار چنین گویند که وقتی که از شتر بر کرد و بر اس پیوندد وقت
اجابت دعا است خستیا رکهای یونان در استجابات جمیع دعاها است که طالع
خستیا رک کنند که شتر و بر اس بقارند در وسط استسا باشند یا زهره در نفس طالع یا
شتری و بر اس در تاسع و زهره در رابع یا زهره در طالع که دلیل است به شتری
در رابع که دلیل است به استسا بعد از آنکه موضع هر دو نیکو بود و خوش از تقابل و مفا
و تربع ایشان ساقط باشند و قمر بدیشان متصل و اگر یکی از ایشان که شرط کردیم
باطل باشد حکم ضعیف بود شرط اعظم درین باب ملاحظه کف انخصیب است کف
انخصیب که کبی ثابت است شمال در قدیم بر مخرج زهره و در تالیف این کتاب
که غره و کچک اهرام است که سنه ثمانه هجری است موافق دوم شهر یورماه قدیم سنه
اربعین و ثمانه یزدجری بمقتضای زیج الخاذه قدس سره سر جامع این گویند
حدیث به بیت و هشت درجه و یک دقیقه و چهار ثانیه و پنج در صد که در کتاب

موضع این کوکب در همین تاریخ هجرت است و هشت درجه و سی و دو دقیقه است
 ابوریحان رحمه الله انرا باقیه آورده است که حکیم یعقوب بن اسحق کندی رساله
 ساخته مقصود بر اوقات دعا و در آن جایا کرده که هرگاه که قمر و عطارد معارن
 کف الخصب باشند هر آینه وقت اجابت دعا باشد و هرگاه که در صلاح بین کنند
 مستجاب گردد و اگر آفتاب بد و پیوندد در دعا بجهت تو انگری و شجاع کند بتجارب گردد
 و اگر زحل نیک حال بد و پیوندد امید اجابت دعا باشد و در نیت آخر عمر سعادت یابد
 اما اگر زحل نحس بود و حال برعکس بود دعا کنند در ویش فقر و پیوندد اگر در وچون
 بعضی از ادعیه است که منعکس میشود و بر داعی خلاف آنچه تمنا است حاصل میگردد
 چنانچه اهل طبرستان در زمان حسین زید العلوی که سیلاب قحط و حرب مبتلا بودند با
 پرون رفتند و هنوز از دعا فارغ نشده بودند که حریق در اطراف شهر پرون آمد و پیش
 سوخته گردید و اگر اختیار وقت دعا کردن کرده بودندی دعای ایشان منعکس شد
 و چون مشتری بد و پیوندد دعا کند و نصرت خواهد بر ظلم ظفر یابد و اگر زهره بد و پیوندد
 مال خویش دعا مستجاب شود اما چند آنکه در مال زیاده شود از عمر نقصان کند و اگر مریخ
 معارن او گردد دلالت کند بر آنکه داعی درین وقت بر بد قوه علیه ظلم است اما وی بجای
 کرد و بدین باب در احاطه طلسمات از غرض و نه استعانت جویند تا اینجا سخن تمام است
 که ابرار

که ابرار داریم اگر وقت اجتماع زمین باشد بدین درجه کف الخصب عظیم وقتی بود
 استجاب دعا ابرار کوکب با آفتاب بهم برین درجه بود اگر کشته اند زحل و مریخ نشاید
 اگر عطارد بار اس درین موضع معارن کردند وقتی سر حوا شد مرا اجابت را
 و توان عطارد و مشتری همین حکم دارد اگر اس باین کوکب ثابت معارن شود
 وقت اجابت دعا بود اگر زحل و مشتری باین کوکب قران کنند و قران در سجده
 بود بسیار پسندیده است برای دعای زوال خوف در مریخ می شاید که زحل معارن
 کف الخصب باشد اما بشرطیکه در درجه شرف باشد یا به یکجا او نیت پیوندد و حاجت
 رود ترو بهتر بود و بر آید و محذورات این باب چهار است نشاید که قمر متصل باشد
 با جوام و شعاع نحس از عداوت احقر از کند از رجعت و هراق سعدین مگر رجعت
 مشتری که مع الاس باشد حذر کند از معارنه و مقابل زهره و زحل با کف الخصب که
 پس ناید و نهد نشاید که زحل با مریخ با آفتاب باشند بر درجه کف الخصب که خطر آرد
حاجت جویندن از کوکب مشروطات وی سی و پنج است ۱ باید که طالع برج ثابت
 باشد خصوصاً اسد اگر حاجت از سلطان خواهد و در بروج ذوج بدین نیز روا است
 ۲ باید که قمر در برجی ثابت باشد یا ذوج بدین ۳ باید که ماه متصل باشد بسجود ۴ باید که
 صاحب طالع بسجود پیوندد ۵ باید که ماه زاید باشد در نور حساب و عدد ۶ باید که

۱۴۱

ماه در طالع بود و گفته اند اگر در ثور بود در وسط اسب بهتر بود باید که ماه شمارا صلح
 بود باید که صاحب طالع مقبول باشد از صاحب عاشر باید که صاحب طالع بطالع
 ناظر بود بموت اگر ماه بجز او ندهد پست خود پیوندد و حاجت بهتر آید و زودتر
 روا گردد باید که قدر بعدی متصل که آن سعدستقیم باشد و زاید تا سیر نکار
 برادر آید باید که ماه یا صاحب طالع بود یا متصل بدو باید که ماه بجز او ندهد
 کند از عاشر تا مایل الوتد که آن دلیل روشن شدن حاجت باشد باید که ماه یا غنی
 خود ناظر بود نظر خداوندترین یا نیرین و بطالع دلالت کند بر روشن شدن حاجت
 و برادر رسیدن باید که سهم الرجا در موضعی افتد از طالع و در حاد و غنی او بود
 باید که صاحب طالع متصل بود بکوکبی که دلیل آن بزرگ باشد که محتاج الیخا که
 سلطان شمس دور از شمس و علی بن االقینس باید که سلیم عاکی در عاشر بود
 باید که سعدی در بیت الرجا باشد و مشتری اول بود که میان صاحب طالع و صاحب
 یازدهم قبول اتصال باشد بموت باید که صاحب نیز السور ناظر بود از موضع
 نیکو بموت تا کار برادر آید اگر آن حاجت بقصد نوشتن باشد سعاد عطار
 مطلوب است و اتصال او بصاحب طالع و عاشر بدوستی باید که صاحب و خداوند
 که دلیل مقصد آید خود باشند باید که صاحب طالع یا صاحب طالع ناظر بود بنظر سید

ماهر

منه سید

ما حاجت بر آید خوشی باید که کوکبی که قرار و مسرف میشود با کوکبی که قرار
 میشود با کوکبی که قمر بدو متصل میگردد نظر تنبلیت داشته باشد تا آن مراد برود
 و خود بر آید و نظر تنبلیت باشد و در نظر تربیع و تقارن اگر حاجت بر آید باشد
 اگر طالع و ثانی عشر باشد تربیع سعدی و در بروج مجرده بود حاجت زود روا
 گردد و در دوم دیر تر روا شود اگر طلب علم میکند باید که در وقت اجتماع سعدی در
 طالع بوده باشد و نزدیک استقبال در سابع تا کار برادر بود باید که صاحب
 مخرج صاحب سابع بود باید که صاحب حاجت که کوکب العرض خود بود باید که
 اولاد در بروج مستقیم الطلوع باشند باید که او تا بعد از حرمین باشد که آن یافتن
 مراد باشد باید که اثنی عشر ماه یا سعدی باشد و اثنی عشر به آن سعد با ماه بود
 تا آن حاجت در ساعت روا شود باید که خوشترین حاجت در ساعت کوکبی سعدی
 تا عطار و خود باید که صاحب ساعت در وسط اسب باشد که آن دلیل زودتر شدن
 حاجت است باید که از ثوابت آنها که بر فراج مخرج و زهره اند در یکی از او نادا
 یا با ماه یا با سلیم سلیم یا در حدود و الا طالع یا عاشر یا خود و خود بطلک ان سعد
 بدیشان ناظر باشد که آن دلالت بر حصول مراد مقصد کند بر نیکوتر و جود و جزو تر
 وی هفت است نشاید که قدر در مقابل طالع باشد روا نبود که عطار در ضعیف

حالت بود که این کس مردود شود و مقصد بر خیزد و حذر کند از آنکه قمر مقصد باشد
 که آن دلیل مشقت و غنا بود. پرهیز از سقوط قمر از خدای خود که آن دلالت
 بر دشواری کاری و تعویق مهم کند. حذر کند از رجعت صاحب طالع که مهم ساخته
 حذر کند از آنکه بدید حاجت راجع باشد مخمس بود که آن دلیل ناخیر و محاسن باشد
 کله انیان درین باب سخن دارند و آن اینست که چون آفتاب در میزان بود و قمر
 مقصد مقصود از پادشاهان روا شود و زحل در علو از دوسا و مشتری در جدی از قضاة
 و زهره در سنبله از زنان و عطارد در حوت و دهران و مریخ در سرطان از بزرگان
 و قتیکه این کوکب درین خانه باشد که مبطو ایشان است و قمر بدیشان متصل
 بود بدید است بر و نداشتن حاجت و در توقفت ماندن مقصود و دشواری محاسن
 و تعویق امور و خایب ماندن **دوست گرفتن و عقد مودت** درین باب
 از عداوت و مودت میان بروج و کوکب بیاید شناخت و ذکر آن تفصیل
 مواسب زحل مذکور شده پس در طالع هر دو اگر معلوم بود ملاحظه باید کرد که این
 مصداقت میان ایشان وجود دیگر دانه و اگر طالع هر دو نماند باید طالع هر دو میان
 کوکب و بروج و معاودت باشد و حالا وضع کوکب بنوعی سازد که موجب موافقت
 باشد و درین باب حسب استطاعت نماید و آنچه قانون خستیار است کوشش باز دارد

۱۴۲

و علی الاجمال شروطی که درین باب گفته اند نوزده است باید که قمر در بروج ثابت
 باشد و بهتر از هر ثور است بجهت ثبات و دیگر آنکه خانه زهره است و زهره کوکب
 دوستی و دیگر آنکه شرف قمر است باید که قمر متصل باشد بزهرة بنظر مودت اگر
 از خانه مشتری مشتری پیوندد با اتصال پسندیده بشرطیکه مشتری بیکو حال بود و هم
 بود و اگر مریخ نشود قمر را در موضعی نند که زهره را در آن خطی باشد باید که ماه
 باشد از خوشستیا و قوی حال بود اگر طالع هر دو معلوم باشد باید که خداوند
 دو طالع را بیکدیگر نظری مجموع بود اگر خداوند طالع هر یک را بیکجا نماند یا در
 آن دیگر ناظر سازد بهتر بود و در طالع تحویل و انستیا نیز همین معنی رعایت باید کرد
 اگر ماه را در برج زهره کند از طالع اصل یا تحویل بسیار پسندیده افتد اگر ماه
 ازین مصداقت کسب حال باشد باید که سلسله سعاد در طالع با در وسط استیا یا در
 یازدهم اگر مقصود ازین دوست طلب عمل بود باید که قمر در وسط استیا بود و طالع
 اصل مقبول از خداوند خانه او که صاحب شرف است و اگر عاشر اصل دشت
 تحویل و انستیا را بود و اگر انستیا نیز مریخ نشود در عاشر طالع خستیار نهند این
 بجهت تجارت باشد باید که قمر در سابع اصل یا تحویل خستیار بود و قمر را از خوشست
 نگاه باید داشت اگر ازین محبت بجهت منیاع و اطلاق باشد باید که قمر در رابع اصل

خمتیار نهند و از خوش پاک دارد اگر این بودت بجهت یافتن بدایا باشد باید
 قدر در خانه های پنجم بود از اصل یا تحویل یا استنبا با اختیار نهند و هر کدام که موافق
 باشد بعمل آرد اگر این مصداق بجهت طلب علم و دین بود باید که قدر در نهم بود ازین
 طوابع ثلثه که یاد کردیم اگر ازین دوستی بجهت اسیدی باشد یا مال که از غنای
 قدر یازدهم باید ازین طالع متصل محو نیک ملاحظه کند تا مصداق او یکدم
 طایفه است قدر در برج کوکب باید که آن جماعت از منسوبات باشند و قدر صاحب آن
 برج پیوسته مثلا اگر خواهند که با علما دوستی کنند باید که قدر یکی از خانه هفتمی باشد
 و مشتری در سلطان باید یکی از خانه های خود قوی مالک و برین قیاس باقی آن
 باید که طالع برج مستقیم الطلوع بود تا آن دوستی پایدار بود باید که خداوند
 زهره بود و زهره مستقیم التیر باشد در یکی از خطوط غیش باید که صاحب جادعی
 بطالع باشد یا بصاحبش پیوسته یا در طالع بود باید که سهم حاکم قوی حال باشد و طالع
 بخداوند یازدهم تا کار در رعایت نیکو بود باید که سهم حاکم و الا فتنه المحتجبی در
 نیکو باشد و خداوندش متصل بصاحب طالع و عزیزین لبعود و محمد و رایت و در
 نشاید که کسی در یازدهم باشد که ماه را با طالع را بخش کند چون آن دلبسته
 بر برج و سخی کشیدن از جهت دوستان نشاید که قدر او تا دخیلین باشد که کلان
 هم اند

بهم نرسد و اگر رسد فایده ندهد **پروان شدن بصید** مشروطات وی شانزده است ۱۴۳
 ۱ باید که طالع برج زوج بدین باشد و حوت را از دین باب منع کرده اند باید که
 قدر یکی از برج مجتبه باشد ۲ باید که هفتم که دلیل صید است مغرب باشد و طالع
 السیر و ناقص النور و منحد در مایل الی الوند تا زود بدست آید ۳ باید که عطارد از مایه اقباس
 بطالع نکرده و اگر محذربا باشد بهر چه الی الوند و الی الوند بضعیفی کند صید را ۴ باید که قدر
 منصرف از خرچ و خرچ صاعد بود در جایگاه نیک از طالع بوده خرچ در وقت
 سیاح بغایت نیکو بود ۵ باید که قدر نیکو حال باشد اگر قدر در وقت پروان رفتن
 بصید شخص بود دلالت کند که زندگی بصاحب اختیار رسد و اگر فاد قدر از
 زهره بود آن رنج صعبتر باشد و از نظر خرچ که بودت بود با که نباشد باید که قدر
 بعطارد نظر محمود کند تا زود بمقتصد رسد باید که قدر در مایل الوند باشد در وقت
 چه بودن او در وقت دلیل قوت صید باشد و در مایل دلیل مردن و رماندن
 باید که قدر زاید النور و العدد باشد باید که خداوند خانه قدر بد و ناظر باشد
 تا کفن صید آید بود اگر شکار کوه است باید که ماه در حمل و مثلثات او باشد
 و خداوند طالع در برج خشک نایک آید اگر صید صحرا خواهد کرد باید که ماه در
 و مثلثات او بود نایک و باشد باید که زهره و ماه صالح احاطت بشد به فاد کج

که آن دلالت کند که صیاد را صید کند شود صاحب کفایه الحیلم در خنیا صید گوید که با
 مرغ و صاحب بیت قمر قوی حال باشند که آن رکن بر رست درین باب در خنیا
 طری آمده است که بهترین کتبه است در خنیا رات صید است که متری در طالع
 باشند و مرغ در سابع و زحل ساقط از طالع و از زهره و زهره در بارز هم یار
 وندی از او تاد قمر بد و متصل که اگر کار بر آید و در آن صید کردن نشاط افزا
 و صیادان حریص و جلد ماسد و هیچ کس از بخی نرسد و محذورات وی شش است
 ۱ نشاید که خداوند طالع از طالع ساقط باشد که صید کرد پیش آید نتواند یافت
 ۲ نشاید که قمر خالامیر باشد یا در آخر بروج پادست نیاید ۳ نشاید که خداوند
 هفتم ساقط باشد از طالع که دلالت کند بر نداشتن صید پس از گرفتن ۴ نباید که قمر
 در بروج منقلب بود از خداوند بیت هج ساقط که هیچ در نیاید ۵ نشاید که شکار کو
 زحل بد حال بود که از آن غفل زاید ۶ نشاید که قمر بگوئی متصل کرد که در وند باشد
 که صید بدست نیاید و پرون رود ۷ نشاید که ساقط بود که آن نیز دلالت کند بر گرفتن
 صید و آنچه درین باب گفته اند در مشروطات و محذورات باید که در مطلق پرون
 بشکار رعایت باید و باز هر نوع شکار را علیی شرط چند است آن نیز مرعی باید چنانکه
 یاد کرده میشود **صید مرغان** مشروطات وی پانزده است ۱ باید که ماه در بروج

و نه بود

هوانه بود باید که قمر مقصد بود بعطارد باید که عطارد قوی حال باشد و از قمر
 مقبول تا بر صید نظر یابد اگر صید مرغان آید باید که ماه ناظر بود از بروج
 بادی بگوئی که بروج آید باشد باید که صاحب طالع در بروج آید باشد و قمر
 زهره یا عطارد پیوندد اگر صید بجنح و شاهن میکند باید که طالع و جای ماه
 باشد و قمر زهره یا عطارد پیوندد اگر صید به باز باشد باید که قمر در بروج
 بسعین پیوندد و اگر صید بعقاب بود جای قمر دلو یا قوس بهتر باشد بشرط که
 بمرج متصل بود از تدریس یا تثلیث باید که ماه در عاشر بود که خود و اگر در طالع
 بود دلیل سهان صید بود اگر مثر در طالع بود بهتر باشد و فایده تمام بیاید
 باید که زحل از طالع ساقط باشد و بودن مرغ در سابع نبکست باید که زهره در زحل
 باشد یا در مایلی خصوصاً در حدی عشر اگر خواهد که باز را کشاید باید که قمر در دلو باشد
 متصل بمرج و مرغ در عقرب یا نیک باید که بگوئی که ماه متصل باشد در مایلی
 او تاد باشد باید که قمر زهره و عطارد متصل باشد از برجهای هوانا چون گیکت نند
 و در آج و مانند آن بدست آید و محذورات وی پنج است ۱ نشاید که ماه در
 خود ساقط باشد یا منحوس بود خاصه زحل اگر قمر از برجهای هوانا بر خیزد پیوندد
 دلیل بود بر برگردن صید و در جستن و در دست افتادن مرغ که نتوان خورد و چون

بوم و زراغ و زغن و مانند آن نباید که ماه در جدی باشد در وسط آسمان و بیخ
 مخوس و مرتج در حمل زیرا که آن دلالت کند بر آنکه باز یا جرح باز نیاید یا اگر
 چیزی بدست افتد که حوزدن نشانه حذر کند از بودن مرتج در وسط آسمان
 دلالت بر تفرقه مرغان شکار کند و در افتادن از شکارگاه **صید بهایم و سیاه**
 مشروطات وی ده است **۱** باید که ماه در برج ماری باشد **۲** باید که برج ماری ناظر باشد
 از تثلیث یا تدیس زیرا که آن دلیل قوت آن جانوران بود که بدو صید کنند
 باید که در سابع خنثی باشد و مرتج اول بود که وی دلیل قتل و خون ریختن است
 باید که ماه ناظر باشد بعدیکه آن سعد در طالع باشد اگر صید جانور اندکی کنند
 که سم دارند چون میش و کوزن باید که ماه در عاشر باشد متصل بر هر هوز هر
 هفتم ناظر باید اگر صید جانوران بجز در هر کنند چون خرگوش و روباه و مانند آن
 باید که ماه از مرتج مقبول بود و یکی ازین هر دو در عاشر تا مراد بر آید شایسته تر
 بود از بهر آنکه الوقت که طالع برجی منقلب بود و قدر هفتم در حمل ساقط و متصل
 و زهره در طالع یاد و تدی تا کار از پیش رود چون یوزگر کشاید باید که قدر در
 باشد متصل بر مرتج و مرتج در خانه خود تا بر کچر طفر یابد حلاسه انگزد چون سنگ را
 کثود باید که قدر در حمل مرتج که آن دلالت کند بر آنکه صید را در آید اگر قصد سیاه

۱۴۵

چون شیر و پلنگ و هر چه صیاد از وی ترسان بود باید که اقبال قمر بعدی بود
 و مرتج در طالع نبود و در هیچ تدبیر نشاید زیرا که اگر چنین بود در آن کار امن
 نباشد و محذورات وی چهار است **۱** نشاید که قدر در ثور یا جوزا و یا عقرب که آن قدر
 کند و گرفتار گردد و باشد که سب از عقب او خطا کند یا بر سب زخم رسد نشاید
 که زهر در سابع بود از برای آنکه زهر و لیدر و جلدست و چون وی در سابع
 اگر چه صید را جرات رسد فرار کند و از دست برود بوقت کچر گرفتن نشاید که قدر
 در ثور باشد خاصه که آن کچر از جای بلند افتد و یا در چاه بیفتد و اگر قدر در جدی
 در میان خاشاک پنهان شود اگر قصد صیاد دارد نباید که طالع وقت حمل بود
 یا قوس و مخوس بود که پیم باشد که درندگان مسلط کردند و صیاد را مجروح سازند
صید دریا مشروطات وی هشت است **۱** باید که طالع برج دوجین **۱۴۶**
 باشد و کوشیار جزا یا زردشته و بعضی حوت را مکروه داشته اند باید که جای ماه
 برج آب باشد باید که صاحب طالع در برج جای آب بود باید که ماه زهره و زو
 و عطارد با او باشد که صید های بزرگ بدست آید باید که و الا طالع و با عاشر
 یا رب الساعه صید زهره و عطارد و ماه باشد باید که زهره و قمر هوی حال باشند تا
 آن صید نشا طفر آید و طرب زیاده کند و صید بسیار بدست آید بهتر آن بود

که قدر سلطان بود متصل بیشتر و شتری در خانهای مرغی یا در حوت و میزان بود
و مغرب باشند تا صید بزرگ بدست آید و اگر مشرقی بود صید خرد اگر قمر نبره
و عطارد صعود متصل باشد و شتری بدیشان ناظر از بروج آب و دبیر سکه صیاد
و بسیار گرفتن صید باشد و مخدورات وی پنج است **۱** نشاید که زهره یا مرغی
مقارن بود که صید قوی بود و کم بدست آید **۲** نشاید که قمر خاله ایترا باشد نباید که
قمر بخل پیوندد که هیچ صید گرفتار نکند **۳** روانی بود که قمر با عطارد منجوس
کنند که چیزی بدست نماند که بکار نیاید **۴** حذر کنند از قمار قمر مرغی که مرغی دلیل
تبا شدن آلهتای صید بود و به بهره ماندن **مرغان شکار خیزان و آموختن**
۱۴۷ مشروطات وی چهار است **۱** باید که قمر در جوزا یا در دلو یا اسد با قوس بود و در جد
که در صورت لنتایر است جایزه داشته اند **۲** باید که قمر از خوش پاک باشد **۳** باید که خدا
و ند طالع صعود باشد **۴** در آموختن مرغان باید که عطارد نیکو حال و قمر صعود
و مخدورات خلاف اینهاست **سک و بوز خیزان و آموختن** مشروطات وی
چهار است **۱** باید که ماه در اسد و قوس و یا جوزا باشد و با سرطان که صورت
در وسط تجویز کرده **۲** باید که ماه زاید النور و العدد بود **۳** باید که خداوند طالع
معود باشد یکی از سعیدین ماعطارد صعود **۴** در آموختن عطارد ملاحظه باید بود

اما سکه را بجنوب باید که قدر سلطان بود و در سید خیزان است و احتراز باید کرد
در همه این ابواب از خنوت **قمر کوشتن و آب آختن** مشروطات وی **۱۴۹**
۱ باید که قمر در بروج منقلب بود **۲** ملاحظه صاحب ساعت کردن از نوامیس است چه در آن
محل صاحب ساعت در هر موضع که افتد از طالع حکمی دارد اگر در طالع باشد اول
اول مرتبه است باید تاخت تا سبقت کرد و اگر در وسط آسمان یا حاد عشر بود دوم
مرتبه و اگر در سابع بود در سیم و اگر در رتد الارض بود در آخر **۳** باید که رنگ آب
که خواهد تاخت از مشروبات که ام کوکب است باید که آن کوکب در رتد الارض در صاف
درجه او اگر صاحب ساعت او باشد بهتر بود و مخدورات وی دوست نشاید که صاحب
در هبوط باشد که هم افادن خصوصاً که نجسی ناظر بود و اگر آن نظر مقابل باشد یا مقارن
پیم هلاکت است نباید که قمر در بروج ثابت بود که کار بر مراد نرود و سبقت نکرد **۱۵۰**
رباض دادن مشروطات وی دوست **۱** باید که قمر در بروج منقلب بود **۲** باید که ماه
بعیدین متصل بود احتراز باید کرد از خنوت قمر و بودن او در بروج ثابت **طرح** **۱۵۱**
نزع و عداوت افکندن مشروطات وی پنج است **۱** باید که طالع بروج خاک باشد
و بهتر آنکه الطالع بود **۲** باید که صاحب طالع محصور بین النخین باشد **۳** باید که ماه
میان زحل و زنب باشد و اگر از طالع ساقط بود بهتر **۴** باید که مخوس در او تاد باشد

باید که قمر از سعدی مصروف و خجسته متصل بود و از اعداد این شرایط هرگز نکند **نشان** ۱۵۲
نشان اگر چه خداید که محبوس در آن بند سلامت بماند باید که قمر در بروج
مجتهد بود و مسعود و نیکو حال و اگر خداید دیر بماند و در رنج افتد قمر در دلو باید
متصل بزل و اگر خداید که هلاک شود باید که قمر در اسد یا عقرب باشد متصل بمقابل و
بیع حرج تا آنچه مطلوبات بود بوقوع پیوندد و فی الجمله آنچه میخواهد درین باب بخواند
از سعادت و کسرت قمر و ثبات و انقلاب موضعش و نظر او بسعد و کسرت هر سیر است
طلب صلح کردن ۱۵۳ مشروطات و میثاق است باید که خداید خداید و از در
در تثبیت و تدبیر طالع افتد باید که خداید طالع نیز تثبیت و تدبیر خداید باشد
عشر باشد و مقبول بود از و مسعود باشد در جای خود باید که مسعود در او تابد باشد
و کسرت ساقط از ایشان باید که قمر در وند و تد باشد یا مایل الوند و مسعود و مقبول
در موضع خود خداید قمر قوی حال باید و ناظر بقمر بنظر مودت باید که قمر در سرطان
و ثور و حمل و میزان باشد و اتصالش بیک از سعدین و اگر ببرد و بود بهتر باشد و از
باید که از تر بیع و مقابل تخمین با قمر و اگر نظر از تثبیت یا تدبیر بود میان باشد
و البته قمر را مسعود باید که در تا صلح با تمام رسد و این معانی بر لفظ صلح تمام
رسد اصل الله جلالتنا و ختم بالخیر اجناسا و الخ بالعباده اما لنا ان الله المرب المقصد
فی المطالب

۲۷۲
فی المطالب در بیان ختیمات متفرقه و این خاتمه ششم است بر حسب فصل
در ختیمات بر اتصال قمر بکواکب در بروج و قمر از شروع سکون
حکیم فاضل فایق احمد بن محمد عبد الجلیل سجری روح الله روضه مراتب ختیمات را
بر برده و به مرتبه ساخته نشش و سه در طرح سعادت و نشش در طرح کسرت و یک و
اما آن نشش که در طرح سعادت اول و آن تمام بود بر این جمیع امور و نشش
بود جمیع ختیمات دوم و آن شایسته بود از برای بعضی کارها و در بعض
سیوم و آن فروتر از مختار باشد چهارم و آن بدو سعادت از محمود ناز تر بود
نجم و آن فروتر از صید باشد ششم که در آنوقت فراغت بهتر و این مرتبه اول
مراتب سعادت اما آن نشش و سه که در طرف کسرت است اول و آن عام
در جمیع کارها دوم و آن خاص بود بعضی از امور و در بعضی سوم
و آن وقتی بود که در و امید خداید از چهارم که و آن از دهم فروتر باشد پنجم
و آن از گروه فاضله بود ششم و آن وقتی بود که در و از گروه ترسند اما آنچه
وسط است در و نیم مکر و هی باشد و نه امید خداید صورت جدول ختیمات
عنا تعالی القدر فی البروج بالکواکب

تندیس و تثلیث زحل

الحمل	صالح است از برای حاجت خواستن از ملوک
الثور	مختار است از برای بنان دادن و درخت نشاندن
الجوزا	مختار است حاجت خواستن از قضات و مشایخ
السرطان	صالح است از برای غارت و زراعت
الاسد	مختار است بنان دادن و حاجت از اشراف
السنبلة	جید است برای خریدن چهارپا و غارت را
المیزان	مختار است حاجت خواستن از ارباب را
العقرب	جید است دار و خوردن و کار بزرگ کردن را
القوس	جید است چارپای خریدن و حاجت از شایخ را
الجدي	صالح است خریدن چارپای و غارت زمین را
الدلو	صالح است حاجت خواستن از مشایخ را
الحوت	صالح است دار و خوردن و کار بزرگ کردن
	تندیس و تثلیث مشتری
الحمل	مختار است ابتداء آت و حاجت خواستن را

الثور	مختار است بنای شهرها و موضع عبادت
الجوزا	مختار است برای نقل و شراکت و تجارت را
السرطان	سعد است از برای ابتداء آت و سفر را
الاسد	مختار است از برای جواهر خریدن و حاجت را
السنبلة	صالح است برای نوپوشیدن و حاجت از کتاب
الميزان	مختار است ساختن معاین و تریاقات و عطر
العقرب	صالح است برای زمین خریدن و جواهر خریدن
القوس	صالح است خریدن اسب و غارت و مساجد را
الجدي	صالح است زمین خریدن و دواب و شرکت کردن
الدلو	مختار است برای سفر و شراکت و حمایت کردن
الحوت	صالح است برای حاجت خواستن از قضات و مشایخ
	تندیس و تثلیث قمری
الحمل	مختار است صید و سیاست و سواری کردن
الثور	جید است برای تعبیه لشکرها و ساختن صحرها

الجوزا	جید است برای او مکر و اصلاح سبب و کمان را
السرطان	صالح است برای شکار دریا و سواری را
الاسد	صالح است از برای اعمال تنهش و شکار حاجت از او را
السنبله	صالح است سیاست لشکر و اصلاح آلات حرب
الميزان	جید است تبعی لشکر و صید و ساختن اصیل را
القوس	مختار است صید دریا و سیاست و ریاضت را
المجدى	صالح است از برای اصلاح آلات حرب و خریدن است
الدلو	صالح است از برای سواری و حرب و شکار را
الحوت	صالح است از برای شکار و بنای قلاع و عمارت را
الحمل	صالح است ساختن آلات حرب و خریدن چارپا را
الثور	مختار است ابتدای اعمال و حاجت از ملوک
الجوزا	جید است از برای صناعت و دیدن اکابر را
السرطان	جید است از برای معالجه و شکار و حاجت از ملوک

السرطان	مختار است برای سواری و طلب باغ از وزیر را
الاسد	مختار است از برای بهجت و ابتدای آت را
السنبله	مختار است شکار و طلب حاجت از وزیر را
الميزان	مختار است صید و قصد و خریدن غلامان و بنده
العقرب	صالح است برای معالجه و شکار و آهوی باند آمدن بردن را
القوس	صالح است خریدن اسبان و حاجت از ملوک و اکابر
المجدى	صالح است برای عمارت زمینها خریدن چارپا را
الدلو	مختار است بنان دادن و حاجت از شایخ و بزرگان
الحوت	جید است برای جواهر خریدن و شرکت و سواری را
الحمل	مختار است برای ترویج و تعلیم موسیقی و عیش
الثور	مختار است نقل و حرکت و شرکت و کنج کردن را
الجوزا	مختار است سفر ترویج و دار و خوردن را
السرطان	مختار است برای صناعت و حاجت از زنان را

نقدیس و تنبیه زهره

نقدیس و تنبیه آفتاب

الاسد	جید است برای تزویج و شرکت کردن و حاجت را
السنبلة	مختار است از برای تزویج و خریدن غلامان را
الميزان	مختار است برای شرب و معقات و شادی را
العقرب	مختار است برای ساختن پیرایه و شرکت کردن
القوس	مختار است عمارت زمین و تعلیم موسیقی و شادی
الجدی	صالح است برای عمارتها بنا کردن و شرکت کردن
الدلو	مختار است خریدن جواهر و چارپایان و عمارت
الحوت	مختار است برای تزویج و سفر و استبداد است را
تدبیس و تنفیث عطاره	
الحمل	مختار است برای مناظره و تعلیم و شکار کردن
الثور	مختار است تزویج و نفاسی و تعلیم موسیقی را
الجوزا	مختار است ابتدای تعلیم و امور عطار دی را
السرطان	مختار است تجارت و حرکت و تعلیم و صید را
الاسد	جید است برای تعلیم و خریدن جواهر و حاجت از کتاب

السنبلة	مختار است تعلیم و مشارکت و تزویج و نوپوشیدن
الميزان	صالح است از برای تعلیم صناعت و مناظره را
العقرب	جید است برای معالج و دارو خوردن را
القوس	مختار است خریدن ضعیف و بنده و تجارت را
الجدی	صالح است خریدن عمار و چارپا و تعلیم را
الدلو	صالح است برای تعلیم فقه و حاجت از علمای را
الحوت	صالح برای شرکت و حرکت و خریدن جواهر را
تزیین زهر	
الحمل	البته مختار است برای تزویج و سفر و ابتدای آن را
الثور	بسیار نیت عمارت های زمینها و حرکت بد است
الجوزا	از همه کارها حذر کردن اولیست البته
السرطان	حذر کند از تفکر و میانه است کار بر نگذارد را
الاسد	میانه است از برای بنان دادن و درخت بریدن را
السنبلة	مذموم است برای حرکت و شرکت و حواجی را

الميزان	همچ چیز نیست دروالات پرشروفا در
العقرب	حذر کند از سفر و حرکت و ابتداء آن را
القوس	فراغت کردن بهتر بود البتة
الجدي	میان است عمارت زمینها و زراعت را
الدلو	مکروه است برای ابتداء و میان است جبهه دیگر
الحوت	حذر کند از سفر دریا و تجارت و شرکاک کردن را
	ترجیح مشتری
الحمل	صالح است برای طلب مال و معاش حاجت از شهر آن
الثور	مختار است بنا و عمارت مساجد و دوارب را
الجوزا	جید است برای شرکت و طلب حاجت از نوکران را
السرطان	مختار است برای سفر و فرستادن رسول را
الاسد	جید است برای خریدن چارپا و جواهر خریدن را
السنبلة	جید است برای شرکت و تجارت و نویز شنیدن
الميزان	صالح است برای امور دینی و حاجت از علماء را

العقرب

العقرب	باک نیست برای خریدن دوا حاجت از شهر آن است
القوس	صالح است برای خریدن ستور و ابتداء آن را
الجدي	صالح است برای عمارت زمینها و خریدن چارپا را
الدلو	جید است برای بنای شهرها و خریدن غلامان را
الحوت	مختار است شرکت و سفر و تجارت و خریدن جواهر
	ترجیح مریح
الحمل	مذموم است برای حرب و خصومت و امثال آنرا
الثور	حذر کند از سفر و تزویج و ابتداء ای کارها را
الجوزا	باک نیست برای مجادله و مناظره و مباحثه را
السرطان	باک نیست صید کردن چوکان زدن را
الاسد	حذر کند حاجت از ملوک و اکابر و خشن را
السنبلة	مکروه است برای دیدن اشراف را
الميزان	سکون و صبر کردن از همه کارها را
العقرب	حذر کند از سفر و تزویج و عروسی کردن را

القوس	صالح است برای اصلاح آلات حرب و انگشاری
الجدي	حکم او مانند حکم برج قوس است
الدلو	سکون و صبر بهتر بود
الحوت	حذر کند از سفر کردن و کشتی نشستن را
	ترجیح آفتاب
الحمل	حذر کند از خصومت و طلب حاجت از ملوک و حکام
الثور	جید است برای ساختن بناج و مکر را
الجوزا	همچو کار را نشاید مکر سیاست و حرب را
السرطان	مختار است از برای کندن جوی و کار بر سر را
الاسد	مختار است از برای آتش کاری را
السنبلة	مختار است برای داغ نهادن و صالح کار بر را
الميزان	همچو کار را نشاید توقف به بود
العقرب	مذموم است از برای سفر و حراجه و ابتداء
القوس	بکسبت خریدن جواهر و غلام ترک

۲۱۴

الجدي	صالح است از برای جوی و کار بر کندن را
الدلو	مختار است بکسب ثروت بنا نهادن را
الحوت	غیر محمود است هیچ کار را بدسکون بهتر
	ترجیح زهره
الحمل	جید است برای شکار و تعبیه لشکر و شراب خوردن
الثور	صالح است برای تزویج و ابتداء آت و حواج
الجوزا	صالح است برای معامله و تزویج و عمل نقاش
السرطان	صالح برای سفر و نفوذ کردن کار بر و بیع
الاسد	صالح است برای عمل صناعت و خریدن جواهر
السنبلة	صالح است برای تزویج و ابتداء و نو پوشیدن
الميزان	صالح است برای شرب و عطر ساختن و کز کردن
العقرب	مختار است برای دار و خوردن و معالجه را
القوس	صالح است برای خریدن ستور و جواهر را
الجدي	صالح است برای دار و خوردن و خریدن

الدلو	صالح است برای بنای دادن و برده خریدن
الحوت	صالح است برای شرکت و سفر و حرکت را
	تر بیع عطار در
الحمل	صالح است برای مناظره و مجادله و خصومت را
الشور	میان است برای حاجتها صالح برای علم موسیقی
الجوزا	جید است ابتدای تعلیم و بواقی امور میان
السرطان	جید است برای محاسبه و کیلان و صحبت کتاب
الاسد	صالح است برای تعلیم و سواری و آشنائی
السنبله	مختار است برای تعلیم و مناظره و مجادله را
الميزان	صالح است برای خریدن کبک و چارپایان
العقرب	صالح است برای معالجه بیاوران و خوردن دارو
القوس	صالح است برای مناظره و خریدن دواب را
الجدي	ساده است برای ابتدای آت و شاید دار و خوردن
الدلو	هیچ کار را نشاید البته توقف بر بود

الحوت	صالح است برای خریدن سبک کان و دواب
	مقابل زمر
الحمل	حذر کند از حرکت در شرکت و ابتدای آت
الشور	حذر کند از سفر و تزویج و خصومت در آغوا
الجوزا	حذر کند از تجارت و سواری و عالج را
السرطان	حذر کند از ابتدای آت و سفر و فقر را
الاسد	فراغت بهتر بود از همه کارها را
السنبله	حذر کند از نو پوشیدن و فصد و حجامت
الميزان	حذر کند از سفر و نقاشی و ساختن عطر
العقرب	میان است دار و خوردن و حذر کند از سفر
القوس	حذر کند از تزویج و خریدن برده و ابتدای آت
الجدي	حذر کند از سفر و تزویج و عمارت و ابتدای آت
الدلو	حذر کند از سفر و تجارت و بنای دادن را
الحوت	حذر کند از سفر دریا برای ابتدای کارها

	مقابلہ مشتری
الحمل	صالح است برای سفر و نقل و سوارے
الشور	جید است برای بنانادن و نقل و تحویل
الجوزا	صالح است برای سفر و خریدن شور و حراج
السرطان	مختار است برای سفر و نقل و ابتدای کار مارا
الاسد	صالح است برای بنا و ابتدا و حراج را
السنبله	صالح است از برای شرکت و تجارت و سفر
الميزان	صالح است برای خریدن کینزک و مہارت دارو
العقرب	صالح است از برای خریدن کینزک و جارب و عطر
القوس	صالح است برای شرکت و تجارت و خریدن شور
الجدي	صالح است برای تجارت و طلب حاجت اگر شایع
الدلو	صالح است برای بنانادن و حاجت ارضیات
الحوت	مختار است برای سفر و کشتی نشتن و طلب جواهر
	مقابلہ مرغ

الحمل	شاید اصلاح آلات حرب و شکار کردن را
الشور	بک نیست یا رستن لشکر و جلد و مکر را
الجوزا	صالح است برای سیاست و شاید سوارے
السرطان	باستوده است سفر و سوارے و ابتدای آلات
الاسد	غیر مختار است از برای ابتدا و آلات را
السنبله	صالح است از برای صید و مناظره و جلد را
الميزان	صالح است از برای شکار و مجادله و محارب را
العقرب	حذر کند از سفر و نقل و حرکت را
القوس	بک نیست تنش کاری و بر انداختن را
الجدي	صالح است برای شکار باز و شایع را
الدلو	بک نیست صید دریا و ساختن اسلح را
الحوت	نیک است سفر دریا و بیع کردن جواهر را
	مقابلہ آفتاب
الحمل	حذر کند از دیدن سلیخ و طلب حاجات از ایشان

الشّور	حذر کند از سفر و خصومت کردن با زنان را
الجوزا	حذر کند از سناطره و سواری و خصومت را
السّرطان	فاسد است از برای ابتدا و سفر و نقل نمودن
الاسد	مذموم است برای نقل و حاجت خواستن از ملوک
السّنبله	مختار است از برای تزویج و شرکت و تجارت
المیزان	مکروه است از برای سفر و ابتداء امور دیوانه
العقرب	حذر کند از سفر و دار و خردن و فصد را
القوس	بک نیست بواسطه بیج جواهر و جاربایان را
الجدي	نیک است بجنبه ویران کردن بنا و قلاع
الدّلو	حذر کند از گشتی نشستن و عوض کردن را
الحوت	حذر کند از طلب تزویج و سفر و شرکت را
	مقابل زهره
الحمل	صالح است از برای خریدن کبک و جاربایان
الشّور	مختار است برای تزویج و نقل و تحویل نمودن

الجوزا	مختار است برای تزویج و سفر و شرکت را
السّرطان	مختار است برای سفر و خریدن کبک را
الاسد	صالح است از برای عیانه و حاجت از زنان
السّنبله	صالح است تزویج و خریدن کبک و سفر و پوشیدن
المیزان	صالح است برای صناعت و نقل و خریدن بنده
العقرب	مختار است برای شراب خوردن و دار و باری
القوس	صالح است برای شرکت و خریدن ستور را
الجدي	صالح است برای عمارت و ترمیم بنا را
الدّلو	صالح است از برای بنانهادن و خریدن غلامان
الحوت	صالح است برای حمام رفتن و شرکت را
	مقابل عطارد
الحمل	صالح است از برای سناطره و با مشرب و کشتار را
الشّور	میانگه است برای تزویج و شاید مجادل و مبارزه را
الجوزا	صالح است از برای تعلیم و ابتداء و نقل و کوی زدن

الشرطان	صالح است از برای صید دریا و شاید سوار شدن
الاسد	همچو فایده ندارد و در جهت نبرد
السنبله	بک نیست از برای تعلیم و بحام رفتن را
المیزان	صالح است از برای مناظره و کشمار و علمای لطیف
العقرب	صالح است از برای معالجه و دار و خوردن را
القوس	میان است برای تجارت و جهات و شاید تعلیم را
الجدی	پسندیده نیست مگر هیچ کار را
الدلو	بک نیست از برای تعلیم را
الحوت	بک نیست برای حرکت و سفر را
السنبله	مقادیر زحل
الحمل	مذموم است از برای سفر و حاجت و ابتد آت
المشور	جید است بنا بر تجارت مشتری را
المحوز	مستورده نیست مگر هیچ علم را
الشرطان	جذکند از سفر دریا و کشتی نشستن را

الاسد	میان است از برای امور ملکی و حکومت را
السنبله	بک نیست در عمارت و ذرا عت را
المیزان	بک نیست در بنای مساجد و غیره
العقرب	صالح است از برای دار و خوردن و شرکت
القوس	پسندیده نیست برای علم و حاجات
الجدی	میان است برای عمارت زمینها و بهم بنا
الدلو	بک نیست بنا نهادن و شرکت کردن را
الحوت	جید است برای بنا و موضع خیر و مساجد
السنبله	مقادیر مشتری
الحمل	مختار است برای قصد و طلب حاجت از اشراف
الثور	مختار است برای تجارت و ابتد آت را
الجوزا	جید است برای شرکت و تجارت و حراج
الشرطان	مختار است از برای عقد و بنای شهر و حاجت
الاسد	جید است از برای سفر و تجارت و حاجت از دیوان

السنبلة	جید است برای بنای شهرها و حاجت از شرف
الميزان	مختار است برای بنای عمارت خانهها و مساجد
العقرب	مختار است برای ابتداء و حجاج و مقصد را
القوس	مختار است خریدن ضیاع و عبید را
الجدي	مختار است بنا نهادن و زمین خریدن را
الدلو	مختار است برای ابتداء آت و حجاج و حرکت
الحوت	
	مقارنه در پنج
الحمل	صالح است برای سیاست و امور عریجنی را
الثور	مذکر کند از سفر و ابتداء کارها را
الجوزا	نیکوست از برای سلاح جنگ ساختن را
السرطان	مذکر کند از سفر و نقل و تحویل نمودن
الاسد	مذکر کند از سفر و پاک مینت با سکاری
السنبلة	هیچ کار را نشاید توقف به بود

الميزان	ستوده نیست سفر و شرب و دوار را
العقرب	صالح است از برای خریدن اسباب حرب
القوس	صالح است از برای مفاصله و کارهای عریجنی را
الجدي	
الدلو	
الحوت	
	مقارنه در شمس
الحمل	صالح است از برای کین و مکر و امور نهانی را
الثور	مذکر کند از تزویج و ابتداء امور را
الجوزا	شاید مکر و جدها را نهانی را
السرطان	شاید کین کردن و کربختن از میان
الاسد	شاید سیاست و نه پرات سر را
السنبلة	نشاید الا پنهان کردن کارها و مطالع نمودن
الميزان	شاید عطر ساختن و کفاح پنهانی و کمیها

العقرب	شاید معالج کردن در اعضای پنهان و دهنه را
القوس	شاید و خسر کردن مال و معالج کردن دست
الجدي	شاید تدریس شایع مهمل و معالج ریه شک
الدلو	شاید دفن اموال و نهادن کنور را
الحوت	
	مقادیر زهره
الحمل	مختار است برای خریدن برده و خوردن شراب
الثور	مختار است برای تزویج و تعلیم موسیقی را
الجوزا	مختار است برای شرکت و تزویج و ابتدات را
السرطان	مختار است از برای سفر کردن و ابتدات
الاسد	مختار است بر ساختن تاج و مکر و حاجت از ملوک
التنين	صالح است از برای شرکت و نوپوشیدن را
الميزان	صالح است از برای تزویج و نقل و حرکت و حاجت
العقرب	مختار است از برای دار و خوردن و کوی زدن

القوس	مختار است از برای شرکت و ساختن پراپه را
الجدي	مختار است از برای عمارت زمینها و درخت
الدلو	
الحوت	

بیوت الکواکب و وبالها
جدي دلو قوس حوت حمل عقرب
جوزا سنبله سرطان اسد
و وبال کل کوکب مقابل بينها

شرف کواکب و هبوطها
شمس قمر زحل مشتری مریخ
۱۸ ص ۳ ثور ۲۱ میزان ۱۵ سرطان ۲۸ جد
زهره عطارد راس ذنب
۲۶ حوت ۱۵ سنبله ۳ جد ۳ قوس

و مقابل درجه الشرف درجه الهبوط

مشکات واد با بها
 مثلثه ناریه مثلثه ارضیه
 حل اسد قوس ثور و سنبله و جدی
 رب النهار و رب اللیل رب النهار و رب اللیل
 شمر شتری زهر شمر شتری زهر قمر زهر قمر

مثلثه هوایه مثلثه مائیه
 جوز امیزان دلو سرطان عقرب حوت
 رب النهار و رب اللیل رب النهار و رب اللیل
 زهر عطارد شتری عطارد زهر شتری زهر قمر زهر قمر

